

INTRODUCCIÓ

A vegades quan vas caminant pel carrer i veus una persona que va amb cadira de rodes o amb algun tipus d'ajuda assistida, els ulls se't desvien i la mires amb atenció, però no et pares a pensar en les dificultats en les que es troba diàriament i a cada instant.

Fets i hàbits que per la majoria de gent són pura rutina, i un simple tràmit, per altra gent suposen un esforç i una feina molt més gran: cuinar a casa, treballar a l'ordinador, comunicar-se per telèfon, agafar el tren, pujar a l'autobús, demanar un taxi, entrar en un edifici, creuar un pas de vianants... No us heu parat mai a pensar, com seria la nostra vida, si haguéssim de fer el que fem diàriament, però vivint amb alguna discapacitat que fes que les coses senzilles i ràpides, fossin més complicades i dificultoses? Això és el que m'ha mogut a endinsar-me en aquest treball. Veure, analitzar, i sensibilitzar-nos, que hi ha un món, el nostre, que a vegades és més complicat per als altres, i que en moltes ocasions, no en som conscients, però el que per a nosaltres és un moment, per d'altres és un esforç, i per això vull veure, saber, entendre, i agafar consciència, de com superen el dia a dia aquestes persones.

A la part teòrica del treball a part de les discapacitats físiques, s'estudien una mica les psíquiques i les sensorials, ja que són igual d'importants i afecten inclús més a la persona que les físiques. També és important conèixer els diferents graus i classes de discapacitats. Un altre aspecte bàsic és l'entorn diari d'una persona amb discapacitat, l'habitatge, el transport públic, la feina i les barreres arquitectòniques que es troba.

Fa un parell d'anys, amb la meva família vàrem anar a fer tir amb arc al bosc, amb un monitor, que ens va explicar que era entrenador de tiradors amb arc cecs, i ens va explicar com ho feien, i que a més, un dels seus entrenats, és actualment de l'equip paralímpic de tir. Ens va explicar que hi havia la Federació Catalana d'esport per discapacitats, i ens va comentar que hi ha equips de bàsquet, jugadors de golf minusvàlids... Això em va impressionar molt, i per això, he pensat que, tot i les dificultats que es troba la gent amb discapacitat, també poden tenir la possibilitat de

gaudir i practicar les mateixes aficions i superar els reptes que es proposin. Si un discapacitat sense braços i cames, pot arribar a practicar surf, hem de fer que viure a la ciutat o anar a treballar sigui el més normal possible.

Seria fantàstic, que si la família decideix anar amb bicicleta, la persona discapacitada, pugui anar-hi també amb una hand-bike, o si volem fer tir amb arc, la persona cega, també ho pugui fer, i si decidim jugar a bàsquet, qui vagi amb cadira de rodes es pugui moure per la pista independentment...

Per tot això, en el treball es tracta el tema dels esports i del temps de lleure, ja que crec que és un aspecte molt interessant, perquè encara que sembli difícil, hi ha molts esports que les persones discapacitades també poden fer.

Per altra banda es tracta el tema del turisme, perquè quan vas a un hotel, normalment no t'hi fixes i no penses com s'ho fa una persona amb cadira de rodes per accedir als diferents llocs de l'hotel sense haver de passar per les escales, o simplement, com s'ho fa per poder anar al lavabo.

Les persones, quan decidim viatjar, normalment escollim destins que ens agradin i a on puguem fer coses diferents de les que habitualment fem. En canvi, quan una família té alguna persona amb discapacitat, ha de mirar a on pot anar de viatge, no tant sols per trobar hotels adaptats, també per saber si la mobilitat serà fàcil, i a més en la majoria dels casos, no hi ha activitats per poder fer amb la persona que pateix la discapacitat, de manera que les destinacions i les possibilitats queden molt limitades. No és fàcil moure's amb gent que és invident, o gent que va amb cadira de rodes, i menys si la persona és multi discapacitada, i necessita d'ajuda constantment. Per això és important saber què fa el sector turístic per afavorir el turisme adaptat.

Vull conèixer el què es fa per impulsar la supressió de les barreres arquitectòniques, el que les Administracions (Locals, Autonòmiques, Nacionals i Europees) impulsen per fer que les nostres ciutats estiguin adaptades i quines són les lleis que ho regulen.

També considero interessant conèixer els objectius i les tasques que realitzen algunes fundacions i entitats per a persones amb discapacitat intel·lectual o discapacitat física.

En quant a la metodologia, el primer que vaig fer va ser buscar informació per Internet a diferents webs. Al veure que tenia molta informació, vaig seleccionar aquella que em va semblar més interessant i adient per al meu treball. Vaig redactar la part teòrica seguint el guió que tenia previst ampliant o afegint algun apartat a mesura que trobava algun aspecte que considerava important.

Donat el gran ventall de discapacitats que hi ha, a la part pràctica del treball m'he centrat en un tipus de discapacitat, les persones que no tenen mobilitat a les cames i han d'anar amb cadira de rodes. Els objectius d'aquesta part són diversos.

Estudiar les dificultats que tenen les persones amb mobilitat reduïda per poder accedir als comerços de Girona, realitzant un recorregut pels diversos carrers del sector Centre de la ciutat i anotant a quins establiments hi pot entrar sense dificultat una persona que va amb cadira de rodes, a quins establiments hi pot accedir superant un petit esglaó i a quins establiments no hi pot entrar.

Experimentar en primera persona les dificultats que es troba una persona que va amb cadira de rodes durant el seu dia a dia.

Conèixer els problemes que tenen les persones que utilitzen cadira de rodes a l'hora d'utilitzar els transports que hi ha a la ciutat de Girona.

Conèixer millor el món de la discapacitat realitzant una sèrie d'entrevistes a persones relacionades amb aquest tema. Al president de l'Associació MIFAS i a la presidenta de CATFORALL FOUNDATION, per conèixer el funcionament i els objectius de les associacions relacionades amb les persones que tenen alguna discapacitat. Al regidor de l'Àrea de Mobilitat de l'Ajuntament de Girona per saber quina normativa apliquen els ajuntaments en quan a l'accessibilitat i la situació actual en aquest tema a la ciutat de Girona. Al delegat a Girona de la Federació Catalana d'Esports per a Discapacitats per tenir més informació dels diferents tipus d'esport que poden realitzar les persones amb discapacitat i com estan regulats. A un noi que com a conseqüència d'un accident de moto va perdre la mobilitat de les cames i des d'aquell moment ha d'anar amb cadira de rodes i a un altre que també a conseqüència d'un accident de moto, es va lesionar greument el turmell i tot i que pot caminar, no pot córrer i practica bàsquet

amb cadira de rodes, per tenir el punt de vista de les persones afectades per alguna discapacitat física i conèixer el tema des d'un punt de vista més personal i veure com els afecta a nivell de la seva vida quotidiana.

Per últim, fer una selecció de notícies de premsa per veure la importància que es dóna a aquest tema i la difusió que se'n fa.

Per tot això, penso que val la pena, treballar per sensibilitzar a totes les persones, que hi ha gent diferent que volen sentir-se integrats, i que tots els esforços, per fer una convivència normal i plena, valen la pena. En un dels documents que he llegit per preparar el treball, uns pares escriuen: "Al principio te centras en las limitaciones, pero ahora nos centramos en las capacidades, en lo que puede hacer", i aquesta reflexió, ja penso que és suficient, per poder afrontar amb molta il·lusió i ganes aquest treball.

"Muchos de nuestros sueños parecen primero imposibles, luego parecen improbables, y luego, cuando sumamos la fuerza de voluntad, pronto parecen inevitables." - Christopher Reeve.

MARC TEÒRIC

1. Tipus de discapacitats

La discapacitat és la condició d'una persona, que té una funció limitada, ja pot ser física o mental, respecte a la població.

La discapacitat és qualsevol alteració en la capacitat d'actuació de la persona, originada per una deficiència. Hi ha tres tipus de discapacitats: la física, la mental i la sensorial.

Per començar hem de saber distingir entre:

- **DEFICIÈNCIA:** és la pèrdua o l'anormalitat de l'estructura o funció psicològica, fisiològica o anatòmica.
- **DISCAPACITAT:** són les restriccions o l'absència (degut a una deficiència) de la capacitat de realitzar una activitat amb normalitat.
- **MINUSVALIA:** situació desavantatjosa per a un individu causada per una deficiència o una discapacitat que li limita o li impedeix la realització d'un rol que és normal en el seu cas.

1.1 Discapacitats físiques

Les persones amb aquest tipus de discapacitat, són aquelles que tenen afectada la capacitat del moviment, la manipulació, l'equilibri o el control.

Es poden dividir en dos grups:

- **Motora:** discapacitat física que pateixen les persones que tenen la capacitat de moviment afectada per diverses causes: malformacions, accidents, lesions cerebrals...
- **No motora:** discapacitat física que tenen les persones per causes orgàniques, és a dir, no poden desenvolupar una vida plena, a causa del cansament, les malalties coronàries, renals, pulmonars...

Diferents tipus de discapacitats físiques:

- 1) **Paràlisi:** pèrdua de la mobilitat d'un múscul o d'un grup de músculs, produïda generalment per una lesió o alteració patològica del còrtex cerebral motor i les seves vies piramidals eferents, de les neurones o de les banyes anteriors de la medul·la espinal, dels nervis cranials o dels nervis espinals.

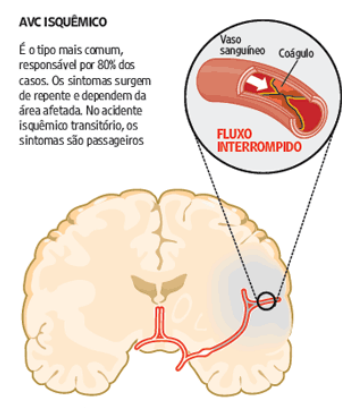
La paràlisi pot ser:

- a. Monoplegia: afecta a una sola extremitat.
 - b. Diplegia: afecta a dues extremitats.
 - c. Paraplegia: afecta a las extremitats inferiors.
 - d. Triplegia: afecta a las extremitats inferiors i una de superior.
 - e. Tetraplegia: afecta a tots els membres, tant inferiors como superiors.
 - f. Hemiplegia: afecta a la cama i el braç del mateix costat.
-
- 2) **Paràlisi cerebral:** discapacitat produïda per una lesió al cervell durant la gestació, el part o els primers anys de vida del nen. Generalment comporta una discapacitat física en major o menor grau i també pot anar acompanyada d'una discapacitat sensorial i intel·lectual. És una discapacitat permanent. La lesió també pot afectar altres funcions, com l'atenció, la percepció, la memòria, el llenguatge i el raonament. La lesió interfereix en el desenvolupament del sistema nerviós central, per això, una vegada produït el dany afecta el procés maduratiu del cervell i per tant el desenvolupament del nen.

 - 3) **A.V.C (accident vascular cerebral):** es produeix quan falla la circulació sanguínia al cervell, a causa de que les cèl·lules cerebrals, degut a la disminució del flux sanguini i la falta d'oxigen, es poden morir.

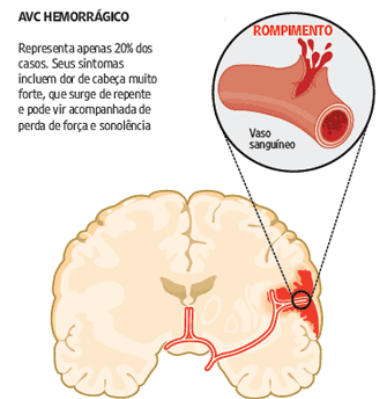
També es pot anomenar atac cerebral.

Hi ha dos tipus de causes:

- Accident cerebrovascular isquèmic: causat quan un vas sanguini que irriga la sang al cervell resulta bloquejat per un coàgul de sang.
- Accident cerebrovascular hemorràgic: succeeix quan un vas sanguini d'una part del cervell es debilita i es trenca, això provoca que la sang s'escapi pel cervell.

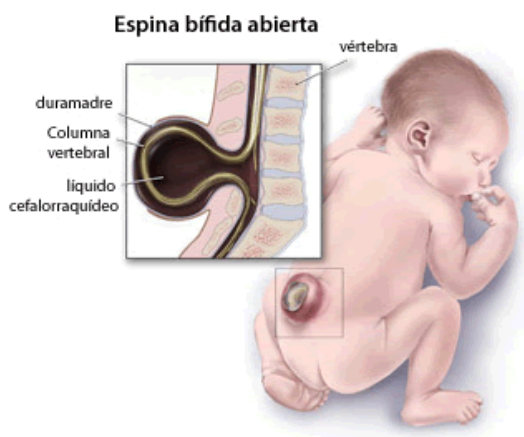
És una de les primeres causes d'invalidesa en adults i pot causar la mort.

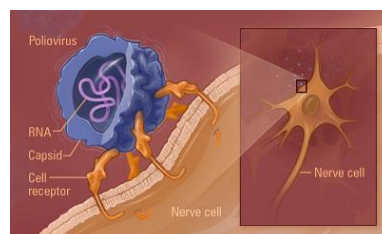
- 4) **Atrofia muscular espinal**: malaltia hereditària i progressiva. Afecta a les neurones motores, que controlen els moviments voluntaris, és a dir, es produeixen dificultats per moure el cap, per empassar, per respirar...

- 5) **Espina bífida**: és una de les més freqüents. Es desenvolupa a la medul·la espinal a causa del tancament del canal medul·lar durant el primer mes de gestació. La principal causa és la deficiència d'àcid fòlic en la mare els primers mesos de l'embaràs.

Causa danys en la medul·la espinal i en les arrels dels nervis, provocant una disminució de coordinació o fallades de la funció de les àrees corporals controlades en la zona del defecte o sota aquesta.

- 6) **Poliomielitis**: malaltia vírica que destrueix les cèl·lules motores que controlen la musculatura.

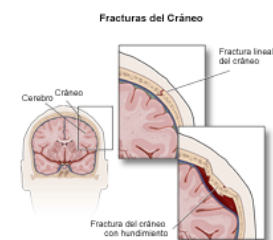
- 7) **Síndrome d'Alpert:** malaltia congènita causada pel tancament prematur de les sutures cranials. Això provoca que el cap es faci punxegut i això fa que hi hagin malformacions cranials, als peus i a les mans, vuit dit junts...

- 8) **Síndrome de Marfan:** malaltia congènita. El teixit connectiu està compost per molts tipus de proteïnes i una d'elles és la fibril·la. La síndrome de Marfan és causada per un defecte en el gen de la proteïna fibril·la. Normalment causa un allargament de les extremitats i del tronc del cos, però també pot afectar els òrgans.

- 9) **Traumatisme crani-encefàlic (TCE):** alteració en la funció neurològica o una altra evidència de patologia cerebral a causa d'una força traumàtica externa que ocasioni un dany físic en l'encèfal.

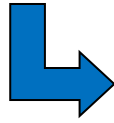

1.2 Discapacitats psíquiques

Són persones amb una funció intel·lectual significativament inferior a la mitjana i amb dificultats adaptables en alguns dels àmbits de la vida diària.

Diferents tipus de discapacitats psíquiques:

- 1) **Autisme:** trastorn en el desenvolupament del llenguatge, la comunicació i la convivència social.

- 2) **Síndrome d'Asperger:** és un tipus d'autisme. Són persones amb una bona capacitat intel·lectual i del llenguatge, però tenen uns interessos escassos i focalitzats, juntament amb dificultats socials.

- 3) **Alzheimer:** forma de demència que afecta la memòria, el pensament i el comportament. Es desconeix la causa exacta de la malaltia. És incurable, degenerativa i terminal.

- 4) **Síndrome de Down:** trastorn genètic que es desencadena a causa de l'aparició extra d'un cromosoma 21. Produeix alteracions físiques i

psicològiques. Les persones que la pateixen tenen un dèficit intel·lectual i també hi ha malformacions orgàniques, tenen el cos diferent, els ulls més grans, quasi que no tenen coll...

- 5) **Síndrome de Rett:** es tracta d'un trastorn neurològic. Es perden les habilitats manuals i del llenguatge, hi ha un retard en el creixement del cap, i hi ha una invalidesa mental.

- 6) **Fenilcetonúria:** malaltia metabòlica progressiva. Si no és tracta a temps, pot provocar deficiència mental. És causada per una mutació del gen que sintetitza l'enzim hepàtic fenilalanina hidroxilasa (PAH), provocant la seva disfuncionalitat.

- 7) **Síndrome de West:** també s'anomena la síndrome dels espasmes infantils i és una alteració cerebral epilèptica que genera retards globals en el desenvolupament infantil.

- 8) **Corea de Huntington:** malaltia neurològica degenerativa que produeix alteracions cognoscitives, psiquiàtriques i motrius. Causa moviments incontrolats i pèrdua de les funcions intel·lectuals.

Moviments incontrolats

- 9) **Síndrome de Tourette**: trastorn neurològic que es caracteritza per l'abundància de tics i de frases inadequades. La gravetat dels tics disminueix en la majoria dels nens a mesura que van creixent, tot i així, pot afectar a totes les edats.

1.3 Discapacitats sensorials

La discapacitat sensorial correspon a les persones que tenen alguna d'aquestes deficiències: visuals, auditives, problemes amb el llenguatge i la comunicació i a altres tipus de discapacitats relacionades amb la disminució d'alguns dels sentits, per exemple el del gust.

En aquest apartat s'explica la discapacitat visual i la discapacitat auditiva.

DISCAPACITAT VISUAL

Segons l'Organització Mundial de la Salut una persona amb una deficiència visual presenta una absència o un mal funcionament del sistema òptic. L'expressió més greu d'una patologia ocular és la ceguera, la qual pot arribar a causar que la persona que la pateix no es pugui mantenir per ella mateixa i per tant es torna dependent d'una altra.

Hi ha diferents graus de discapacitat visual.

- **La ceguera total**: és l'absència de la resposta visual (persones que no veuen absolutament res i no perceben cap tipus de llum).
- **La disminució o limitació visual**: quan la persona té poca visió o pot arribar a distingir llums i ombres.
- **La baixa visió**: és la pèrdua del camp visual, que es pot corregir mitjançant lentilles o ulleres correctores.

Les causes:

✚ Origen hereditari

- 1) **Acromatòpsia**: ceguera total dels colors, només es perceben el blanc i el negre.
- 2) **Albinisme**: falta de pigment i es dóna una sensibilitat molt forta a la llum.
- 3) **Cataractes congènites**: la pupil·la és grisa o blanca i es produeixen moviments oculars ràpids i inusuals.
- 4) **Retinitis pigmentària**: produïda per un dany a la retina. Causa disminució de la visió nocturna o quan hi ha poca llum, pèrdua de la visió lateral i en casos molt avançats, pèrdua de la visió central.
- 5) **Miopia degenerativa**: causa importants canvis degeneratius de la retina, que comprometen el futur visual de la persona que pateix aquesta malaltia.
- 6) **Glaucoma**: malaltia que va robant la visió de manera gradual, no presenta símptomes i es pot perdre la visió de manera sobtada.

Visió normal

Visió amb un glaucoma

Visió normal

Visió amb retinitis pigmentària

Visió normal

Visió amb acromatòpsia

✚ **Origen congènit**

Es manifesta des del naixement i pot ser produït per un trastorn durant el desenvolupament embrionari, durant el part o per un defecte hereditari.

- 1) **Anoftalmia**: absència d'un o dels dos ulls.
- 2) **Atrofia del nervi òptic**: pèrdua de l'agudesa visual i trastorns en les percepcions dels colors.
- 3) **Rubèola**: malaltia que produeix trastorns en els ulls del fetus.

✚ **Origen traumàtic o secundari a altres malalties**

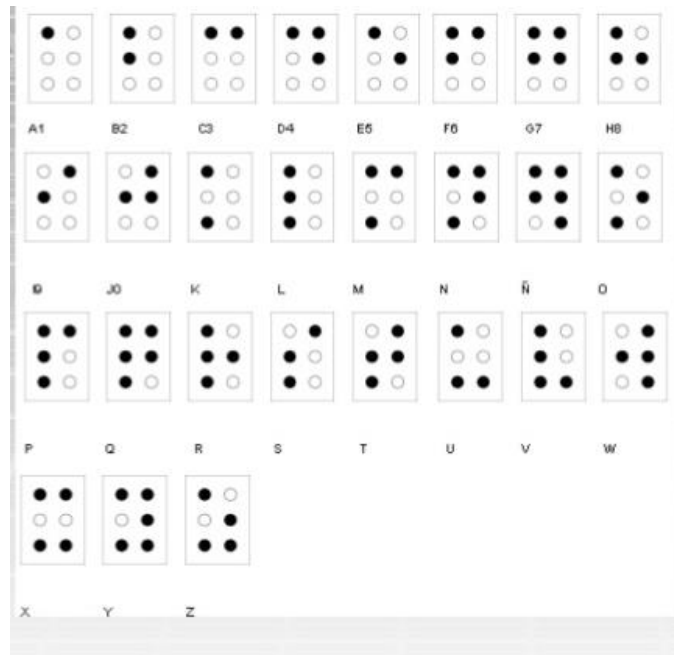
Visió normal

Visió amb retinopatia diabètica

- 1) **Retinopatia del nadó prematur**: hi ha uns trastorns en la retina que són el resultat de l'excessiva administració d'oxigen en la incubadora.
- 2) **Retinopatia diabètica**: hi ha un desprendiment de la retina, que causa visió borrosa i pèrdua de la visió a còpia del temps.

Per tal de que les persones cegues puguin llegir i comprendre les coses que estan escrites, hi ha un alfabet anomenat Braille, que és un sistema de lectura i escriptura tàtil. Aquest alfabet consta d'un seguit de punts, mitjançant els quals les persones cegues passant els dits sobre aquests punts, poden entendre el que està escrit.

DISCAPACITAT AUDITIVA

La podem definir com la falta, disminució o deficiència de la capacitat auditiva.

N'hi ha tres tipus: pèrdua auditiva conductiva, pèrdua sensorial i pèrdua mixta.

PÈRDUA AUDITIVA CONDUCTIVA:

Problema que es produeix en l'oïda externa o mitjana que impedeix que el so es transmeti adequadament. En alguns casos pot ser temporal i per tant la persona podrà recuperar l'oïda o mitjançant un audiòfon la persona podrà escoltar els sons adequadament.

PÈRDUA AUDITIVA SENSORIAL:

Causada per l'absència o el deteriorament de les cèl·lules sensorials en la còclea (el cargol) i en la majoria dels casos la pèrdua de l'oïda és permanent. Hi ha diferents graus ja que pot afectar al sentit auditiu de manera lleu, moderada o profunda. Si és lleu es poden posar audiòfons o es pot implantar una còclea.

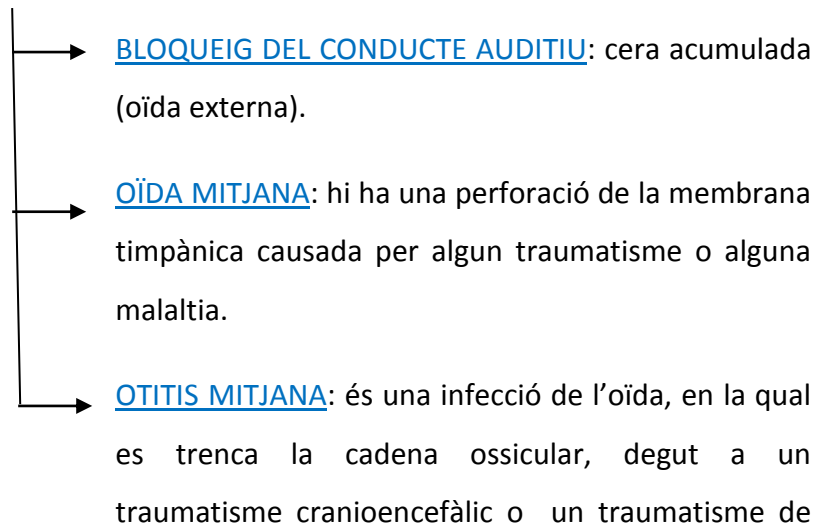
■ **PÈRDUA AUDITIVA MIXTA :**

Es tracta de la combinació d'una pèrdua auditiva neurosensorial i conductiva. Es produeix a conseqüència de problemes en l'oïda interna i mitjana. Per solucionar-ho hi ha la cirurgia, els audiòfons.

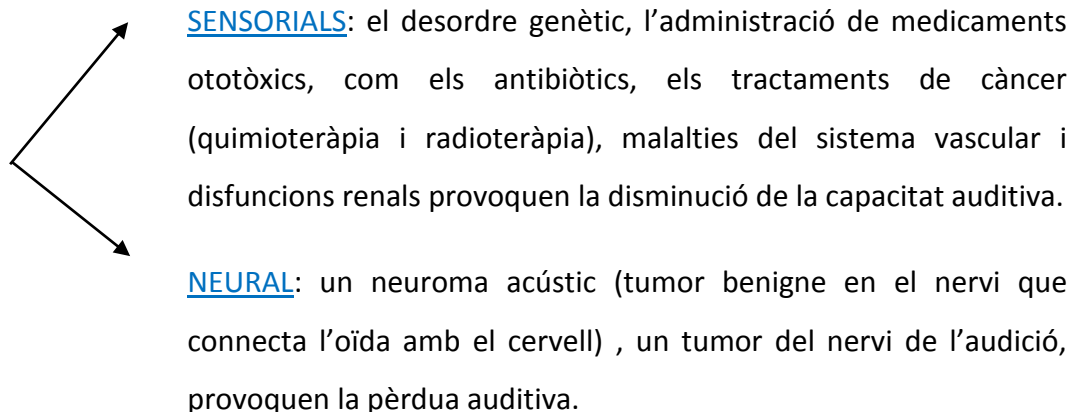
Les causes de la pèrdua auditiva poden ser diverses:

- **GENÈTICA:** està provocada per la informació en el codi genètic, ja que es transmet de mare a fill.
- **MALALTIA:** la pèrdua està provocada per alguna infecció que pot arribar a produir la sordesa. Algunes d'aquestes malalties es transmeten de mare a fill durant l'embaràs i algunes es manifesten un cop el nadó ja ha nascut.
- **ESFECTES SECUNDARIS DE TRACTAMENTS:** quan un nadó neix amb algun tipus de malaltia és necessària l'administració de medicaments i tractaments i a causa de l'administració d'aquests fàrmacs, alguns nens perden la capacitat auditiva.
- **FACTORS MEDIAMBIENTALS:** la pèrdua auditiva és produïda per causes exteriors, com per exemple el soroll.

- **CAUSES CONDUCTIVES:** hi ha una malformació congènita a l'orella i en el conducte auditiu.

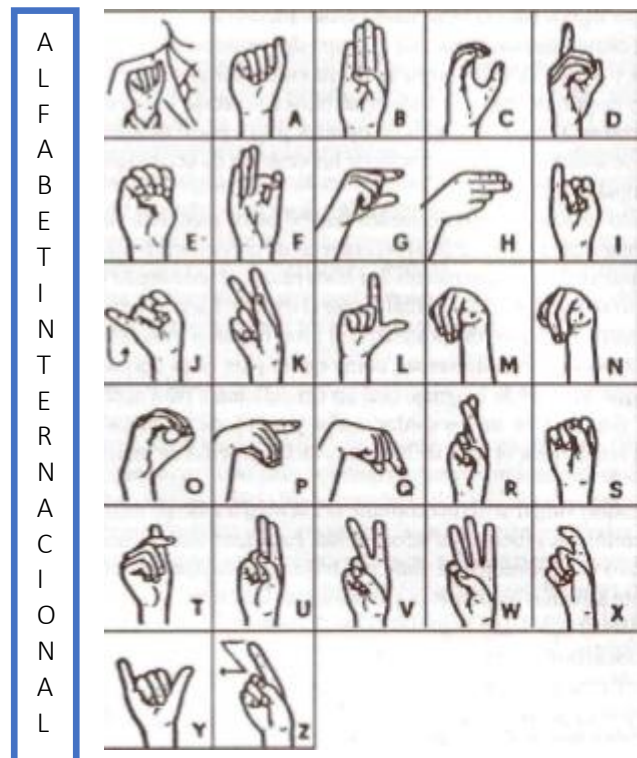

- **CAUSES NEUROSENSORIALS:**

Hi ha diferents mètodes per tal de que les persones sordes es puguin comunicar amb les persones que no ho són i a la inversa.

Per exemple hi ha un alfabet per a persones sordes:

També existeixen unes ajudes auditives que poden utilitzar aquelles persones que no tinguin una sordesa total per sentir-hi una mica. Per exemple:

- **AUDIÒFONS:** mecanismes elèctrics que amplifiquen el so i el transmeten a la persona de la manera més eficaç possible.

- **IMPLANT COCLEAR:** consisteix en un transductor que transforma els senyals acústics en senyals elèctrics que estimulen el nervi auditiu. Aquests senyals són processats a través de les diferents parts que conformen l'implant coclear. Les parts es divideixen en externes i internes.

EXTERNES: el micròfon recull els sons, que passen al processador, aquest selecciona i codifica els sons més útils per la comprensió del llenguatge, després el transmissor envia els sons codificats al receptor.

INTERNES: el receptor/estimulador s'implanta a l'os mastoïdes, el qual envia els senyals elèctrics als elèctrodes. Els elèctrodes s'introdueixen a l'interior de la còclea i estimulen les cèl·lules nervioses que encara funcionen. Aquests estímuls passen a través del nervi auditiu al cervell que els reconeix amb sons i llavors té la sensació d'escoltar.

- **SISTEMES DE FREQUÈNCIA MODULADA:** amplifiquen la senyal sonora i eliminen el soroll ambiental i redueixen la distància entre la persona que parla i el receptor.

2. Graus de discapacitat

2.1 Graus de discapacitat

Hi ha cinc categories de discapacitats, ordenades de menor a major percentatge, segons la importància de la deficiència.

- [GRAU 1](#): la discapacitat és nul·la. Els símptomes i signes són mínims i no justifiquen la disminució de la capacitat de la persona per realitzar les activitats de la vida diària.
- [GRAU 2](#): discapacitat lleu. Els símptomes i signes justifiquen algunes de les dificultats per realitzar les activitats de la vida diària.
- [GRAU 3](#): discapacitat moderada. Els símptomes i signes causen una disminució greu de la capacitat de la persona per realitzar les activitats de la vida diària.
- [GRAU 4](#): la discapacitat és greu, els símptomes i signes causen una disminució i inclús una impossibilitat de la capacitat de la persona per realitzar les activitats de la vida diària.
- [GRAU 5](#): una discapacitat molt greu. Els símptomes i els signes són molt greus, ja que impossibiliten a la persona la realització de les activitats de la vida diària.

2.2 Classes de discapacitat

Gràcies als graus de discapacitat podem construir els patrons de referència per l'assignació de percentatges de discapacitat. Els percentatges determinen cadascuna de les deficiències. N'hi ha cinc classes.

- [CLASSE 1](#): són les deficiències permanents, però si es tracten adequadament, no produeixen cap discapacitat. Aquesta classe seria de 0% de discapacitat.
- [CLASSE 2](#): inclou les deficiències permanents que originen una discapacitat lleu. El percentatge seria entre l'1% i el 24% de discapacitat.
- [CLASSE 3](#): serien les deficiències permanents que originen una discapacitat moderada. Aquesta classe està entre el 25% i el 49%.
- [CLASSE 4](#): són les deficiències permanents que produeixen una discapacitat greu. Aquesta classe està entre el 50% i el 74%.
- [CLASSE 5](#): inclou les deficiències permanents severes que originen una discapacitat molt greu. Aquesta classe seria del 75%.

2.3 [Certificat de discapacitat](#)

Amb aquest certificat s'aconsegueix el reconeixement de la discapacitat i el seu objectiu és compensar els desavantatges socials que la discapacitat implica. Gràcies al certificat, els discapacitats podran accedir a drets i prestacions de diferent tipus i aconseguir d'aquesta manera equiparar les oportunitats.

Per determinar una discapacitat s'aplica el *Real Decreto 1971/1999, de 23 de diciembre*, el qual indica que el percentatge mínim perquè es consideri una discapacitat és del 25%.

3. Entorn diari

Per a les persones que pateixen alguna discapacitat, cada dia que passa és un repte, i per tal de que aquest repte sigui més senzill, s'han inventat mecanismes per ajudar-los en les activitats diàries, en els seus habitatges, en el transport...

3.1 Habitatge

Una casa adaptada ha de permetre que el discapacitat pugui:

- Accedir de forma autònoma des de la porta de casa fins al carrer.
- Entrar a totes les habitacions de l'habitatge.
- Cuinar sense cap dificultat.
- Anar al lavabo amb tota comoditat.

Depenent del tipus de discapacitat, la casa s'adaptarà d'una manera o d'una altra.

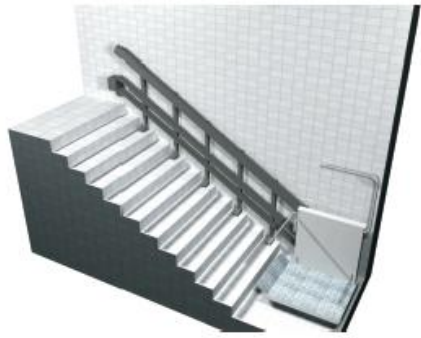

CASA ADAPTADA PER A DISCAPACITATS FÍSICS

En un de cada cinc habitatges hi viu almenys, una persona amb alguna discapacitat. Actualment les noves edificacions, apliquen una normativa per tal de que les cases siguin accessibles, però els immobles de més de 25 anys no estan adaptats.

➤ COM HA DE SER LA CASA:

- Les portes d'accés a l'habitatge i de les diferents habitacions de la casa han de ser de 80 cm d'ample, perquè una cadira de rodes hi pugui passar sense dificultats.
- Les portes corredores faciliten l'accessibilitat.
- A la paret s'han de col·locar agafadors a una altura correcta, per tal de que el discapacitat es pugui mantenir en equilibri.
- El passadís i el llocs de gir, han de ser de fàcil maniobrar amb una cadira de rodes. Els passadissos en línia recta, han de tenir una amplada de 90 cm com a mínim i pels girs, s'ha de poder realitzar una circumferència de 120 cm de diàmetre sense trobar cap obstacle.
- Els terres han de ser d'un material que no rellisqui i no poden ser irregulars.
- Els endolls i els mobles han d'estar situats a una altura entre 0.4 i 1.40 m d'altura, perquè és on arriba una persona que va amb cadira de rodes.

- L'altura d'una taula, del marbre de la cuina, de la pica del lavabo... no pot superar els 85 cm d'altura i no poden tenir cap objecte a sota.
- L'interior dels armaris ha d'estar organitzat de manera que els objectes que s'utilitzin freqüentment estiguin en un lloc fàcil d'agafar.
- En el lavabo s'ha de poder accedir frontalment a la pica i lateralment a la dutxa i el terra no ha de relliscar ni sec ni moll. La pica del lavabo no pot tenir cap peu i ha d'estar col·locada a 80 cm del terra i tenir una altura lliure a baix de 65 cm. La dutxa ha de tenir barres per recolzar-se i un seient a l'interior.
- Si a la casa on viuen hi ha escales, es poden utilitzar diferents mecanismes:

	<p>PLATAFORMA ELEVADORA INCLINADA</p>
	<p>ELEVADORA VERTICAL, PLATAFORMA PER PERSONES AMB MOBILITAT REDUIDA</p> <p>(Només es pot utilitzar en altures inferiors a tres metres)</p>

	<p>ELEVADORA VERTICAL TANCADA</p>
	<p>ELEVADORA VERTICAL PER PETITES ALTURES (és una de les que té el cost menor)</p>
	<p>PUJA ESCALES PER A TRAMS RECTES</p>
	<p>PUJA ESCALES PER A TRAMS AMB CORBES</p>

	<p>ELEVADORA VERTICAL, PLATAFORMA ELEVADORA</p>
	<p>ELEVADORA VERTICAL PER HABITATGES UNIFAMILIARS, DÚPLEX...</p>
	<p>ELEVADORA VERTICAL PER A LLOCS ESTRETS</p>
	<p>ELEVADORA VERTICAL TANCADA PER A LLOCS ESTRETS</p>

CUINA ADAPTADA

En aquestes dues imatges de les cuines es poden observar les característiques d'un habitatge adaptat, ja que l'altura no supera els 85 cm, i a sota dels mobles, no hi ha cap objecte per tal de que la persona amb cadira de rodes hi pugui accedir.

LAVABO ADAPTAT

Aquests dos lavabos compleixen tots el requisits per ser adaptats. Com es pot observar, a sota de la pica no hi ha cap objecte, a l'interior de la dutxa hi ha un seient i a la paret un objecte per recolzar-se i al costat del wàter hi ha un altre recolzador.

CASA ADAPTADA PER A CECS

Les persones cegues poden ser independents i es poden moure sense cap problema a casa seva. Però perquè puguin realitzar tot això, és necessari adaptar els seus habitatges.

➤ COM HA DE SER LA SEVA CASA:

- El terra no ha de relliscar, no hi pot haver escales ni catifes.
- Les rajoles del terra de cada habitació han de tenir una textura diferent perquè al passar les mans sàpiguen on estan.
- Les portes i les finestres han de ser corredores perquè no es colpegi amb elles.
- Els electrodomèstics que hi ha a la cuina, han d'estar adaptats, ja que així mitjançant la veu, poden informar del funcionament.
- Els comandaments dels focs de la cuina han de tenir un relleu per indicar els diferents focs.
- A la dutxa no hi ha d'haver esglaons, i la carxofa de la dutxa ha de ser d'un material tou.

CASA ADAPTADA PER A SORDS

➤ COM HA DE SER LA SEVA CASA:

- El despertador té una adaptació especial, ja que no sona, sinó que vibra i encén una llum que té incorporada.
- L'interfon porta una pantalla on surt la persona que està trucant.
- Els intercomunicadors dels nens petits també estan adaptats, ja que quan el nen plora o crida, aquest emet unes vibracions que detecta la persona sorda i així pot saber quan el nen crida.
- S'ha de fer una adaptació elèctrica per tal de que quan truquin a la porta o a l'interfon, les llums de la casa s'obrin.

RIINNNGG

3.2 Transport públic

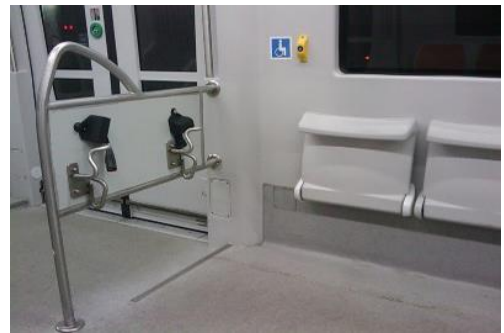
El principal objectiu del transport adaptat és afavorir la mobilitat dels ciutadans que no poden utilitzar el transport públic ordinari per desplaçar-se d'un lloc a un altre a causa de les seves discapacitats. És molt important que a part d'adaptar els transports, s'adaptin també les estacions de metro, d'autobusos... És a dir, posar rampes, ascensors...

- SI EL TRANSPORT ÉS UN AUTOBÚS:
 - Plataforma elevadora o rampa.
 - Ha de tenir seients reservats pels discapacitats.
 - A l'interior de l'autobús no hi poden haver escalons ni desnivells.
 - El conductor ha d'ajudar a pujar i a baixar la persona discapacitada.

○ SI EL TRANSPORT ÉS UN METRO:

- Hi ha una rampa per permetre l'accés de les persones que van amb cadira de rodes.
- Ha de tenir seients reservats per les persones minusvàlides.
- Les parades que fa, han de ser senyalitzades amb una llum i amb un so per tal de que si les persones són sordes, puguin veure quan para i si les persones són cegues, podran sentir quan para.
- A l'interior del metro no hi poden haver escalons ni desnivells.
- Alguns metros adaptats serien el de Madrid, Barcelona, Londres...

○ SI EL TRANSPORT ÉS UN TAXI:

- Els tipus de cotxes que s'utilitzen són monovolums, o furgonetes.
- La persona que vagi amb cadira de rodes, durant el trajecte anirà asseguda a la seva cadira de rodes.
- Han de tenir rampes per tal que la persona que va amb cadira de rodes pugui accedir a l'interior del taxi.

3.3 Barreres arquitectòniques

Són els impediments i obstacles físics que limiten o fins i tot impedeixen la llibertat de moviment de les persones que pateixen alguna discapacitat.

➤ TIPUS DE BARRERES ARQUITECTÒNIQUES:

- URBANÍSTIQUES: tot obstacle i impediment que presenta l'estructura i mobiliari urbà, llocs històrics, llocs públics, que impedeixen l'accessibilitat. Per exemple:

- Pas de vianants amb desnivells.
- Falta de rampes a les entrades dels edificis públics i en el pas de vianants.
- Faroles col·locades al mig de la vorera.

Plata d'Aro n'és un bon exemple:

La vorera és molt estreta i a més a més hi ha una farola al mig.

Hi ha un aparcament per persones discapacitades al costat de la platja, fet que està molt bé, però llavors al costat de l'aparcament ens trobem amb una vorera molt estreta i amb un desnivell per pujar-hi.

La vorera és molt estreta i hi ha pins al mig.

Les rajoles del terra estan trencades i estan desiguals.

Tot i que Platja d'Aro tingui una platja accessible, els carrers no estan adaptats.

- **D'EDIFICACIÓ:** barrera que es pot trobar en un edifici i impedeix el pas. Actalment hi ha unes normes establertes per edificar, però en els edificis vells aquestes normatives no hi són presents. Per exemple:

- Portes estretes.
- Escales.
- Lavabos no adaptats.

L'edifici Mercuri de Platja d'Aro és un exemple de barrera arquitectònica d'edificació, ja que només hi ha aquest accés per entrar a l'edifici i com es pot observar, no està adaptat.

- EN ELS TRANSPORTS: són aquelles barreres que priven a les persones minusvàlides utilitzar un transport públic. Per exemple:

- Estacions no adaptades.
- Transport públic no adaptat.

- DE COMUNICACIONS: són aquelles que impedeixen l'expressió i la recepció de missatges mitjançant els mitjans de comunicació.

3.4 Feina

Les persones amb alguna discapacitat tenen el mateix dret que una persona sense cap discapacitat a desenvolupar un treball laboral i a gaudir de les mateixes condicions laborals.

El més important és que les persones amb discapacitat física, intel·lectual, auditiva, visual o amb una malaltia mental, tinguin el certificat de reconeixement de la discapacitat, ja que d'aquesta manera se'ls hi reconeix la discapacitat i poden rebre ajudes i aconseguir una feina en funció de la seva discapacitat.

A continuació s'indiquen uns exemples d'ofertes de treball:

- TÈCNIC ADMINISTRATIU: les funcions que haurà de realitzar seran assegurar el compliment dels paràmetres del servei, detectar les variacions del volum de clients, resoldre dubtes al proveïdor, detectar les possibilitats de millora en el seu àmbit i planificar Plans d'Acció per millorar la qualitat percebuda del client. Per poder aconseguir aquesta feina s'ha de disposar del Certificat de Discapacitat d'almenys el 33%.
- MANTENIMENT: les funcions que té és fer treballs de manteniment i fer un seguiment dels aspectes tècnics, econòmics i de qualitat dels treballs realitzats pel personal de l'empresa. Per obtenir aquesta feina s'ha de tenir el Certificat de Discapacitat d'almenys el 33%.
- PERIODISME I COMUNICACIONS: les principals funcions serien recolzar les diferents àrees del Departament i col·laborar activament en els diferents projectes. És necessari disposar del Certificat de Discapacitat d'almenys el 33%.
- ENGINYER TÈCNIC: les funcions a realitzar seran controlar els parcs eòlics, controlar les subestacions elèctriques i fer un seguiment de les màquines. El requisit consisteix en tenir el Certificat de Discapacitat d'almenys un 33%.
- TELEVENDA: s'encarregarà de la venda telefònica. Ha de tenir el Certificat de Discapacitat d'almenys un 33%.

Hi ha uns centres especials de treball (CET) que són empreses que asseguren un treball remunerat a persones amb discapacitat, garantint la seva integració laboral. La seva plantilla ha de comptar amb un mínim del 70% de persones treballadores amb un grau de discapacitat igual o superior a un 33%. L'objectiu d'aquests centres és productiu, però la seva funció és social. Poden tenir caràcter públic o privat.

4. Esports adaptats

S'entén per esport adaptat aquella activitat física esportiva que és susceptible d'acceptar modificacions per possibilitar la participació de les persones amb discapacitats físiques, psíquiques o sensorials.

L'esport adaptat és, avui dia, bastant desconegut en la nostra societat, però la realitat és que l'esport és molt beneficiós per a tothom. És per això que des de les diferents federacions i organismes es vol donar a conèixer i sensibilitzar a la gent sobre aquest col·lectiu.

El tema de l'esport adaptat és bastant recent, ja que va ser després de la primera i la segona guerra mundial, quan hi havia un elevat nombre de mutilats, que es van iniciar els primers passos en la pràctica d'esports per persones amb les capacitats disminuïdes. Al 1944 és quan es comença a utilitzar l'esport com un mitjà més per a la rehabilitació i el 1960 s'organitzen les primeres Paraolimpíades. Aquest fenomen ha anat creixent fins al dia d'avui.

A continuació s'expliquen alguns esports adaptats.

4.1 Bàsquet

El bàsquet en cadira de rodes es juga, actualment en més de 75 països. Hi solen participar jugadors amb discapacitats físiques, per exemple paraplègics. Per poder-hi jugar, han de tenir un certificat mèdic que justifiqui la seva lesió. Les regles del bàsquet adaptat no varien gaire a les utilitzades en el bàsquet no adaptat. Els jugadors es classifiquen segons el seu grau de discapacitat i les puntuacions també depenen d'aquest grau.

HISTÒRIA

El bàsquet amb cadira de rodes va ser inventat l'any 1946 per antics jugadors de bàsquet dels Estats Units, els quals estaven ferits per lesions de guerra. A Califòrnia va ser on va néixer la V.W.B.A (Associació Nacional de Bàsquet en Cadira de Rodes) i va ser allà on es disputà el primer campionat del món, tot i que no va ser oficial.

L'any 1969 va ser quan el bàsquet adaptat arribà a Espanya. El campionat es jugava en una sola ciutat, on es concentraven tots els equips del país i tots jugaven contra tots.

Cap a l'any 1980, es van interessar en el bàsquet adaptat, associacions com per exemple la Fundació ONCE.

Des dels Jocs Paralímpics de Roma l'any 1960, el bàsquet és reconegut com un esport Paralímpic.

REGLAMENT

El reglament està sota la jurisdicció de la Federació Internacional de Bàsquet amb cadira de rodes (I.W.B.F.), i està basat en les regles de la F.I.B.A. (Federació Internacional de Bàsquet), tot i que hi ha algunes modificacions i afegits aprovats per I.W.B.F.

- Els partits tenen quatre parts de deu minuts cadascun. Entre el primer-segon i el tercer-quart quart hi ha dos minuts de descans i entre el segon-tercer hi ha quinze minuts de descans.
- Cada equip que ataca, té una limitació de temps per poder llançar a cistella, i el temps és de 24 segons.
- El temps de passar de camp a camp és de 8 segons.

La principal diferència amb el bàsquet FIBA, ve donada pel fet de que els jugadors sense cap dificultat, es desplacen sobre el parquet caminant, en canvi els que tenen algun tipus de discapacitat, han d'accedir al parquet amb una cadira de rodes.

- **JOC ENTRE DOS:** Només es donarà un joc entre dos (salt entre dos), a l'inici de cada part. Els dos jugadors tindran les seves cadires dins d'aquella meitat del cercle que estigui més proper a la seva cistella, amb una roda prop del centre de la línia que està entre ells. Un àrbitre llançarà llavors la pilota cap amunt (verticalment) en un lloc que formi angle recte amb les línies laterals que hi ha entre els jugadors, fins a una altura superior a ambdós, de tal forma que caigui entre ells. La pilota haurà de ser tocada per un o els dos jugadors després que hagi aconseguit el seu punt més alt. Si toca el sòl sense haver estat tocada per cap dels jugadors el joc entre dos haurà de ser repetit. L'equip contrari al que va prendre el control de la pilota, després del salt inicial, és el que inicia el servei lateral, en la primera situació de joc entre dos, així successiva i alternativament.
- **CISTELLA: QUAN S'ACONSEGUEIX I EL SEU VALOR:** Una cistella des del camp val 2 punts, tret que es realitzi per darrere de la línia de 3 punts, que valdrà en aquest cas 3 punts (les dues rodes grans han d'estar situades darrere de la línia de 3 punts, és a dir, les dues rodes petites poden estar davant o en la línia). Una cistella des del punt de tir lliure compta 1 punt.

NORMES DELS JUGADORS

- **CONTROL DE LA PILOTA:** Un jugador té el control de la pilota quan tingui una pilota viva o estigui regatejant o en una situació de fora de banda i la pilota estigui en posició per al servei. Cometrà una violació el jugador que tingui el control de la pilota o tracti de tenir-ho quan:

- ➡ S'aixequi del seient de la seva cadira.
- ➡ Toqui el terra amb qualsevol part del seu cos excepte les mans.
- ➡ Es recolzi cap a endavant o cap a enrere en la seva cadira fent que la cadira es balancegi i que alguna part de la mateixa toqui el sòl.

- **JUGADOR FORA DE BANDA** : Un jugador està fora de banda quan ell o qualsevol part de la seva cadira toqui el terra en o fora de les línies marcades.

- **REGATEIG** : Un regateig té lloc quan un jugador que està en possessió de la pilota

- ➡ Fa avançar la seva cadira i bota la pilota alhora.
- ➡ Fa avançar la seva cadira i bota la pilota alternativament. La pilota es col·locarà a la falda, no entre els genolls, mentre la cadira avança i cada un o dos impulsos li seguirà un o més bots.
- ➡ Utilitza les dues seqüències anteriors alternativament.

- **PROGRESSIÓ AMB LA PILOTA**: Un jugador pot avançar amb la pilota en qualsevol direcció, dins dels següents límits:

- ➡ El nombre d'impulsos, mentre sosté la pilota, no haurà de passar de dos.
- ➡ Tots els moviments de pivot es consideraran com a part del regateig i quedaran limitats a dos impulsos consecutius sense botar la pilota.
- ➡ Progressar amb la pilota més enllà d'aquests límits constitueix una falta.

GRAUS DE DISCAPACITAT

Classe 1.0 punt: perd l'equilibri del tronc amb els braços estesos per sobre del cap. Si està recolzat en el respalller fa passades agafant-se amb una mà. Bota la pilota prop del cos i realitza una conducció poc suau i precisa. No controla els abdominals.

Classe 2.0 punts: amb els braços per sobre del cap té una moderada pèrdua de l'equilibri. Petits desequilibris en les passades d'una o dues mans. És capaç

d'empènyer la cadira sense tenir contacte amb el respall. No controla els membres inferiors.

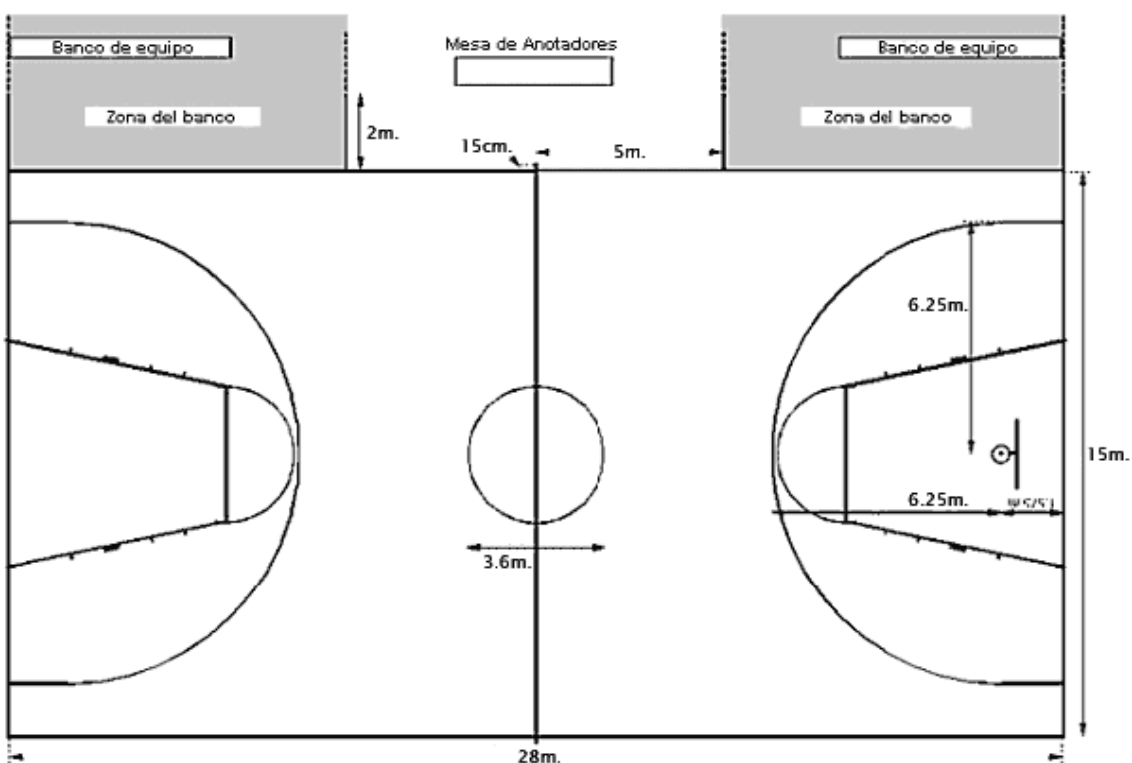
Classe 3.0 punts: té una gran estabilitat en el tronc mentre està assegut. Passades d'una o dues mans sense suport de braços ni respall i mantenint l'estabilitat. Pot rebotar fortament amb les mans per sobre del cap movent el tronc en totes direccions mentre té la pilota.

Classe 4.0 punts: pot moure el tronc enèrgicament en la direcció del tir i mantenir-lo. Pot moure el tronc lateral i pot mantenir la pilota amb ambdues mans. En una passada és capaç de flexionar, estendre i rotar el tronc. És capaç de recollir una pilota en rebot lateralment, lluny de la cadira.

Cada classe pot tenir mig punt més segons el tipus d'ajudes que pot posar-se el jugador (lligams, aparells, etc.).

L'entrenador haurà de compondre l'equip tenint en compte la puntuació dels cinc jugadors; aquesta no haurà de sobrepassar els 14,5 punts.

TERRENY DE JOC

EQUIPAMENT NECESSARI

Les cadires de rodes estan adaptades depenent de les característiques de cada jugador, és a dir, segons la lesió que tingui. Però totes han de seguir una normativa:

- Només es permetrà un coixí en el seient de la cadira. Serà de la mateixa grandària que el seient, i no més de 10 cm de gruix, per als jugadors d'1, 1.5, 2, 2.5 i 3 punts; i no més de 5 cm per als jugadors de 3.5, 4 i 4.5 punts. Tot el coixí ha de ser de la mateixa consistència i densitat, prou flexible perquè permeti que els dos extrems s'ajuntin quan el doblegui l'àrbitre. També ha de tenir un gruix uniforme. No es permeten taulers ni qualsevol altre material dur a part del coixí.
- Els reposapeus no poden estar més alts d'11 cm del terra com a màxim.
- Estan permeses les "barras-rodillos" col·locades en la part inferior dels reposapeus a l'efecte de protecció contra el terra, serveixen per evitar caigudes (antiblocatge).
- L'altura màxima del seient és de 53 cm des del terra.
- Les rodes grans de la cadira han de tenir un diàmetre de 66 cm com a màxim.
- A cada roda hi haurà un cercol manual, mitjançant el qual s'impulsa la cadira.
- La part inferior dels reposapeus ha d'estar dissenyada de tal manera que no produeixi danys a la pista.
- No es permeten en la cadira cap tipus de sistema de direccionament, frens, ni canvis de marxa.
- No es permet l'ús de pneumàtics d'aire negres.

- Els reposa braços o qualsevol altre tipus de suport del tronc que sigui part de la cadira, no podrà sobrepassar l'altura de les cames o del tronc del jugador en la posició d'assegut.

4.2 Vela

La vela adaptada és un esport de multi-discapacitat, que el poden practicar persones amputades, paralítics cerebrals, discapacitats visuals i amb cadira de rodes. Tots ells demostren molta peripècia i velocitat en aquest esport.

Hi ha diferents tipus d'embarcacions per discapacitats, com per exemple: ACES 303, ACES 203, LIBERTY, GOS 16... Però només n'hi ha tres que siguin olímpiques, que són: SKUD 18, SONAR i 2.4.

HISTÒRIA

L'any 1988 es va fundar a Espanya la primera escola de vela adaptada, dirigida a les persones que pateixen alguna discapacitat. Va ser fundada per Victòria Fumadó.

Dos anys més tard, dues persones cegues proposen que la vela accessible s'ampliï també per aquelles persones amb una discapacitat sensorial i així successivament fins el 1993 quan hi comença a haver activitats dirigides a les persones amb discapacitats psíquiques.

El 1992 es proposa que la vela adaptada sigui un esport paralímpic.

EMBARCACIONS OLÍMPIQUES

- [SKUD 18](#) : és una embarcació tripulada per dues persones. Es requereix que una de les persones que va a l'embarcació sigui una dona. Hi ha una persona que s'anomena patró, el qual és l'encarregat de portar el timó i l'altra persona s'encarrega de les maniobres i del funcionament de les veles. El grau de discapacitat d'aquesta persona és menor que el del patró. Depenent dels graus de discapacitat dels tripulants, el vaixell s'adaptarà més o menys. Algunes d'aquestes modificacions es fan mitjançant l'electrònica, com per exemple l'ús de joysticks, amb els quals podran controlar les veles.
- [2.4](#): es va crear a Estocolm, és un monoplaça de 4.2 metres. El patró seu en el veler mirant endavant amb tots els controls manejables des de la mà.

- [SONAR](#): és un veler tripulat per tres persones. En aquest tipus d'embarcacions és essencial combinar el joc amb equip, la rapidesa i l'estratègia.

METODOLOGIA

Segons el tipus de discapacitat que pateixi el practicant, s'utilitzen diferents mètodes, per tal de garantir la màxima seguretat possible.

- [AMB DISCAPACITATS FÍSQUES](#): s'adapta l'embarcació perquè sigui accessible i s'han d'evitar les possibles lesions com per exemple les úlceres. Només poden navegar en períodes curts de temps.
- [AMB DISCAPACITATS INTEL·LECTUALS](#): s'ha d'aplicar el mètode monitor-animador. Quan estan a bord se'ls hi ha d'atorgar fàcils i petites feines, s'ha de crear el material didàctic adequat, s'han de repetir les lliçons tants cops com sigui necessari i anar fent avanços, però quan es passa de nivell, s'ha de tenir l'anterior consolidat i fer un reforç constant.
- [AMB DISCAPACITATS SENSORIALS](#): el que han de fer primer és fer un contacte amb l'entorn, un reconeixement de la zona i del material que han d'utilitzar abans de navegar, han de treballar una organització i una orientació especials. Solen utilitzar maquetes i materials especialitzats per ajudar a situar-se.

4.3 [Esquí](#)

Dins dels esports d'hivern, un dels esports més practicats per les persones amb alguna discapacitat, és l'esquí alpí. És el mateix que l'esquí no adaptat però utilitzant unes eines diferents. Les persones discapacitades poden gaudir de la mateixa manera esquiant que una persona que es trobi en unes bones condicions.

HISTÒRIA

La creació d'aquet esport va resultar de la necessitat de trobar oportunitats de rehabilitació de veterans discapacitats que van participar en algun conflicte i van quedar ferits.

Franz Wendel ha estat la primera persona discapacitada que ha participat en una competició. Franz va ser víctima d'una amputació d'una cama a causa de la guerra, i va fer un parell de crosses i les va unir a uns esquís curts, la qual cosa li va permetre esquiar.

La guerra de Vietnam, va produir un elevat nombre de discapacitats, fet decisiu en l'esquí adaptat.

TÈCNIQUES D'ESQUÍ ADAPTAT

- **MONO-SKI:** les persones que el practiquen van assegudes, han de tenir força a la part superior del cos, equilibri i mobilitat del tronc. Una persona amb amputació de les dues cames és un bon candidat pel mono-ski. L'esquiador s'asseu en un seient modelat, que està subjecte en un suport que va unit a un esquí. Per poder dirigir es poden ajudar de pals d'esquí adaptats (són com crosses). Aquests tipus d'esquís estan dissenyats per poder pujar sol al telecadira.
- **BI-SKI:** les persones van assegudes. La gent que el practica pot tenir esclerosi múltiple, distròfia muscular, paràlisi cerebral, lesions cerebrals o a la medul·la espinal. L'esquiador s'asseu en un seient amb dos esquís a sota. Els esquís situats a la part inferior donen una base més ampla i dona més equilibri que un mono-ski. Per poder controlar la direcció es poden ajudar de pals d'esquí adaptats. Els que són principiants es poden ajudar d'una barra per a les mans.

- **TRES PETJADES:** és un esquí dedicat a aquelles persones amb amputació d'un membre inferior. Les persones que el practiquen porten un esquí normal i dos pals adaptats llargs, que són anomenats *estabilos* i això forma els tres punts que trepitgen la neu.

- **ESQUÍ PER CECS:** utilitzen un guia, el qual sempre se situa davant de l'esquiador cec. Per poder-lo guiar, se sol utilitzar un intercomunicador sense fil, perquè l'esquiador segueixi les instruccions de veu de l'esquiador guia.

4.4 Ciclisme

El ciclisme és un esport practicat per moltes persones, inclús aquelles que viuen amb una discapacitat.

Dins del ciclisme adaptat hi ha diferents modalitats i disciplines, segons el tipus de ciclisme, el model de la bicicleta serà diferent.

CATEGORIES

- [CICLISME CONVENCIONAL](#): depenent del grau de la discapacitat, la bicicleta serà més o menys adaptada. Aquest tipus de ciclisme el poden practicar persones que han patit una amputació o algun tipus de lesió que no comporti la mobilitat reduïda. Dins d'aquest tipus, es practiquen les proves en carretera, com per exemple la de contrarellotge i també curses en pistes.

- [EL HANDCYCLING](#): s'utilitzen unes bicicletes de tres rodes, una davantera i les altres dues al darrere. S'impulsa amb les mans les bieles que estan situades en paral·lel sobre la roda davantera.

N'hi ha de diferents tipus, i cadascuna s'utilitza per a una determinada lesió:

- **Fork steer**: s'utilitzen per a lesions de la medul·la. La majoria porten uns reposapeus i angle en el seient. A més a més es poden adaptar segons la funció que se li vulgui atorgar, per exemple, si es vol per anar per carretera se li posen uns pneumàtics especialitzats.

- **Lean steer:** és un altre tipus de tricicle. Per poder-lo dirigir, el ciclista s'ha d'inclinar d'un costat a l'altre. A grans velocitats no són gaire estables. Els utilitzen persones amb discapacitats de poc grau.

- **Rowing cycle:** aquest tipus de bicicletes són impulsades pel moviment del cos humà. La direcció, els frens i el canvi de marxes, es fa a partir del manillar i els peus es col·loquen sobre el reposapeus.

- **Off road:** és un tricicle tot terreny. Està format per dues rodes davanteres i una al darrere. És un tricicle apte per passar per fortes pendents i per suportar terrenys muntanyosos. El pneumàtic és més ample del normal per suportar les superfícies rugoses.

- **Touring:** són tricicles especialitzats per fer turisme, ja que en el mateix tricicle està incorporat un porta maletes i també hi ha parafangs. Aquest tipus de vehicle està evolucionant cada cop més i el preparen per fer pujades i per camins a llarga distància.

4.5 Tir amb arc

El tir amb arc és un esport idoni per tot tipus de discapacitats. És un esport que no necessita adaptacions, degut a que els esportistes discapacitats participen conjuntament amb els esportistes convencionals. Depenent de la discapacitat hi ha categories establertes.

HISTÒRIA

El 1948, el neurocirurgià L.Guttmann, va decidir celebrar els primers jocs esportius amb persones que patissin lesions medul·lars, causades per la segona Guerra Mundial.

Tres anys més tard, en aquests mateixos jocs, ja hi participaven esportistes en la modalitat de tir a l'arc.

El 1992, es van incloure en la modalitat de tir amb arc persones amb tot tipus de discapacitats.

CLASSIFICACIÓ

- [ARW1](#): la practiquen els arquers que són tetraplègics i van amb cadira de rodes. Són persones que tenen limitacions a l'hora de moure els braços i el seu tronc, no fa la funció que hauria de fer, així que no tenen equilibri. Pel que fa a les extremitats inferiors no són funcionals.

- [ARW1-C](#): és una subclasse de la categoria ARW1 i dintre aquesta subcategoria hi ha les persones que pateixen una major discapacitat.

- [ARW2](#): persones paraplègiques, que no tenen limitacions als braços i tenen força de control.
- [ARST](#): són arquers de peu o que disparen des d'una cadira. Tenen les extremitats inferiors funcionals per desplaçaments, per exemple, són persones que tenen una cama més llarga que l'altra o una més prima que l'altra.

- [ARST-C](#): és una subclasse de ARST que serveix per arquers amb un mal funcionament de les extremitats superiors.

- [VI](#): són persones amb discapacitat visual. Per poder fer aquest esport, utilitzen una carabina d'aire comprimit, equipada amb una mira telescòpica especial. Aquesta mira telescòpica està connectada a un circuit electrònic, que transforma la llum en so. Depenent de la intensitat de la llum sobre la diana, s'emetrà un to d'intensitat major o menor. La mira telescòpica recull el reflex de la llum des de la diana. D'aquesta manera el tirador podrà escoltar l'ajuda sobre la diana en els auriculars que està utilitzant.

4.6 [Esgrima](#)

L'esgrima és un esport que el poden practicar persones que presenten alguna deficiència motriu. És una activitat que requereix uns bons reflexos i un alt nivell tècnic. Els que el practiquen fan servir cadires de rodes que estan subjectes a la pista, amb una distància equivalent l'un de l'altre.

Persones paraplàgiques, tetraplàgiques, amb amputacions de membres inferiors i minusvàlids amb problemes cerebrals, poden practicar aquest esport.

HISTÒRIA

L'esgrima adaptat en cadira de rodes va ser introduït per primer cop en els Jocs Internacionals de Stoke l'any 1954, per part d'un paraplègic de columna vertebral que era un tirador a la universitat i el seu professor era Ludwing Guttmann. Ells van donar a conèixer el potencial d'aquesta disciplina i gràcies a això es va introduir en el jocs paralímpics de Roma l'any 1960.

El 1962, es van introduir moltes normes per aquest esport i a més a més les dones ja podien competir amb espasa.

CLASSIFICACIÓ

- 1A: no tenen equilibri a la cadira de rodes i minusvalia en el braç armat (braç amb què s'aguanta l'arma), que dificulta l'extensió del colze.
- 1B: jugadors sense equilibri a la cadira de rodes i amb una discapacitat a la mà armada, la qual cosa li impedeix doblegar els dits de les mans.
- 2: és un tirador amb bastant equilibri sobre la cadira de rodes.
- 3: tirador amb bon equilibri sobre la cadira de rodes, però no pot utilitzar les cames com a ajuda (perquè no li funcionen).
- 4: persona amb un bon equilibri sobre la cadira de rodes i pot utilitzar les cames com a ajuda.

EQUIP

Per poder practicar aquest esport amb total seguretat, és necessari que els jugadors portin:

1. MÀSCARA

2. JAQUETA (a més a més hi ha una altra tela que serveix com a protecció).

3. GUANTS PROTECTORS

4. PROTECCIÓ PER LA CADIRA DE RODES (el que protegeix la cadira s'anomena florete).

5. COBERTURA METÀL·LICA PER LES CAMES I PER LES RODES DE LA CADIRA

4.7 Futbol

El futbol adaptat són totes aquelles pràctiques futbolístiques que presenten modificacions en les normatives, en el terreny de joc... amb l'objectiu de fer-lo accessible a aquelles persones amb alguna discapacitat. El futbol adaptat el poden practicar persones amb una paràlisi cerebral, amb amputacions, persones cegues...

HISTÒRIA

La CP-IRSA (The Cerebral Palsy International Sports and Recreation Association) neix amb la intenció de donar una oportunitat mitjançant l'esport, en aquest cas el futbol, a la població que pateix paràlisi cerebral. Així aquestes persones poden practicar aquest esport.

TIPUS DE REGLAMENTS SEGONS LA DISCAPACITAT

- FUTBOL 7 PER PERSONES AMB PARÀLISI CEREBRAL: els equips estan formats per set jugadors, els saques de banda, es poden realitzar amb una sola mà, no existeix el fora de joc i cada part dura uns trenta minuts. És important que els equips tinguin diferents nivells de discapacitat. La mida del terreny de joc és menor que la d'un camp convencional, passarà el mateix amb la porteria.

- FUTBOL 5 PER PERSONES AMB DISCAPACITAT VISUAL: dins d'aquesta modalitat, podem distingir diferents graus de ceguesa:

- B1: totalment o gairebé totalment cecs, no capten la llum i si la capten no són capaços de distingir la silueta de l'objecte.
- B2: parcialment cecs, capaços de reconèixer les siluetes dels objectes.
- B3: parcialment cecs, veuen borrós.

Les regles són: els equips estan formats per quatre jugadors cecs i un porter amb visió, el temps de les parts és de 25 minuts, i entre elles hi ha pauses de 10 minuts. La pista és millor que estigui a l'aire lliure (per raons d'acústica). El porter, juntament amb un guia i un tècnic, tenen la funció d'orientar els jugadors. A l'interior de la pilota hi ha unes càpsules sonores, que quan la pilota està en moviment sonen i així els jugadors saben en quina posició es troba la pilota.

TERRENY DE
JOC

5.Turisme a Catalunya

Actualment al turisme accessible se li està donant molta importància, ja que és una bona manera d'atreure nous turistes. Catalunya és una destinació de referència per al turisme accessible a l'Estat Espanyol, ja que té més de 1100 recursos turístics que serveixen per facilitar el turisme a les persones amb discapacitats.

Això vol dir que Catalunya ha intentat fer una supressió de barreres arquitectòniques i de comunicació amb la finalitat de convertir els principals espais turístics en llocs de fàcil accés o amb instruments d'ajuda per exemple per les persones que van amb cadira de rodes.

L'ACT, és una associació que promociona tota l'oferta de turisme adaptat a Catalunya, tots els llocs que ofereix són espais amb facilitats per a persones amb mobilitat reduïda o amb discapacitats sensorials. A més a més Catalunya disposa de més de 150 Km de vies verdes i senders accessibles.

5.1 Cultura

A Catalunya hi ha molt llocs accessibles per visitar, a continuació en citaré alguns:

- [CASA CASTELL GALA DALÍ \(Púbol, Baix Empordà\)](#):

 Discapacitat auditiva	 Mobilitat reduïda	 Vista reduïda
Hi ha una senyalització escrita i gràfica que indica els diferents llocs del	Es pot accedir al recinte sense trobar-hi cap desnivell, perquè les persones que van amb cadira de rodes tenen una entrada adaptada.	Hi ha una bona il·luminació natural i artificial. Si es demana es poden fer visites

recinte.	Hi ha WC accessibles. Els únics llocs on no poden accedir són a la cripta i a les golfes.	guiades amb especialistes.
----------	--	----------------------------

- TARRAGONA PATRIMONI DE LA HUMANITAT:

- **Amfiteatre romà:** només està adaptat per persones que van amb cadira de rodes, ja que té un mecanisme de plataforma elevadora. El WC és accessible, però a causa del desnivell no es pot accedir a les graderies.

- **Museu d'història de Tarragona:**

 <p>Discapacitat auditiva</p>	 <p>Discapacitats visuals</p>
<p>Hi ha bucles d'inducció, que són uns audiòfons que serveixen perquè les persones amb problemes auditius puguin sentir-hi millor.</p>	<p>Hi ha materials tàctils, per tal que les persones cegues puguin llegir el que hi ha escrit. També hi ha el codi Braille.</p>

- [MINES DE GAVÀ:](#)

 Discapacitat auditiva	Mobilitat reduïda 	 Discapacitats visuals
<p>Hi han senyalitzacions escrites i gràfiques, també hi ha material audiovisual amb subtítols.</p>	<p>L'edifici és accessible, ja que hi ha rampes per tal de que la gent amb cadira de rodes hi puguin accedir. Els lavabos també estan adaptats.</p>	<p>Hi ha guies en Braille, també tenen maquetes tàctils i panells d'interpretació en Braille.</p>

- [PALAU DE LA MÚSICA CATALANA \(Barcelona\):](#)

 Discapacitat visual	 Mobilitat reduïda
<p>El recorregut de les visites guiades, està adaptat a les necessitats de les persones cegues. A aquestes persones se'ls hi permet tocar elements decoratius, com vidrieres, ceràmiques...</p> <p>A més a més els botons de l'ascensor tenen Braille i tenen</p>	<p>És un edifici de fàcil accés per aquelles persones que van amb cadira de rodes. Es pot entrar per les portes d'emergència (per tal d'evitar la porta giratòria), un cop a l'interior de l'edifici, per desplaçar-se de planta a planta ho poden fer mitjançant els ascensors. A les sales, hi ha uns seients reservats per la gent amb</p>

relleu, per tal de que la persona cega pugui identificar a quin pis vol anar.	cadira de rodes. Els lavabos estan adaptats, i hi ha aparcaments reservats.
---	---

- [CASA BATLLÓ \(Barcelona\):](#)

 Discapacitat visual	 Discapacitat auditiva	 Mobilitat reduïda
Les àudio guies tenen en compte les necessitats de les persones amb discapacitat visual i el text que diuen, també està disponible en Braille. A l'interior de la casa hi ha maquetes amb relleu, que es poden tocar.	Hi ha amplificadors de so i les persones sordes poden disposar de tot el text que diu l'àudio guia en format paper i en diversos idiomes.	Just a l'entrada de la casa hi ha un escaló, el qual poden tancar amb unes rampes. Hi ha un ascensor que dóna accés a totes les plantes menys al terrat. No hi ha lavabos adaptats.

- [SAGRADA FAMÍLIA \(Barcelona\):](#)

 Discapacitat visual	 Discapacitat auditiva	 Mobilitat reduïda
Hi ha maquetes, per tal de poder imaginar el conjunt arquitectònic. Es pot	Els audiovisuals que hi ha durant la visita, estan subtitulats en català. En les visites	L'entrada està adaptada, i si fa falta poden deixar una cadira de rodes. Hi ha

<p>portar un gos. Si es fa una visita guiada, el guia va portant als llocs més representatius, que són els llocs on hi ha les maquetes, i si es va per lliure, s'ha d'anar acompanyat d'una persona que tingui la visió normal i es pot demanar un mapa que indica el lloc de les maquetes.</p>	<p>guiades, els guies poden utilitzar amplificadors.</p>	<p>alguns lavabos adaptats. Les vitrines estan situades a baixa altura, així les persones amb cadira de rodes les poden veure. L'únic lloc on no es pot accedir són les torres.</p>
---	--	---

- [LA PEDRERA \(Barcelona\)](#):

 Discapacitat visual	 Discapacitat auditiva	 Mobilitat reduïda
<p>Hi ha una àudio guia descriptiva per persones cegues. A cada planta de l'edifici hi ha un plànol visual i tàctil de la sala. En aquestes maquetes també hi ha escrits en Braille. Es poden tocar alguns elements arquitectònics i</p>	<p>Poden oferir dossiers on està escrit el mateix que diu l'àudio guia, està en diferents idiomes. En algunes exposicions temporals es disposa d'un intèrpret de llenguatge en signes. També disposen de bucles magnètics, els</p>	<p>La gent que va amb cadira de rodes durant la visita va acompanyada d'un treballador de la Pedrera. Els ascensors per anar d'una planta a l'altra estan adaptats. Per anar al terrat, a causa del desnivell del terra, les</p>

<p>decoratiu, per tal de que les persones amb visió disminuïda es puguin fer una idea de com és. La part de dalt de la Pedrera està una mica desnivellada i per això es recomana que vagin acompanyats. Si es demana poden oferir lupes, per llegir amb major facilitat.</p>	<p>quals permeten fer arribar el senyal de l'àudio a l'audiòfon.</p>	<p>persones amb mobilitat reduïda poden utilitzar una plataforma elevadora. El lavabo de la planta baixa està adaptat.</p>
--	--	--

5.2 Allotjaments turístics

Actualment a Catalunya existeix , la Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat, que regula les condicions que han de tenir les ciutats, els espais públics, els hotels... d'arreu de Catalunya.

NOMBRE D'HABITACIONS ADAPTADES QUE HA DE TENIR UN HOTEL EN FUNCIÓ DEL NOMBRE D'HABITACIONS

- Si l'hotel consta de 50 a 100 places residencials, ha de tenir com a mínim 2 places adaptades.
- Si té de 101 a 150 habitacions, com a mínim 4 d'elles han de ser adaptades.
- De 151 a 200 habitacions, ha de disposar de 6 places adaptades.
- I si té més de 200 places ha de tenir unes 8 habitacions accessibles.

COM HA DE SER UNA HABITACIÓ ADAPTADA

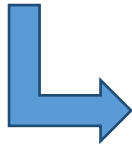
- L'amplitud mínima de les portes ha de ser de 0.80 m.
- L'espai que hi ha entre el llit i l'armari haurà de ser de 0.80 metres de diàmetre.
- Si hi ha llit doble, l'amplada ha de ser la suficient perquè una persona amb cadira de rodes pugui maniobrar.
- Els interruptors han d'estar situats a una alçada no superior a 1.40 m i no inferior a 0.40 m.
- Les manetes de les portes hauran de funcionar mitjançant mecanismes de palanca o de pressió.
- El lavabo també haurà d'estar adaptat:
 - Hi haurà d'haver entre el vàter, la banyera, el bidet i el rentamans una distància considerable, per tal de que la gent amb cadira de rodes tingui l'espai suficient per maniobrar.
 - Al rentamans no hi haurà peu.
 - Al costat del vàter i el bidet hi haurà d'haver dues barres de suport.
 - Els miralls estaran col·locats a la zona inferior de la paret.
 - Les aixetes funcionaran amb mecanismes de pressió o palanca.

ALGUNS HOTELS QUE COMPLEIXIN AMB ELS REQUISITS

A continuació es citen alguns hotels de Catalunya que compleixen amb aquests requisits:

- HOTEL EL MONEGAL, a Sant Llorenç de Morunys (Lleida)
- HOTEL EL MOLÍ, a l'Alt Empordà (el Gironès)
- HOTEL CA L'ARPA, a Banyoles (el Gironès)
- HOTEL LA PLAÇA, a Madremanya (el Gironès)
- HOTEL GASTRONÒMIC MAS MARIASSA, al Baix Camp (Tarragona)

- HOTEL FERGUS STYLE NAUTICPARK SPA, a Platja d'Aro.

Aquest hotel ofereix moltes facilitats per a les persones que tenen una discapacitat, perquè consta d'un accés adaptat al jardí, al menjador, un ascensor adaptat, els lavabos són accessibles, igual que les habitacions i a l'entrada a l'establiment, a més a més hi ha unes places de pàrquing reservades per minusvàlids.

- HOTEL JAIME I, a Tarragona.

Aquest establiment té una rampa adaptada per accedir al jardí, la recepció i el menjador també són accessibles i una cosa que el destaca respecte als altres hotels és que té una piscina adaptada.

IMATGES D'UNA HABITACIÓ ADAPTADA

LA
VA
BO

5.3 Activitats de lleure

A continuació s'expliquen algunes activitats de lleure que poden realitzar les persones que tenen alguna discapacitat.

- VOL AMB GLOBUS

Poder volar amb globus, és una activitat completament adaptada.

El globus consta de tres seients que estan subjectes al terra i la porta per accedir a l'interior del globus té una mida més ample per tal de que les cadires de rodes hi puguin entrar. Un cop ha aterrat el globus, un transport adaptat passa a recollir als ocupants i els porta al lloc d'inici. Per fer més fàcil aquesta experiència, és obligatori portar un acompanyant.

○ MUNTAR A CAVALL

Actualment, muntar a cavall està a l'abast de les persones discapacitades, ja que hi ha alguns centres hípics que s'han especialitzat en l'ensenyament per a persones amb alguna discapacitat tant física com psíquica. S'anomena equinoteràpia i en molts casos, és molt beneficiós pel pacient.

Hi ha diferents tècniques segons la discapacitat:

- **HIPOTERÀPIA:** consisteix en aprofitar els moviments tridimensionals del cavall per estimular els músculs i les articulacions. A més a més el contacte amb el cavall aporta beneficis terapèutics, comunicatius i de personalitat.

- **EQUITACIÓ TERAPÈUTICA:** a través del contacte amb el cavall, es busquen solucions als problemes d'aprenentatge que pateixen algunes persones afectades per alguna discapacitat. Tant sols amb el contacte amb el cavall, les persones discapacitades tenen una millora de l'atenció, de la concentració, se'ls hi estimula la sensibilitat tàctil, visual, auditiva... I el més important és que els augmenta la capacitat d'independència.

- **EQUITACIÓ ADAPTADA:** aquesta activitat està dirigida a aquelles persones que tenen l'equitació com una opció lúdica o esportiva, i a causa de la seva discapacitat, necessiten unes adaptacions per poder realitzar l'esport sense gaires perills.

Aquesta noia com es pot observar a la fotografia no té braços i per dirigir el cavall, té una part de les regnes lligada a cada peu, i per controlar la velocitat del cavall utilitza la boca.

Aquestes fotografies ens mostren que qualsevol persona que tingui una discapacitat i hi posi moltes ganes pot realitzar l'activitat que es proposi, sempre i quan hi hagin els materials necessaris.

○ GOLF

Jugar a golf és una activitat que pot fer tothom, també les persones que tenen algun tipus de discapacitat. Perquè ho puguin fer amb tota comoditat, necessiten uns materials específics.

Els diferents equipaments són:

- **SOLO RIDER:** és un carretó de golf, que està adaptat per tal de que les persones amb alguna discapacitat hi puguin anar amb tota comoditat. La diferència d'aquest carretó amb els altres, és que aquest pot anar per terra on no hi hagi herba, es pot conduir per camins muntanyosos i rocosos , té

un seient amb elevació i es pot controlar amb uns controls ergonòmics, vol dir que el pot controlar amb la mà.

- **GOLF EXPRESS**: és l'únic cotxe adaptat que permet als golfistes jugar des d'una posició assentada o de peu, però sempre recolzats. El seient conté un seient giratori de 360 graus, es pot controlar amb una amb una sola mà i la bossa dels pals de golf es situa a la part davantera. Aquest vehicle és idoni per persones que han patit una lesió a la medul·la espinal i amputacions.

- **PARA GOLFER**: és un dispositiu per facilitar la mobilitat a les persones discapacitades. Es caracteritza perquè és com un tot terreny que eleva a les persones d'una posició assentada a dempeus.

○ ANAR A LA PLATJA

Una activitat molt comuna a l'estiu és anar a la platja, però està a l'abast de tothom? Actualment hi ha algunes platges que estan adaptades, com per exemple seria el cas de Calonge, una de les platges més ben adaptades de Catalunya, però n'hi ha d'altres que no ho estan, com per exemple Sant Martí d'Empúries.

- **QUÈ HA DE TENIR UNA PLATJA PERQUÈ SIGUI ACCESSIBLE:**

- ACCÉS A L'ENTORN DE LA PLATJA : hi ha d'haver uns aparcaments pròxims a la platja, amb places reservades per els discapacitats. En el cas de que sigui una platja urbana, hi ha d'haver un mitjà de transport que accedeixi a la platja.
- SENYALITZACIÓ: la platja, els equipaments i els serveis hauran d'estar indicats en panells de senyalització que en facilitin la identificació.
- VORERA O PASSEIG MARÍTIM: la vorera, el passeig marítim, els accessos a la sorra... Han de complir uns requisits, l'amplada mínima serà de 1.20 metres per tal de que una cadira de rodes hi pugui passar, el terra haurà de ser homogeni i no ha de relliscar, tampoc hi poden haver escalons, i en els desnivells s'han de posar rampes.
- VESTIDORS, LAVABOS I DUTXES ADAPTADES: almenys un lavabo de cada agrupació de lavabos, els vestidors i les dutxes que hi ha a la platja han d'estar adaptats.
- SOCORRISTES I PERSONAL D'AJUDA: qualsevol platja adaptada ha de comptar amb un equip de socorristes i amb un personal d'ajuda que ha d'estar sempre atenent la persona discapacitada, ja que aquestes persones acompanyaran al discapacitat a l'hora de banyar-se i li facilitaran els materials necessaris, com per exemple les cadires amfíbies.

- MATERIALS:

← CADIRES AMFÍBIES

RAMPES →

← SENYALITZACIÓ

PASSAREL·LA LLARGA
I HOMOGÈNIA

DUTXA ADAPTADA →

- **ALGUNES PLATGES ACCESSIBLES A CATALUNYA:**

PLATJA D'ARO	Hi ha 9 dutxes i rentapeus adaptats, s'han col·locat 15 passarel·les a la sorra i es disposa de 6 cadires amfíbies i hi ha aparcaments reservats.
PALAMÓS	Facilitat per accedir a la platja, aparcaments reservats, passarel·les, cadires amfíbies, persones d'ajut i lavabos adaptats.
SANT FELIU DE GUIXOLS	Aparcaments reservats, passarel·les, cadires amfíbies, lavabos adaptats i facilitat per accedir a la zona de bany.
CALONGE	Aparcaments a davant de la platja, una carpa amb ombra, rampes per accedir a la platja, dutxes i lavabos adaptats, cadires amfíbies i personal d'ajuda.
CALELLA	Accés facilitat, lavabos i dutxes adaptades, passarel·les accessibles i personal qualificat.
BLANES	Aparcament reservat, accés adequat, passarel·les i lavabos adaptats.
TOSSA DE MAR	Accés adaptat, aparcaments reservats, passarel·les adequades, personal de suport al bany, cadires amfíbies i lavabos adaptats.

6. Llei d'accessibilitat

A Espanya cada comunitat autònoma té la seva normativa d'accessibilitat.

A Catalunya, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 6742 del 4-11-2014 es publica la Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat.

La Llei consta de 83 articles i unes disposicions addicionals. La seva entrada en vigor és el dia 5/11/2014.

La Llei té tres objectius:

Primer: establir les condicions d'accessibilitat necessàries perquè els espais d'ús públic, els edificis, els mitjans de transport, els productes, els serveis i els processos de comunicació garanteixin l'autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no discriminació de les persones amb discapacitat o amb altres dificultats d'interacció amb l'entorn.

Segon: integrar en el marc Normatiu de Catalunya les condicions bàsiques d'accessibilitat, d'acord amb les directrius internacionals i estatals.

BOLNIN 289 Màximos 3 diciembre 2003 43187

I. Disposiciones generales

JEFATURA DEL ESTADO

22066 LEY 13/2014 de 30 de octubre de igualdad de oportunidades, no discriminación y accesibilidad universal de las personas con discapacidad

JUAN CARLOS I

REY DE ESPAÑA

A todos los que la presente vieren y entenderen, Sabed que las Cortes Generales han aprobado y Yo vengo en sancionar la siguiente ley.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

En España, según la encuesta sobre discapacidades, deficiencias y estado de salud (Instituto Nacional de Estadística, 1998) hay en torno a 3,5 millones de personas con alguna discapacidad.

Las personas con discapacidad constituyen un sector de población heterogénea, pero todas tienen en común que, en mayor o menor medida, precisan de garantías, suplementares para vivir con plenitud de derechos o para participar en igualdad de condiciones que el resto de ciudadanos en la vida económica, social y cultural de sus países.

La Constitución Española, en su artículo 14, reconoce la igualdad ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna. A su vez, el artículo 32 de la Ley Fundamental establece que corresponde a los poderes públicos promover las condiciones para que la libertad y la igualdad de las personas sean reales y efectivas, removiendo los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y facilitando su participación en la vida política, cultural y social, así como el artículo 35 de la Constitución, de los derechos y deberes fundamentales, que establece la dignidad de la persona como fundamento del orden político y de la paz social. En congruencia con estos preceptos la Carta Magna, en su artículo 49, referente a las personas con discapacidad, ordena a los poderes públicos que promuevan la atención especializada que requieren y el acceso especial para el disfrute de sus derechos.

Entre derechos y libertades enunciados constituyen hoy uno de los retos más importantes en la actuación sobre la discapacidad. Los poderes públicos deben asegurar que las personas con discapacidad puedan disfrutar del conjunto de todos los derechos humanos: civiles, sociales, económicos y culturales.

Trascurridos más de veinte años desde la promulgación de la Ley de Integración Social de los Minusválidos, en primer en cuestión su vigencia, se considera necesario promulgar esta nueva ley que la complemente y que sirva de renovación impetuosa a las políticas de equiparación de las personas con discapacidad. Dos razones justifican esta nueva ley: la persistencia en la sociedad de estereotipos, pese a su reconocimiento, erradicación, erradicación y de medidas de carácter hecho a partir de aquella ley, y lo que es más importante todavía, los cambios operados en la manera de entender el fenómeno de la discapacidad y, consecuentemente, la aparición de nuevos enfoques y estrategias: hoy se sabe que las desventajas que presenta una persona con discapacidad tienen su origen en dificultades personales, pero también y sobre todo en las condiciones y condiciones favorables que en la propia sociedad, con el consentimiento del propio de la persona misma, se oponen a la plena participación de estos ciudadanos. Siendo, en consecuencia, el principio de igualdad y poner en marcha estrategias de intervención que operen simultáneamente sobre las condiciones personales y sobre las condiciones ambientales.

En esta perspectiva se mueven dos estrategias de intervención mutuamente nuevas y que desde orígenes distintos van, en embargo, convergiendo progresivamente. Se trata de la estrategia de lucha contra la discriminación y la de accesibilidad universal.

La estrategia de lucha contra la discriminación se inscribe en la larga marcha de algunas minorías por lograr la igualdad de trato y por el derecho a la igualdad de oportunidades.

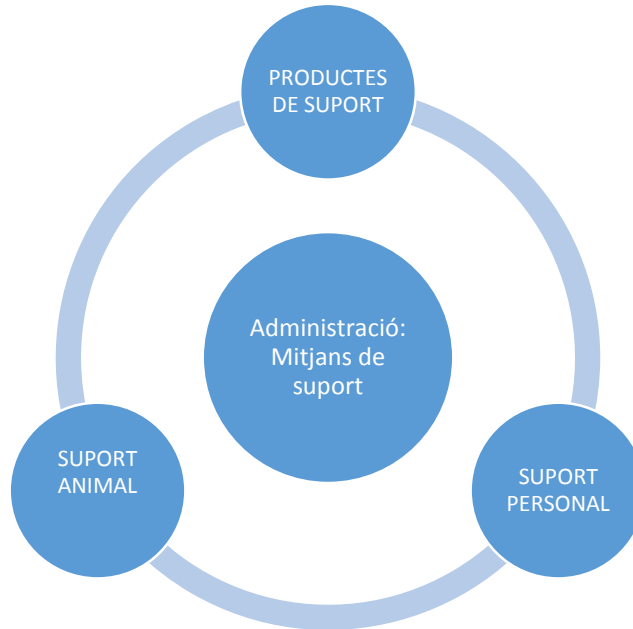
En el ámbito internacional existe una gran sensibilidad en torno a la igualdad de oportunidades y a la no discriminación por cualquier condición o circunstancia personal o social. Así, la Organización de Naciones Unidas (ONU) el Consejo de Europa y la Unión Europea, entre otras organizaciones internacionales, trabajan en estrecha colaboración en la producción de documentos programáticos o jurídicos sobre la protección de los derechos de las personas con discapacidad. La Unión Europea y el Consejo de Europa, en concreto, reconocen respectivamente el derecho de todas las personas a la igualdad ante la ley y a la protección contra la discriminación tanto en la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea como en el Convenio Europeo para la Protección de los Derechos Humanos y de las Libertades Fundamentales.

El artículo 13 del Tratado constitutivo de la Comunidad Europea habilita al Consejo para adoptar acciones adecuadas para luchar contra la discriminación por motivo de sexo, de origen racial o étnico, religión, o nacionalidad, discapacidad, edad u orientación sexual. En desarrollo de esta competencia se han adoptado, en particular, el Reglamento (CE) nº 2002/2003, que establece el principio de igualdad de trato y no discriminación de las personas por motivo de su origen

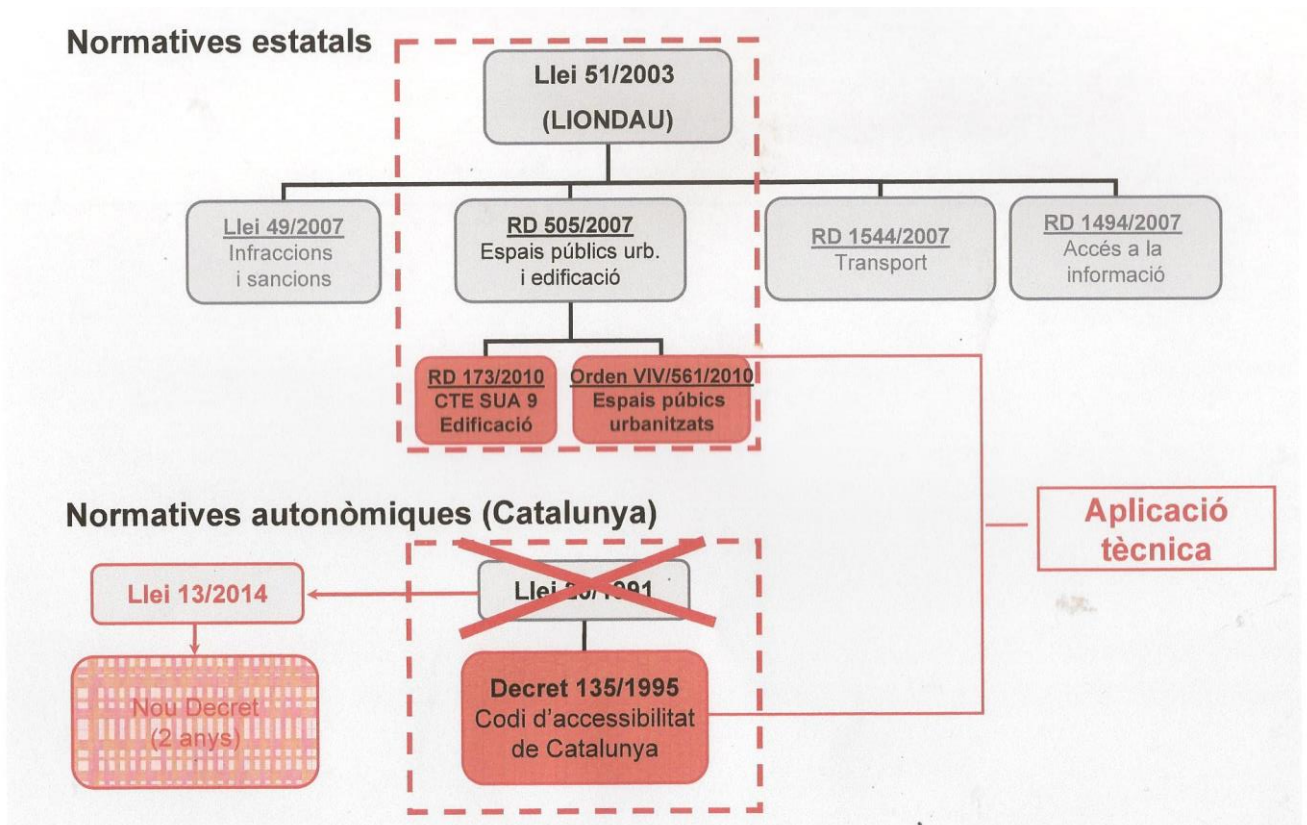

CONVENTION on the RIGHTS of PERSONS with DISABILITIES

Tercer: promoure la utilització de productes de suport a l'accessibilitat que millorin la qualitat de vida de les persones amb discapacitat o amb altres dificultats d'interacció amb l'entorn.

MARC LEGAL ACTUAL

TERMINIS D'APLICACIÓ

Llei 26/2011, d'1 d'agost, d'adaptació normativa a la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat	Data d'aplicació
En l'Article 1, modifica la Llei 51/2003, i concretament en el punt "Trece", es modifica la Disposició final 9a de la Llei 51/2003, i aquest termini màxim de 15 a 17 anys passa a ser de 12 a 14 anys des de l'entrada en vigor de la llei	4-12-2017
Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat (Disposició Addicional Primera)	Data d'aplicació
Reglament de desplegament. Nou Decret → 2 anys → finals 2016	12-2016
Administracions públiques, SI ja tenen Pla d'accessibilitat: revisió dels PA i adequació a la nova llei → 3 anys des d'entrada en vigor del nou Decret.	12-2019
Administracions públiques que NO tinguin PA: elaboració del PA → 3 anys des d'entrada en vigor del nou Decret.	12-2019
Municipis > 50.000 hab: executar els PA → 8 anys des d'entrada en vigor del nou Decret.	12-2024
Municipis d'entre 20.000 hab i 50.000 hab: executar PA → 12 anys des d'entrada en vigor del nou Decret.	12-2028
Municipis < 20.000 hab: executar PA → 15 anys des d'entrada en vigor del nou Decret.	12-2031

Donada l'extensió de la Llei a continuació només s'indiquen els punts que corresponen als ajuntaments dels municipis.

QUÈ CORRESPON ALS MUNICIPIS?

1. Aplicar la normativa d'accessibilitat.
2. Elaborar, aprovar i executar el pla municipal d'accessibilitat i les revisions corresponents, i també els plans d'actuació i gestió en àmbits concrets amb afectacions en matèria d'accessibilitat, i determinar anualment les actuacions que s'han de dur a terme i el pressupost corresponent.
3. Establir i coordinar els serveis de transport adaptat de viatgers.

A l'annex del treball s'hi poden trobar els aspectes nous de la llei 13/2014 que afecten als ajuntaments.

7. Entitats socials i organitzacions que treballen amb discapacitats

En aquest apartat s'expliquen els objectius i les tasques que realitzen algunes fundacions i entitats per a persones amb discapacitat intel·lectual o discapacitat física.

És una entitat d'iniciativa social sense afany de lucre que promou i impulsa la integració social i la millora de les condicions de vida de les persones que pateixen una discapacitat intel·lectual del Maresme. Aquesta fundació ofereix uns amplis serveis i centres que ajuden a les persones discapacitades. Els valors que promouen aquesta fundació són:

- El compromís amb les necessitats de les persones amb discapacitat intel·lectual i les seves famílies.
- El compromís amb la seva inclusió social.
- El compromís de donar una atenció adequada.
- El compromís amb la qualitat del servei.
- El compromís per intentar innovar.

A més a més, les persones discapacitades que formen part d'aquesta fundació, tenen diferents activitats a realitzar, com per exemple la jardineria, fer manualitats, serveis de neteja, recollida de residus, tenen una horta ecològica...

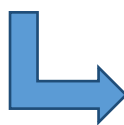

És una organització no lucrativa que va néixer el 1989 amb l'objectiu d'atendre les necessitats d'integració socio-laboral de les persones amb discapacitat intel·lectual.

Consideren que totes les persones són capaces de treballar si se sap el seu potencial i si se les motiva adequadament, rebent a canvi un salari com qualsevol persona.

Els principals objectius de la Fundació Privada Gaspar de Portolà són:

- Oferir llocs de treball dignes a persones amb discapacitats intel·lectuals, en aquesta fundació, un 70% dels treballadors són discapacitats.
- Millorar la formació laboral de persones amb discapacitat intel·lectual, en relació als sectors de jardineria, neteja...
- Oferir recolzament social a les persones amb discapacitat intel·lectual i als seus familiars, per intentar aconseguir una millor integració social.

És un centre especial de treball, on el 70% dels treballadors són discapacitats i ofereixen serveis a les empreses com per exemple de gestió de documents, jardineria, manipulats, assessoren la neteja, manteniments urbans...

També es dediquen a la inserció de les persones discapacitades, on realitzen serveis d'acollida, orientació, intermediació...

A més també és un centre ocupacional, on la fundació treballa per afavorir la participació de la persona amb una discapacitat intel·lectual a la societat, millorant així la seva qualitat de vida i la seva satisfacció personal.

La Fageda és una entitat catalana de principis socials, sense ànim de lucre que va ser creada a Olot el 1982. El principal objectiu és la integració laboral de les persones que tenen una discapacitat intel·lectual o algun trastorn mental. En total hi treballen uns 270 treballadors. Una part dels treballadors es dedica a l'activitat productiva de fabricació i comercialització de postres làctics,

Un altre objectiu és promoure la integració social de les persones que treballen a la Fageda i dels seus familiars, oferint formació, acompanyament, oci, espais culturals i esportius...

Astrid 21 és una fundació privada i està dirigida fonamentalment a les persones de Girona que pateixen la Síndrome de Down. Es pot definir com una fundació benèfica assistencial. No té ànim de lucre i el principal objectiu és que tota persona amb la Síndrome de Down o alguna altre discapacitat psíquica tingui un lloc a la societat i la seguretat de poder prosperar i millorar la seva qualitat de vida.

La fundació Astrid 21 és defineix com:

- Una entitat que vol liderar el coneixement i els models d'intervenció amb persones amb la Síndrome de Down i amb discapacitat psíquica en general.
- Una entitat referent i responsable que genera coneixement i és eficient.
- Una entitat respectuosa i compromesa amb els usuaris, les seves famílies i els professionals.
- Una entitat respectuosa i compromesa amb el medi ambient.
- Una entitat amb la qual sigui fàcil treballar, dinàmica, creativa...
- Una entitat estructurada, seriosa i que genera confiança.
- Una entitat que creu en la complementarietat, les xarxes i l'ètica professional.

Silleros Viajeros és un blog on algunes persones que pateixen alguna discapacitat, expliquen les seves vivències en els seus viatges.

Són persones amb una mobilitat reduïda que escriuen quina ha estat l'experiència viscuda durant el viatge, les dificultats que han tingut... I així persones que es troben en la mateixa situació física, poden veure com és viatjar en cadira de rodes i intentar-ho.

Diferents experiències:

- **VIATGE A FRANKFURT AMB CADIRA DE RODES:** van visitar el Städel Museum de Frankfurt, el qual està completament adaptat, van anar a l'hotel Maritim de Frankfurt, està molt ben adaptat i les habitacions, segons els usuaris són accessibles i molt grans.

- **VIATGE A LA MUNTANYA AMB UN NEN PETIT I AMB CADIRA DE RODES:** van anar al *Valle de Benasque*, a l'hotel Aneto, segons la opinió de la persona que va amb cadira de rodes, és un dels hotels que ofereix unes millors condicions per a discapacitats. Per poder transportar el seu fill utilitzen un cotxet Crozeer, és un tipus de cotxet que va molt bé per terrenys muntanyosos, o sinó el pare, el qual és el que va amb cadira de rodes, porta una motxilla porta nens al davant. Per poder desplaçar-se pels terrenys muntanyosos amb la cadira de rodes, el que utilitza és un aparell anomenat batec, el qual es col·loca al davant de la cadira de rodes i així aquesta pot passar per qualsevol terreny.

Els principals objectius de CATFORALL són:

- La integració de les persones amb discapacitat en l'oci i el turisme accessible, especialment mitjançant la pràctica de l'esport i de l'activitat física.
- La inserció social i laboral de les persones amb discapacitat.
- La promoció de voluntaris, així com la formació i la divulgació dels beneficis de l'excel·lència en la integració.

Les principals activitats que realitza són:

- Col·laborar, per qualsevol mètode admès en la llei, amb les persones físiques o jurídiques que realitzen activitats similars.
- Promoure, finançar i gestionar activitats adaptades per persones amb discapacitat.
- Activitats turístiques, formatives i lúdiques per les persones amb discapacitat i els seus familiars.
- Organització de cursos, conferències, seminaris...
- La promoció, edició i finançament de publicacions.

L'Associació MIFAS va néixer l'any 1979 motivada per la necessitat d'ajuntar esforços per poder atendre les demandes i les necessitats de les persones que tenen algun tipus de discapacitat física a les comarques de Girona. Els seus membres són, en la seva totalitat, persones afectades per alguna discapacitat, condició indispensable per formar-ne part.

L'entitat realitza tot allò que faci possible un millor coneixement i estudi de la problemàtica laboral, econòmica, social i humana; al mateix temps, que cerca recursos que pugin posar fi a les necessitats detectades que dificulten la integració.

A la dècada dels 90 es va posar en marxa la Gerència d'empreses, amb l'objectiu que s'ocupés de la gestió dels centres especials de treball que donen feina al col·lectiu i que a

l'actualitat són {
GiroPark
GiroAssist
Tadifi

Es crea també la Fundació MIFAS, per tal de millorar la gestió dels serveis assistencials. Actualment, la Fundació MIFAS gestiona un Centre Ocupacional, un Centre de Dia i de Recursos, una Residència, una Llar Residència i un Centre d'Atenció Especialitzada (CAE).

La Fundació MIFAS també és l'encarregada de gestionar el Servei d'Integració Laboral MIFAS, que des de l'any 1994 treballa per fomentar la integració laboral de les persones amb discapacitat física, orgànica i/o sensorial en el món laboral.

MARC PRÀCTIC

1. Estudi d'accessibilitat als comerços de Girona

Per tal de poder estudiar les dificultats que tenen les persones amb mobilitat reduïda per poder accedir als comerços de Girona, he realitzat un recorregut pel sector Centre de la ciutat que inclou el Barri Vell, el Barri del Mercadal i el Barri del Carme. He recorregut trenta carrers i he anat anotant a quins establiments hi pot entrar sense dificultat una persona que va amb cadira de rodes, a quins establiments hi pot accedir superant un petit esglaió i a quins establiments no hi pot entrar.

He estudiat un total de 825 establiments. A continuació estan detallats els resultats obtinguts a cada carrer.

CARRER DEL CARMÉ

	ES POT			
	ES POT ENTRAR	ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Perruqueries	1	0	3	4
Mútua d'assegurances	0	0	1	1
Farmàcies	1	0	2	3
Botiga de roba	0	0	1	1
Restaurant	0	0	1	1
Botiga de material d'hípica	1	0	0	1
Escola de música	1	0	0	1
Supermercats	2	0	0	2
Productes i mobiliari de perruqueria	1	0	0	1
Informàtica	0	1	0	1
Bijuteria	0	0	1	1
Gelateria	0	0	1	1
Fusteria	1	0	0	1

Fleca	0	1	0	1
Clínica veterinària	1	0	0	1
Botiga de llana	1	0	0	1
Botiga d'animals	1	0	0	1
Centre mèdic	1	0	0	1
Centre d'estètica	0	0	1	1
Sabateria	0	0	1	1
Botiga super euro	0	0	1	1
Reparació de calçat	0	1	0	1
Bars	0	1	2	3
Fruiteries	1	0	1	2
Seguretat (portes blindades, caixes fortes)	0	0	1	1
Estanc	0	0	1	1
Locutori	0	0	1	1
Tatuatges	0	0	1	1

CARRER DE LA CREU

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Assessories	1	0	1	2
Centre de ioga	0	0	1	1
Fruiteries	1	0	1	2
Centres mèdics	1	0	1	2
Restaurants	1	0	1	2
Fleca	0	0	1	1
Estanc	0	0	1	1
Loteria	0	0	1	1
Traducció i serveis	0	1	0	1
Farmàcies	1	0	1	2
Plats cuinats	2	0	0	2
Supermercats	2	0	1	3
Compra i venda d'or	0	0	1	1
Perruqueria	0	0	1	1

Bancs	2	0	0	2
Agències de viatges	0	0	2	2
Bars	2	1	4	7
Fotografia	0	0	2	2
Fleca	0	0	1	1
Botigues de roba	0	0	2	2
Floristeria	0	0	1	1
Telefonia mòbil	0	0	1	1
Immobiliàries	1	0	1	2
Assegurances	1	0	1	2
Informàtica	0	1	0	1
Peixateria	0	0	1	1
Òptica	0	0	1	1
Autoescola	1	0	0	1
Centre d'estètica	1	0	0	1

TRAVESSERA DE LA CREU

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Plats cuinats	0	0	1	1
Bars	0	0	2	2
Botiga de nadons	1	0	0	1
Tintoreria	0	0	1	1
Copisteria	0	1	0	1
Centre de bronzejat	0	0	1	1

CARRER DE SANT JOAN BAPTISTA LA SALLE

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Fotografia	0	1	0	1
Supermercats	2	0	0	2
Restaurant	0	1	0	1
Botigues de roba	3	2	6	11
Botiga de decoració	1	1	0	2
Botiga de iogurts	0	0	1	1
Botiga de llaminadures	0	0	1	1
Perfumeries	0	2	0	2
Sabateria	1	0	0	1
Fleca	1	0	0	1
Bars	1	0	1	2
Telefonia mòbil	0	0	1	1

Centres d'estètica	0	2	1	3
Dentista	1	0	0	1
Perruqueries	0	1	1	2
Bancs	1	0	1	2
Botiga de joguines/jocs	0	0	1	1
Centre de ioga	0	0	1	1
Botiga de mobles	0	0	1	1
Botiga d'art i metall	0	0	1	1

CARRER BISBE LORENZANA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Botigues de roba	2	3	3	8
Perfumeria	0	0	1	1
Articles de festa	0	1	0	1
Botiga de complements	0	0	1	1
Sabateria	0	1	0	1
Bar	1	0	0	1
Restaurants	0	0	2	2
Perruqueria	0	0	1	1
Fleca	0	0	1	1
Botiga de congelats	0	0	1	1
Centre auditiu	1	0	0	1
Òptica	0	0	1	1
Joieria	0	0	1	1

CARRER RONDA SANT ANTONI MARIA CLARET

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Supermercat	1	0	0	1
Immobilària	0	0	1	1
Sabateries	1	0	1	2
Material d'estètica	0	0	1	1
Botiga de joguines/jocs	0	1	0	1
Floristeries	0	0	2	2
Botiga de decoració	0	0	1	1
Farmàcia	0	0	1	1
Botigues de roba	2	2	6	10
Assegurances	0	0	1	1
Escola de música	0	0	1	1
Mútua de salut	0	0	1	1

Bars	1	1	1	3
Parament de la llar	1	0	0	1
Tarot	0	1	0	1
Dentista	1	0	0	1
Centre d'estètica	0	1	0	1
Fotografia	0	0	1	1
Informàtica	1	0	0	1
Carnisseria	0	0	2	2
Pastisseria	0	0	1	1
Productes naturals	0	0	1	1
Parament de la llar	0	0	1	1
Centre auditiu	0	1	0	1
Agència de viatges	0	1	0	1
Fleca	1	0	0	1
Botiga d'uniformes	1	0	0	1
Banc	1	0	0	1

CARRER JULI GARRETA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Botigues de roba	3	2	4	9
Perruqueria	0	1	0	1
Parament de la llar	0	0	2	2
Botiga de joguines/jocs	1	0	0	1
Llibreria	1	0	0	1
Alimentació	0	1	0	1
Centre de rehabilitació	1	0	0	1
Centres mèdics	2	0	1	3
Centre d'anàlisis	1	0	0	1
Mútua de salut	1	0	0	1
Centres de	2	0	0	2

depilació				
Centre auditiu	1	0	0	1
Fleca	0	0	1	1
Fruiteria	0	1	0	1
Hotel	0	0	1	1
Botiga de regals	0	1	0	1
Botiga d'il·luminació	1	0	0	1
Restaurant	1	0	0	1
Ferreteria	1	0	0	1

CARRER JOAN MARAGALL

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Botigues de roba	11	2	6	19
Bancs	3	2	0	5
Òptiques	3	0	2	5
Bijuteria	0	1	0	1
Botiga de bosses	1	0	1	2
Estanc	0	1	0	1
Sabateries	2	2	1	5
Farmàcies	1	1	0	2
Carnisseries	0	0	2	2
Telefonia mòbil	1	0	1	2
Botiga super euro	0	0	1	1
Fleca	0	0	1	1
Llibreria	0	0	1	1
Perfumeries	1	1	0	2

Perruqueries	0	0	2	2
Pastisseria	1	0	0	1
Bars	1	0	2	3
Joieria	0	0	1	1
Reparació de calçat	0	0	1	1
Botiga de joguines/jocs	1	0	0	1
Supermercat	1	0	0	1
Hotels	1	0	1	2
Restaurant	1	0	0	1
Llaminadures	1	0	0	1
Botiga de cosmètics	0	0	1	1
Botiga de complements	1	0	0	1
Botiga de decoració	0	0	1	1

CARRER MIGDIA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Basars	0	2	0	2
Perfumeries	1	0	1	2
Loteria	1	0	0	1
Agència de viatges	1	0	0	1
Perruqueries	0	2	3	5
Telefonia mòbil	1	1	0	2
Llaminadures	0	0	1	1
Llibreries	1	0	1	2
Botiga d'esports	1	0	3	4
Botiga de nadons	1	0	0	1
Parament de la llar	2	0	0	2
Bijuteria	0	0	1	1
Bars	2	0	2	4
Alimentació	0	1	1	2
Botiga de bosses	0	0	1	1
Dietètica	0	0	1	1

Botigues de roba	3	2	9	14
Botigues de decoració	0	1	1	2
Restaurants	2	0	0	2
Sabateries	2	1	1	4
Fleques	1	1	0	2
Botiga de joguines/jocs	0	1	0	1
Botiga d'electrodomèstics	0	0	1	1
Carnisseries	0	1	1	2
Immobiliàries	0	1	1	2
Clínica dental	0	1	0	1
Assessor fiscal	0	0	1	1
Botiga d'il·luminació	0	0	1	1
Farmàcia	1	0	0	1
Bancs	2	0	0	2
Centre auditiu	1	0	0	1

CARRER DE LA RUTLLA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Bars	1	1	2	4
Botiga de música	0	0	1	1
Perruqueries	0	0	3	3
Supermercat	0	0	1	1
Restaurants	1	2	0	3
Immobiliàries	0	1	1	2
Copisteria	0	0	1	1
Fleca	0	1	0	1
Botiga de bosses	0	1	0	1
Kebabs	0	1	1	2
Botigues de roba	0	0	2	2
Botigues d'animals	1	0	1	2
Joeries	1	0	1	2
Centre	0	1	0	1

d'estètica				
Clínica dental	1	0	0	1
Telefonia mòbil	1	0	1	2
Alimentació	0	1	1	2
Botiga d'esports	1	0	0	1
Assessoria	1	0	0	1
Parament de la llar	0	0	1	1

PLAÇA DEL LLEÓ

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Hotel	1	0	0	1
Alimentació	0	0	2	2
Escola de música	0	0	1	1
Perruqueria	0	0	1	1
Mútua de	1	0	0	1

salut				
Parament de la llar	0	0	1	1
Supermercat	0	1	0	1
Carnisseria	0	0	1	1
Botiga d'esports	1	0	0	1
Banc	1	0	0	1
Farmàcia	0	0	1	1
Centre auditiu	1	0	0	1
Tintoreria	1	0	0	1
Restaurant	0	1	0	1
Botiga de decoració	0	1	0	1

CARRER POMPEU FABRA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Perfumeria	0	0	1	1
Bijuteria	0	1	0	1
Bars	0	0	3	3
Llibreria	0	0	1	1
Copisteria	0	0	1	1
Parament de la llar	0	0	1	1

CARRER DELS CALDERERS

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Botigues de roba	0	1	1	2
Records/artesania	0	1	2	3
Alimentació	0	0	3	3
Fleca	0	0	1	1

Gelateria	0	0	1	1
Carnisseria	0	0	1	1
Bars	1	0	1	2
Restaurants	0	2	1	3
Farmàcia	1	0	0	1
Òptica	0	0	1	1
Banc	0	0	1	1

PLAÇA DE SANT FELIU

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Gelateria	1	0	0	1
Bar	0	1	0	1
Restaurant	0	1	0	1

CARRER DE LES BALLESTERIES

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Botigues de roba	0	3	10	13
Botiga de bosses	0	0	1	1
Gelateria	0	1	0	1
Fotografia	0	1	0	1
Perruqueria	0	0	1	1
Records/artesania	0	0	3	3
Llibreria	0	0	1	1
Creperia	0	0	1	1
Rellotgeria	0	0	1	1
Bars	1	0	2	3
Centre d'estètica	0	1	0	1
Xurreria	0	1	0	1
Botiga de joguines	0	0	1	1
Joieria	0	0	1	1

CARRER DE LA CORT REIAL

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Gelateria	1	0	0	1
Perruqueria	0	0	1	1
Botigues de roba	0	1	2	3
Bar	1	0	0	1
Restaurants	4	2	6	12
Llibreria	0	0	1	1
Tatuatges	1	0	0	1
Agència de viatges	1	0	0	1
Botiga de decoració	0	0	1	1

CARRER BONAVENTURA CARRERES I PERALTA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Alimentació	0	1	0	1
Restaurant	0	0	1	1
Bars	0	0	3	3
Records/artesania	0	0	1	1
Botiga de roba	0	0	1	1

CARRER DE LA FORÇA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Records/artesania	0	0	5	5
Botiga de roba	0	0	1	1
Bars	0	0	4	4
Restaurants	0	0	2	2

Joieria	0	0	1	1
Alimentació	0	0	1	1

CARRER DE L'ARGENTERIA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Botigues de roba	2	2	7	11
Sabateries	0	0	2	2
Farmàcia	0	0	1	1
Joieries	1	0	1	2
Llibreria	0	0	1	1
Botiga de cosmètica	0	0	1	1
Bijuteria	0	0	1	1
Gelateria	0	0	1	1
Botiga de iogurts	0	1	0	1
Botiga de	0	0	1	1

joguines/jocs				
Alimentació	0	1	1	2

RAMBLA DE LA LLIBERTAT

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Joeries	0	1	1	2
Botiga de iogurts	1	0	0	1
Gelateries	0	1	1	2
Botigues de roba	3	3	5	11
Botigues de bosses	1	0	4	5
Bars	4	2	4	10
Telefonia mòbil	1	0	0	1
Perfumeria	0	1	0	1
Estanc	0	1	0	1
Sabateries	2	1	3	6

Botiga de minerals	0	0	1	1
Bancs	2	0	0	2
Restaurant	0	1	0	1
Farmàcia	0	0	1	1
Botiga de joguines/jocs	0	1	0	1

PUJADA PONT DE PEDRA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Botigues de roba	0	0	2	2
Parament de la llar	0	1	0	1

PLAÇA DEL VI

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Restaurants	0	1	1	2
Botiga de roba	1	0	0	1
Bars	0	0	2	2
Perruqueria	0	0	1	1
Llibreria	1	0	0	1
Sabateria	0	1	0	1

PLAÇA DE LA INDEPENDÈNCIA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Bancs	0	0	2	2
Restaurants	9	0	1	10
Gelateria	1	0	0	1

Rellotgeria	0	0	1	1
Bars	3	0	2	5

CARRER NOU

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Telefonia mòbil	0	1	1	2
Bancs	2	0	1	3
Bars	0	1	2	3
Botigues de roba	1	1	7	9
Botigues de cosmètica	0	0	3	3
Agència de viatges	0	0	1	1
Sabateries	2	0	7	9
Joieries	2	3	2	7
Fleques	0	0	2	2

Òptiques	0	2	2	4
Botigues de decoració	0	1	1	2
Carnisseria	0	0	1	1
Immobil·lària	0	0	1	1
Art	1	0	0	1
Centre d'estètica	0	0	1	1
Botiga de barrets	0	0	1	1
Hotel	0	1	0	1
Para farmàcia	1	0	0	1

PLAÇA DE SANTA SUSANNA (PLAÇA DEL MERCADAL)

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Bancs	2	0	0	2
Supermercats	0	0	1	1
Assegurances	0	0	1	1
Assessoria	1	0	0	1
Copisteria	1	0	0	1
Bars	1	0	1	2

Botiga de joguines/jocs	0	1	0	1
Podòleg	0	0	1	1
Fleca	0	0	1	1

CARRER DE LES HORTES

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Botigues de roba	1	1	0	2
Plats cuinats	0	0	1	1
Papereria	1	0	0	1
Hostal	0	0	1	1
Carnisseria	1	0	0	1
Llibreria	0	0	1	1
Dietètica	0	0	1	1
Supermercats	2	0	0	2
Botiga d'il·luminació	1	0	0	1
Botigues super euro	0	2	0	2
Bar	1	0	0	1
Joieria	0	0	1	1
Restaurants	0	2	1	3
Hotel	0	0	1	1

CARRER SANTA CLARA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Immobilària	0	1	0	1
Botigues de roba	5	3	19	27
Agència de viatges	0	0	1	1
Joieries	0	0	3	3
Òptica	0	1	0	1
Botigues de bosses	0	2	1	3
Pastisseria	0	0	1	1
Botiga d'esports	0	0	1	1
Fleques	1	1	0	2
Gelateries	1	1	0	2
Regals	0	1	0	1
Farmàcia	0	0	1	1
Sabateries	0	2	2	4
Bar	1	0	0	1
Restaurants	0	0	2	2
Perfumeria	0	0	1	1
Alimentació	0	1	1	2
Parament de la llar	0	0	1	1

Art	1	0	1	2
Banc	1	0	0	1
Llaminadures	0	1	0	1
Complements	0	0	1	1
Floristeria	0	0	1	1

PLAÇA DE CATALUNYA

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Sabateries	0	1	2	3
Botigues de roba	1	1	3	5
Bars	1	0	3	4
Complements	0	0	1	1
Botiga de bosses	0	0	1	1
Hostal	0	1	0	1
Supermercat	1	0	0	1
Parament de la llar	0	1	0	1
Banc	1	0	0	1
Alimentació	0	0	1	1
Plats cuinats	0	0	1	1
Dietètica	0	0	1	1

Regals	0	1	0	1
Immobiliària	0	0	1	1
Òptica	0	0	1	1
Joieria	0	0	1	1
Centre auditiu	0	1	0	1
Gelateria	0	0	1	1
Restaurant	0	0	1	1

CARRER CIUTADANS

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Merceria	0	0	1	1
Alimentació	0	0	2	2
Bar	0	1	0	1
Centre d'estètica	0	0	1	1
Botiga d'esports	0	0	1	1
Botigues de roba	0	1	1	2
Supermercats	2	0	0	2
Alberg	0	1	0	1
Llibreria/papereria	0	0	1	1
Estanc	0	0	1	1
Copisteria	0	0	1	1
Restaurant	1	0	0	1

Immobilària	0	1	0	1
Regals	0	0	1	1

CARRER SANT FRANCESC

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Sabateries	1	0	3	4
Fleca	1	0	0	1
Fruiteria	1	0	0	1
Reparació de calçat	0	0	1	1
Bars	0	1	3	4
Immobilària	0	0	1	1
Complements	0	1	0	1
Carnisseria	0	0	1	1
Bancs	0	1	1	2
Parament de la llar	0	0	1	1
Botigues de roba	0	0	3	3
Joieries	0	0	2	2
Floristeria	0	1	0	1

Establiment on es pot entrar sense dificultat.

Establiment on es pot entrar superant un petit esgló.

Establiment inaccessible.

A part dels establiments esmentats abans, en aquests carrers també s'hi troben:

	ES POT ENTRAR	ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGLAÓ	NO ES POT ENTRAR	TOTAL
Clíniques	2	0	0	2
Mercat municipal	1	0	0	1
Oficines de la Generalitat de Catalunya	1	0	0	1
Casa de Cultura (auditori)	1	0	0	1
Ajuntament	1	0	0	1
Museu del cinema	0	1	0	1
Església del Mercadal	1	0	0	1
CAP Santa Clara	1	0	0	1

CAP Santa Clara

- De 83 passos de vianants observats en aquests carrers, 80 d'ells són accessibles i 3 no ho són (un a la Plaça Catalunya, un al carrer del Carme i l'altre al carrer Sant Francesc).

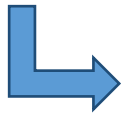

Pas de vianants
inaccessible.

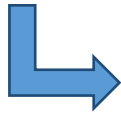

Pas de vianants
accessible.

- De nou ponts que creuen el riu Onyar, sis són accessibles i tres no ho són.

ACCESSIBLES: Pont del Cul de la Lleona, Pont de Pedra i els quatre ponts que hi ha al carrer del Carme.

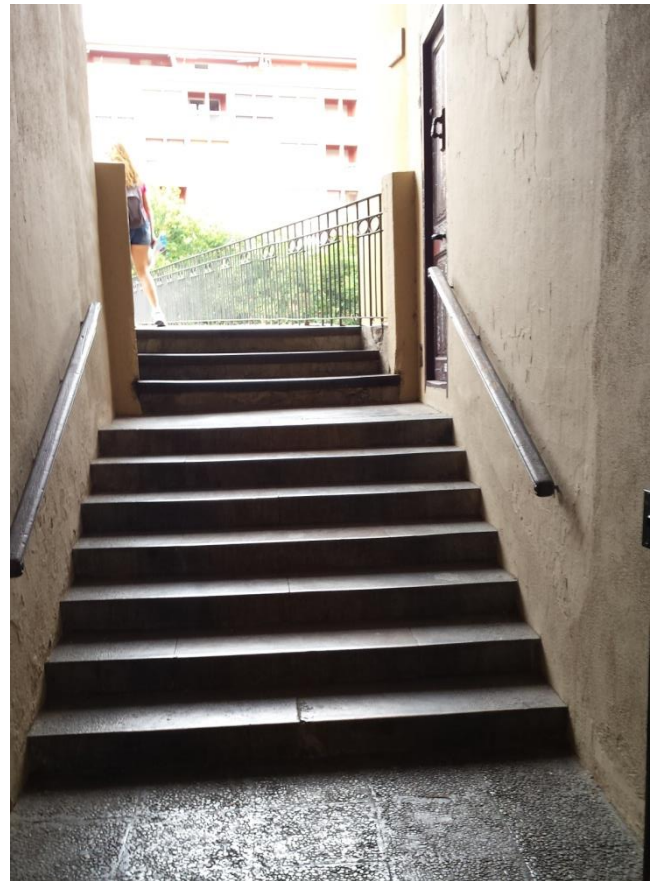

INNACCESSIBLES: Pont de la Princesa, Pont de Sant Agustí i Pont de les Peixateries Velles (Eiffel).

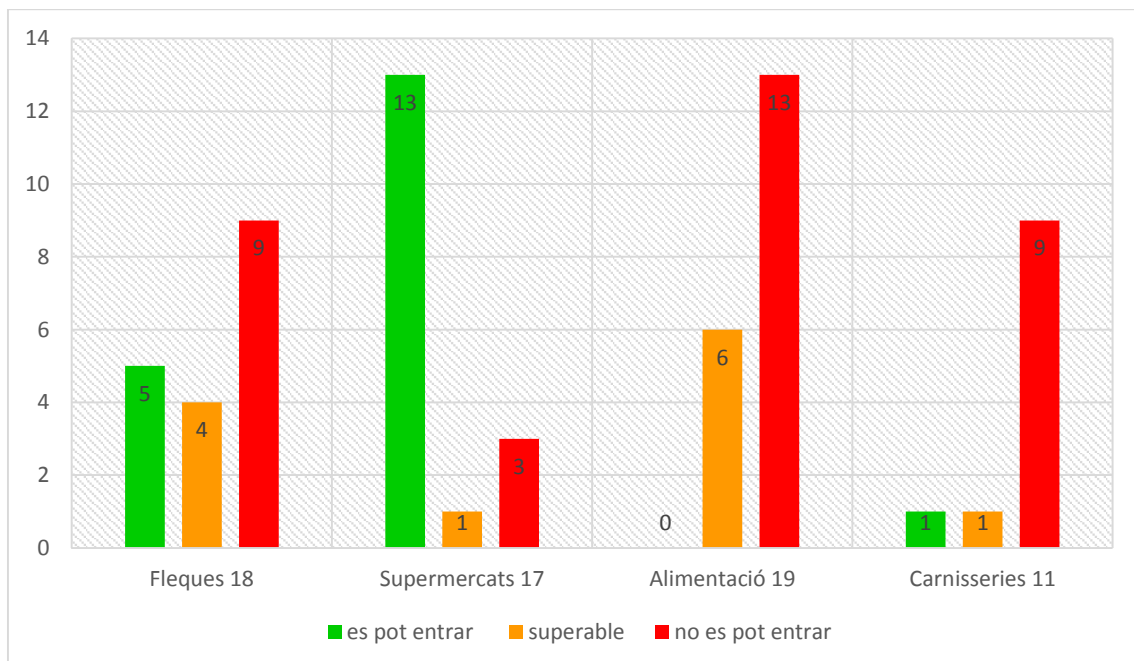
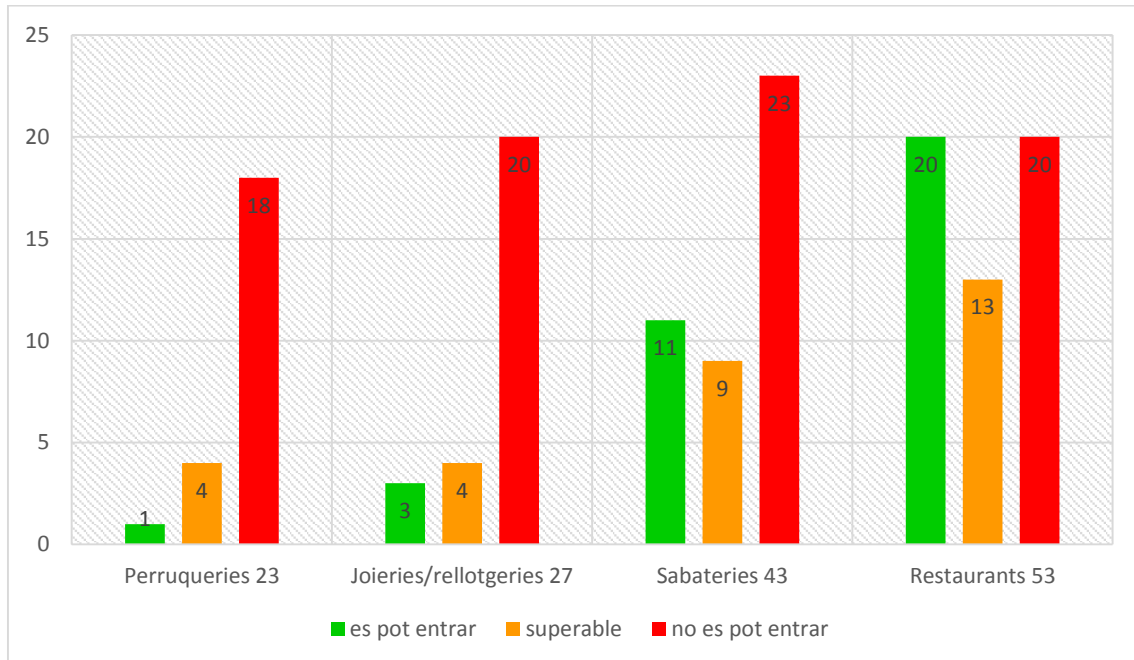
Pont del Cul de la Lleona

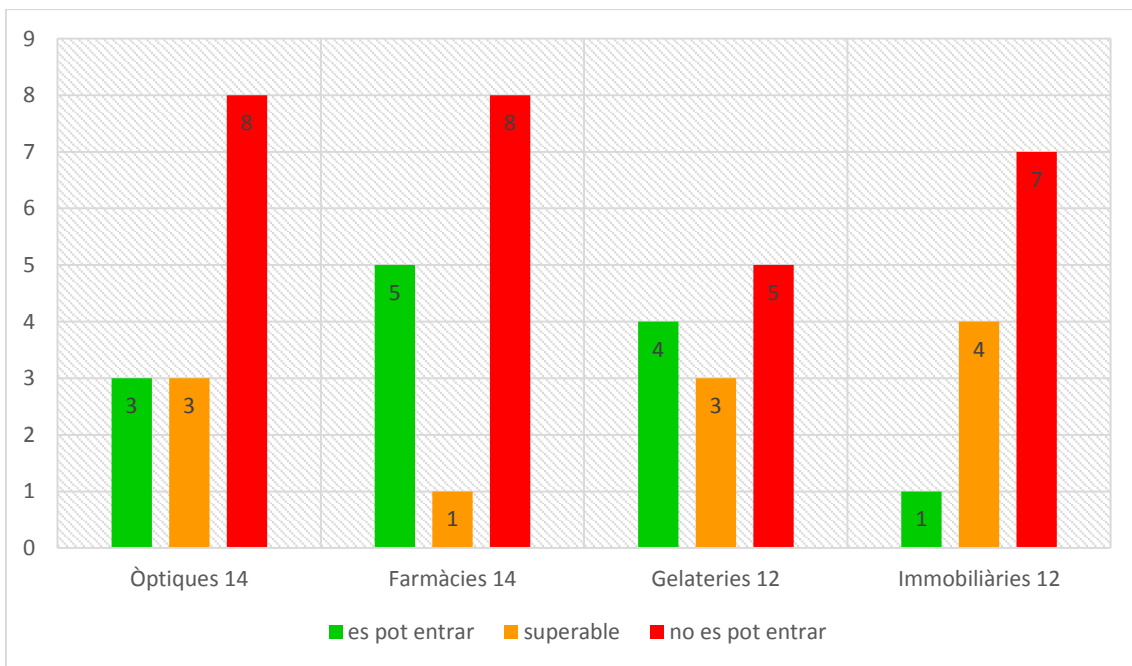
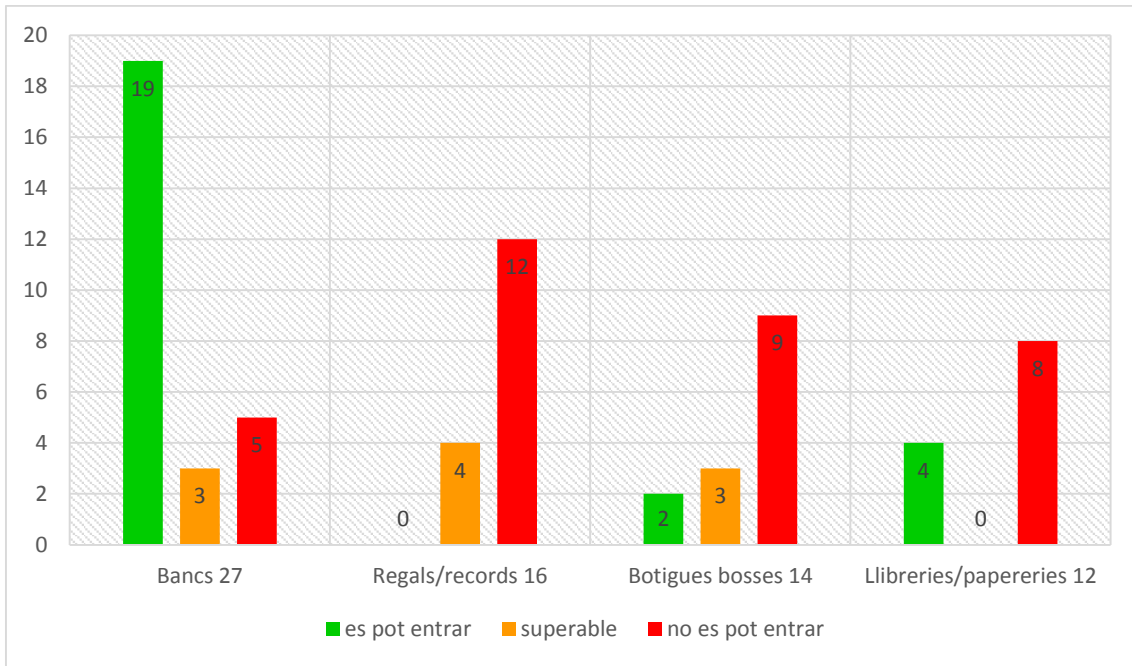
Pont de la Princesa

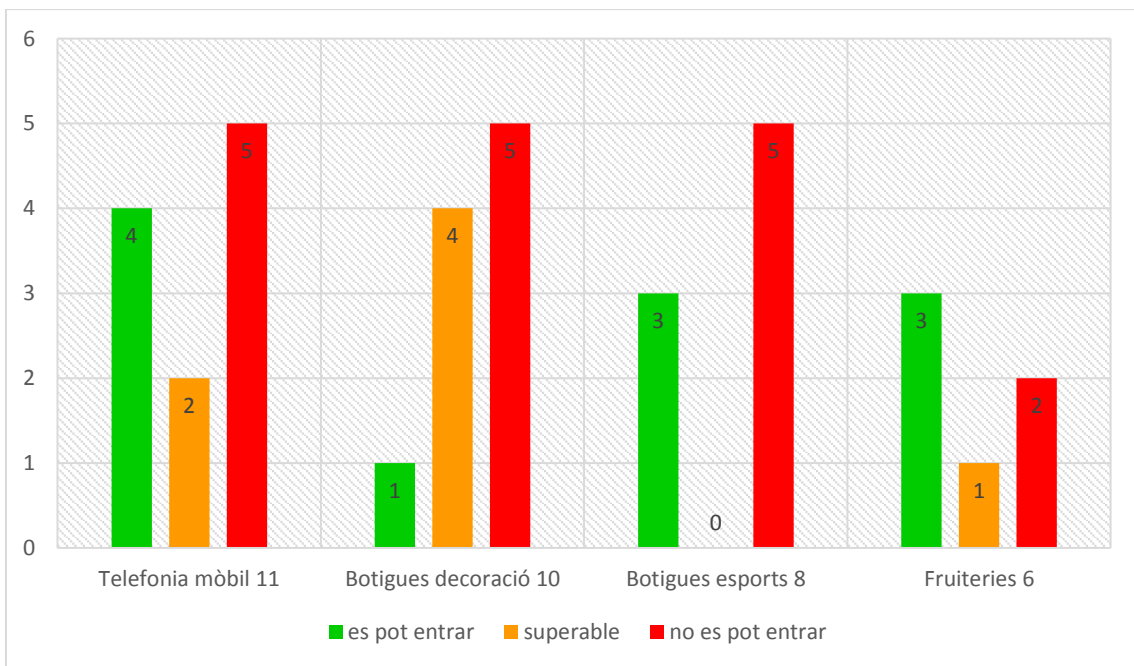
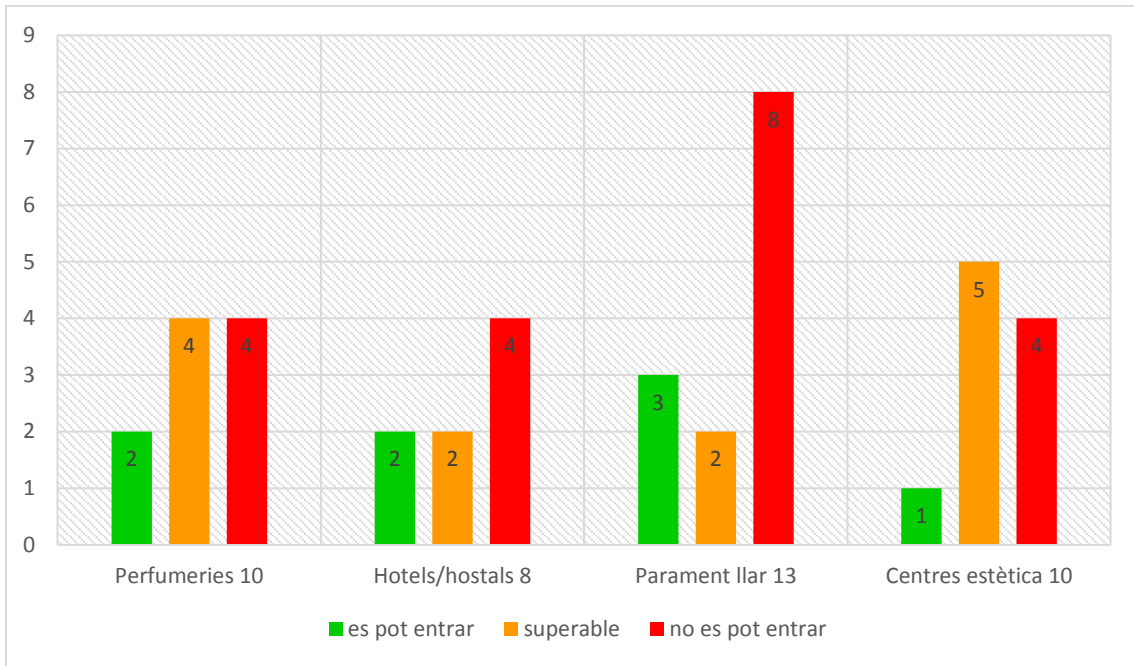

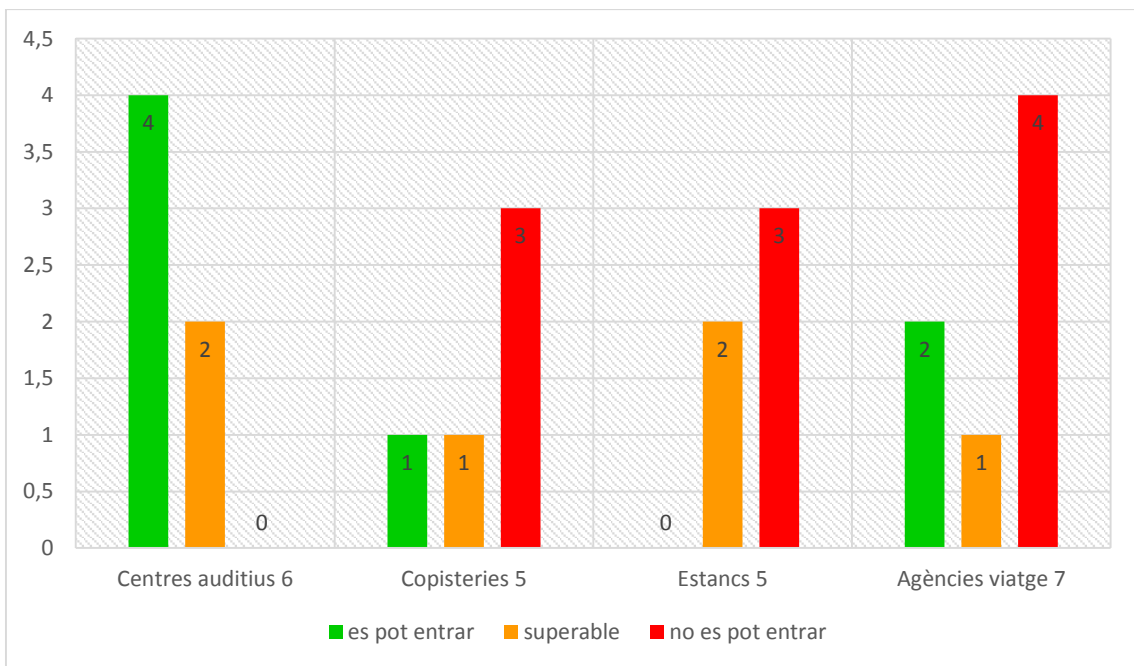
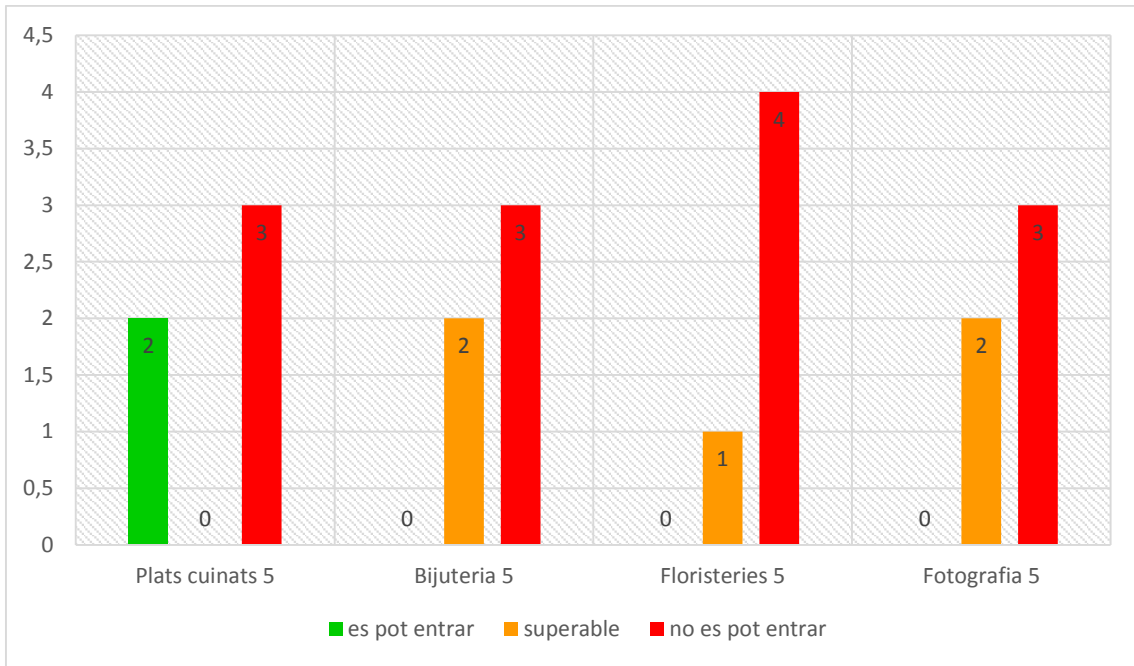
RESULTATS FINALS

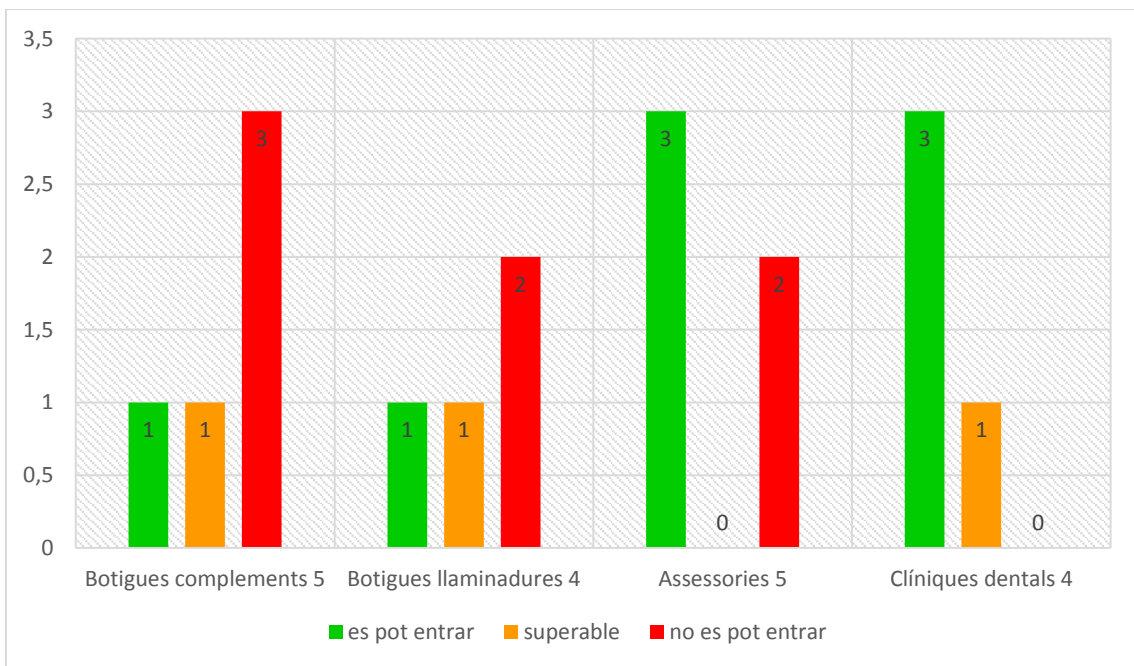
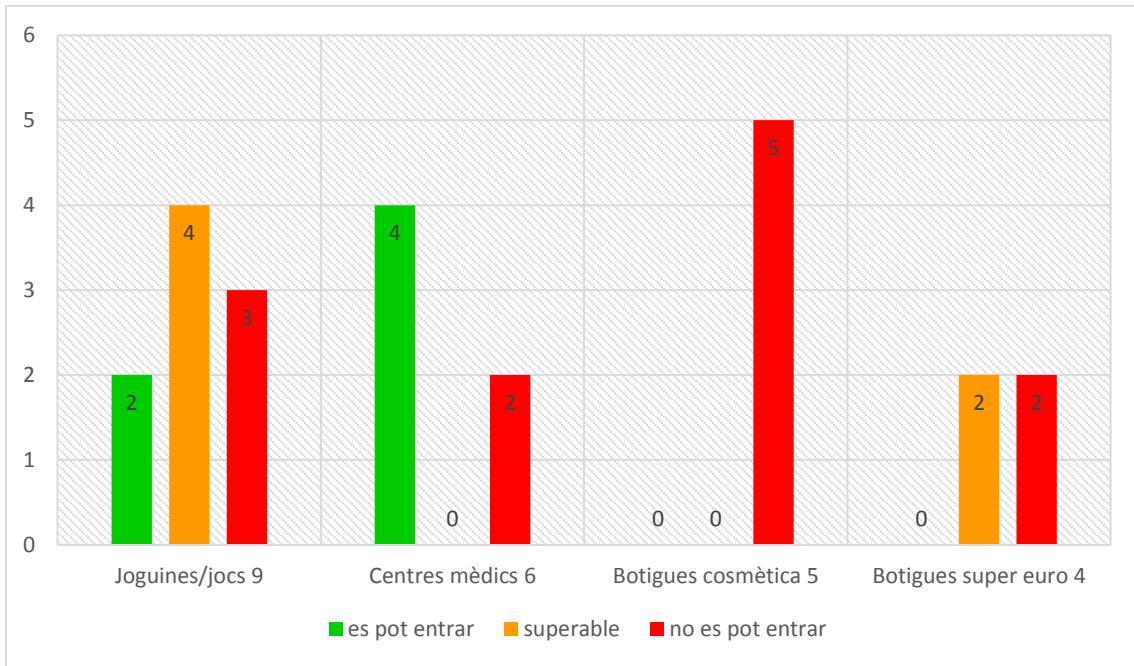
A continuació s'indiquen els resultats obtinguts segons els diferents tipus d'establiments.

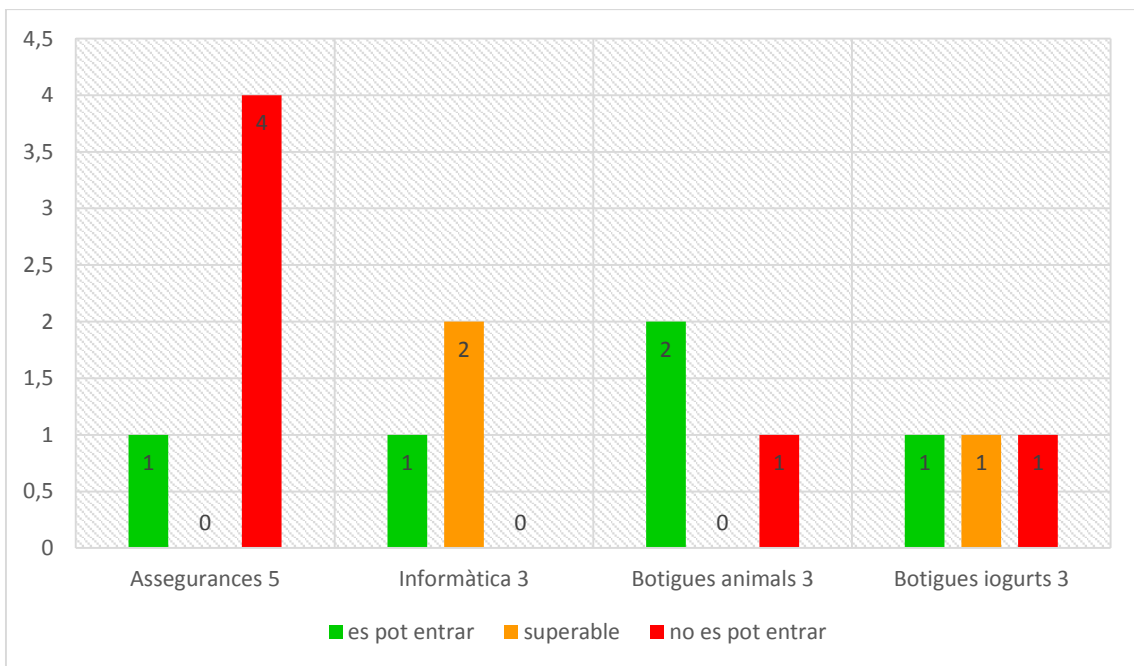
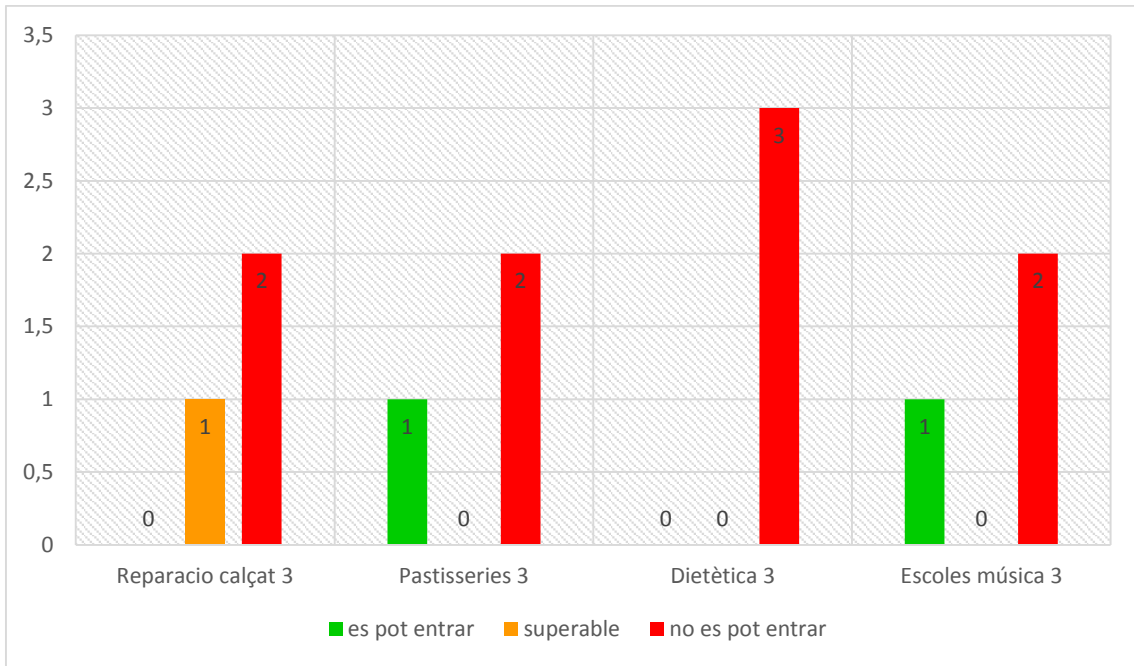

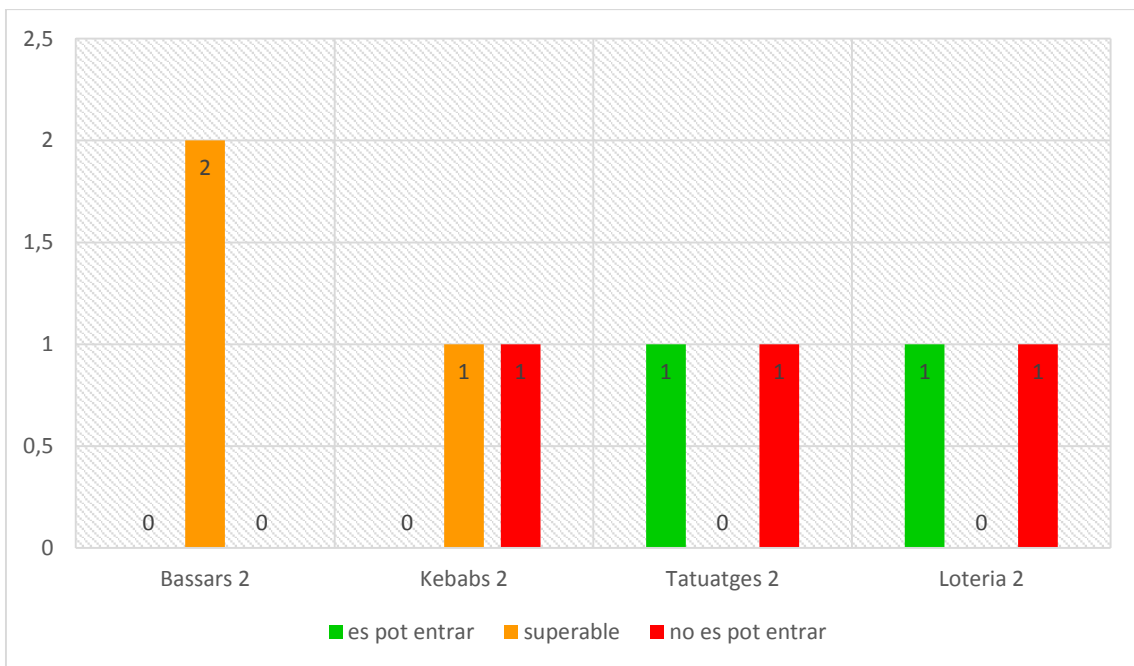
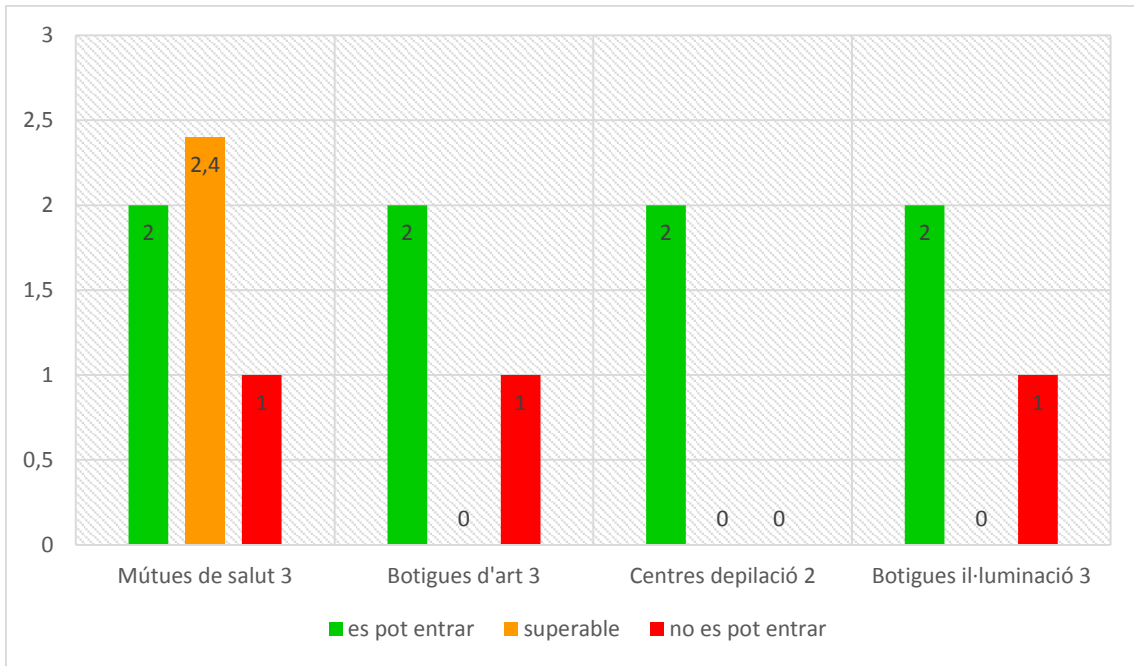

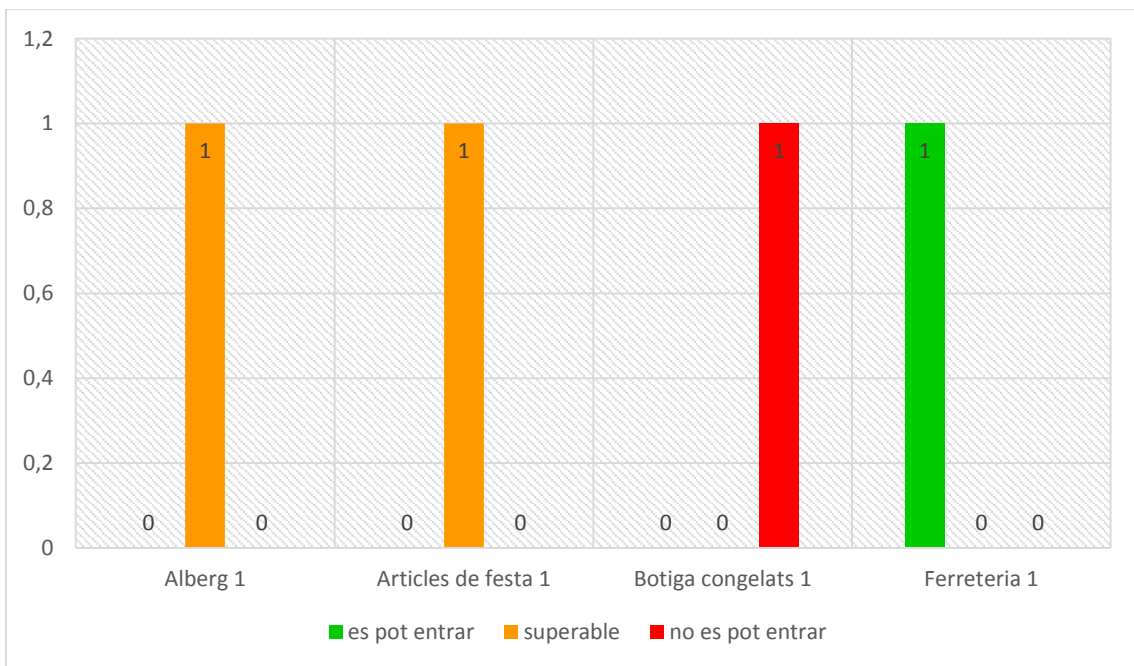
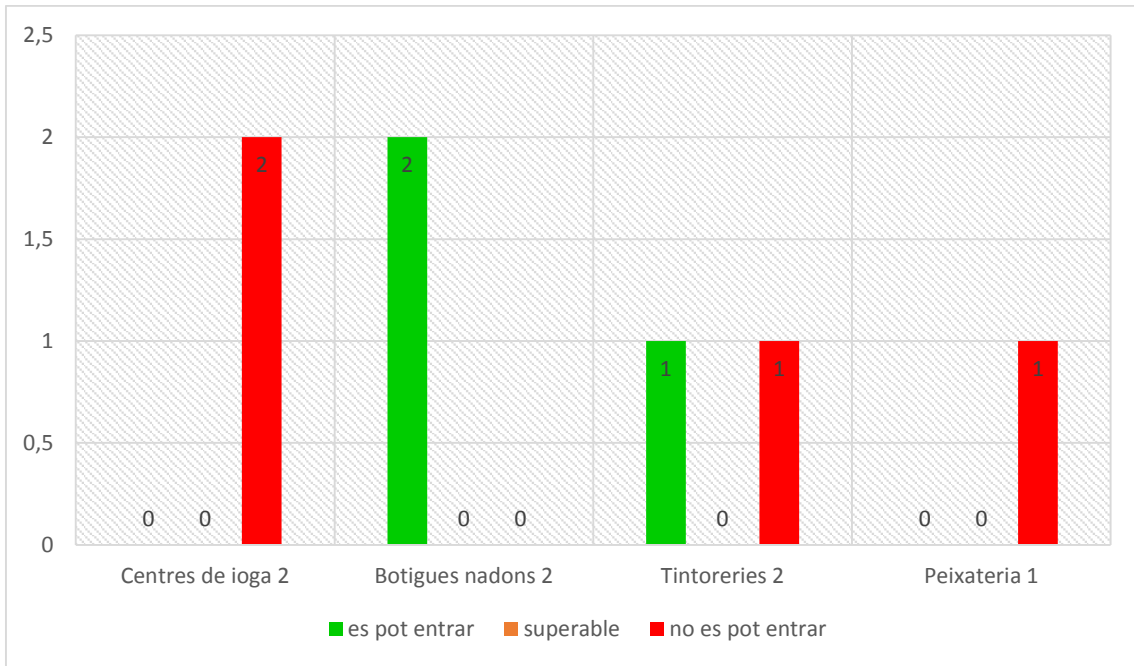

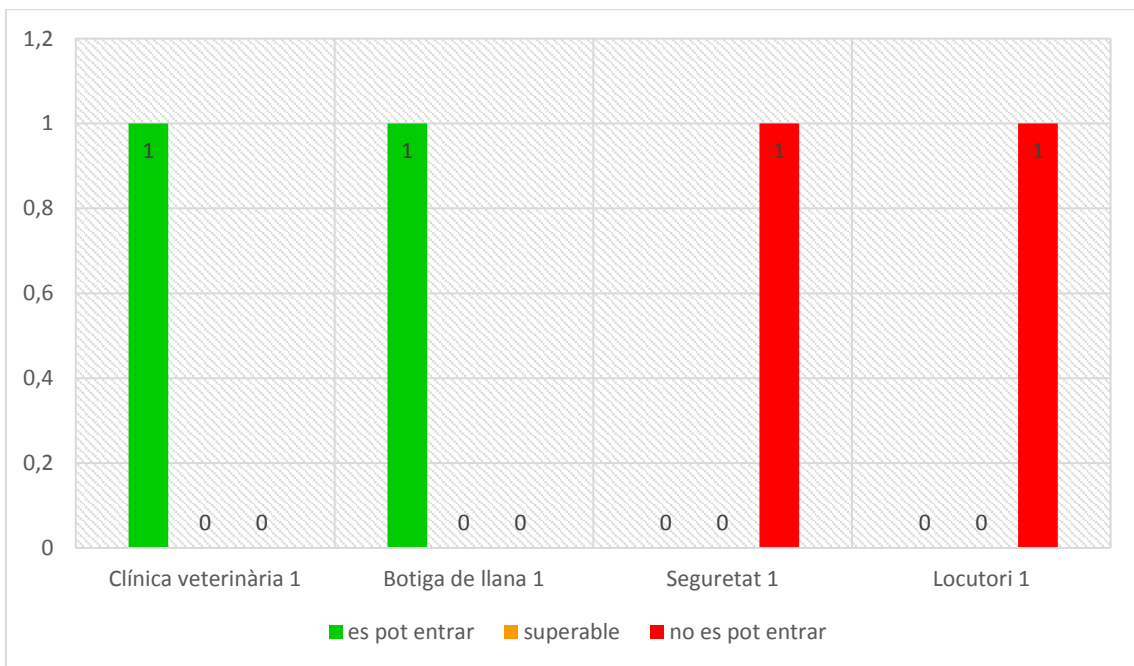
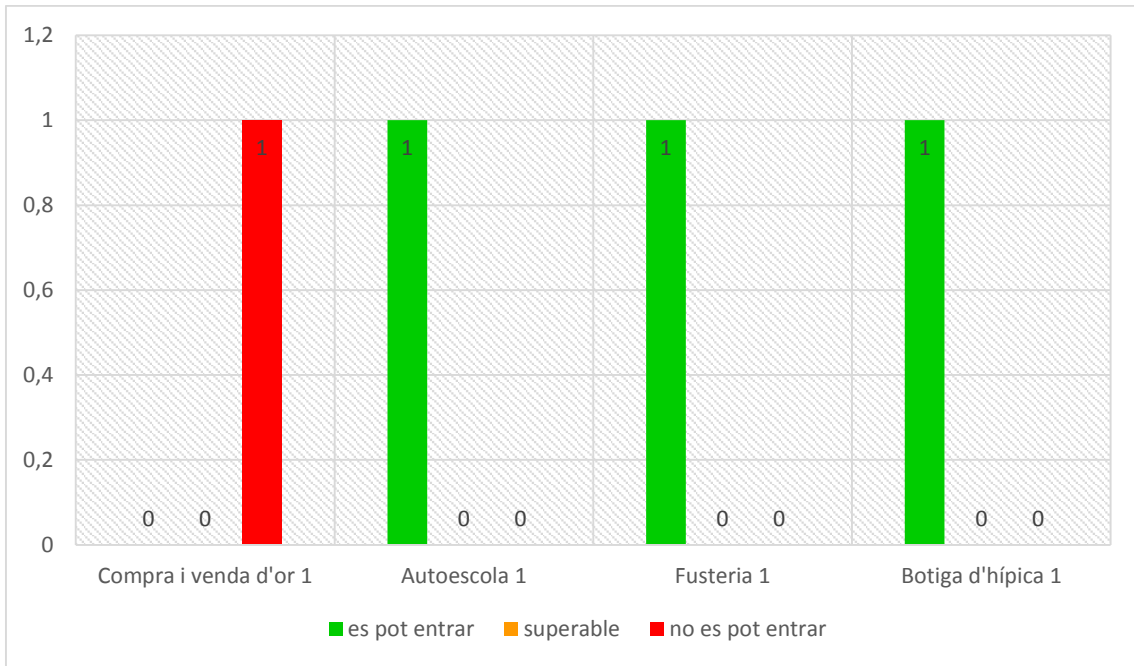

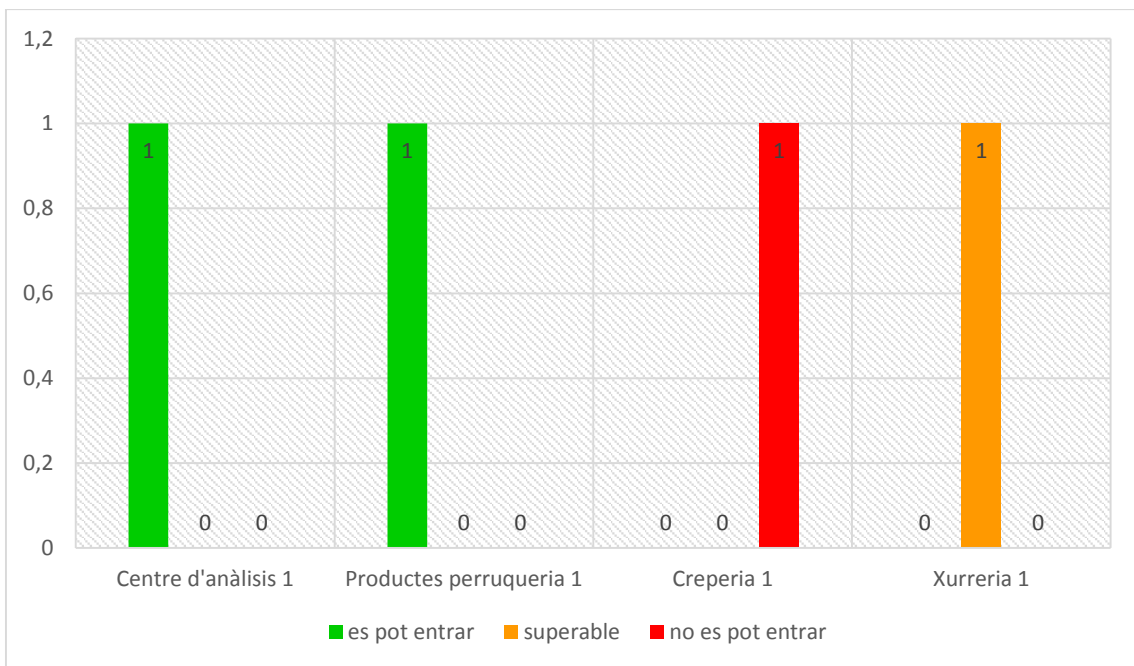
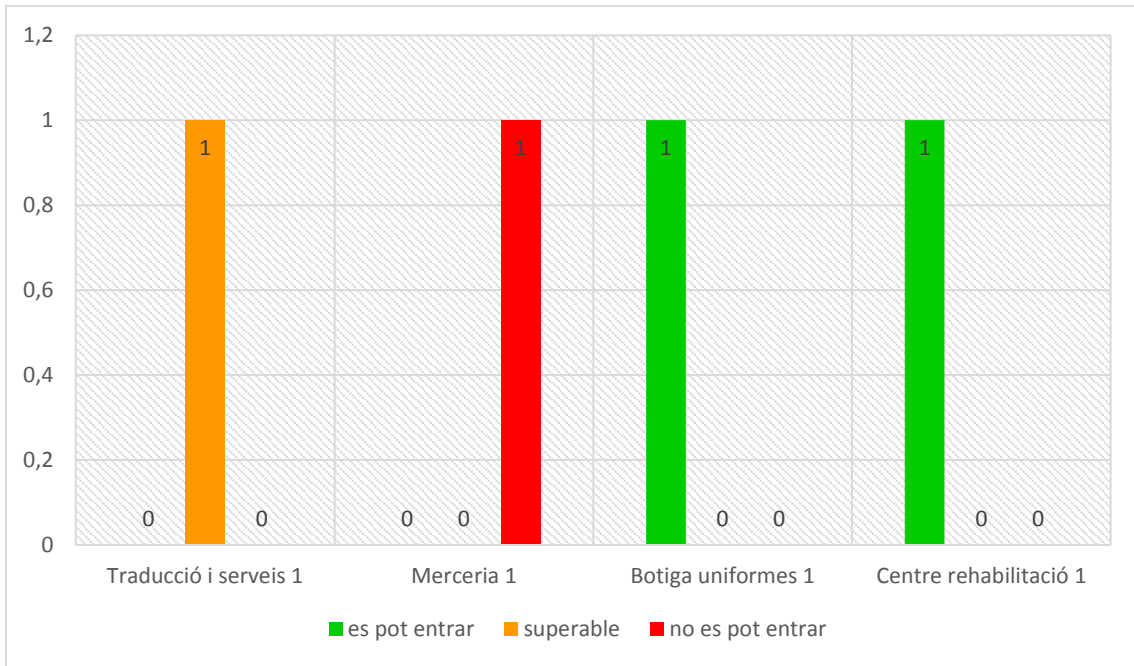

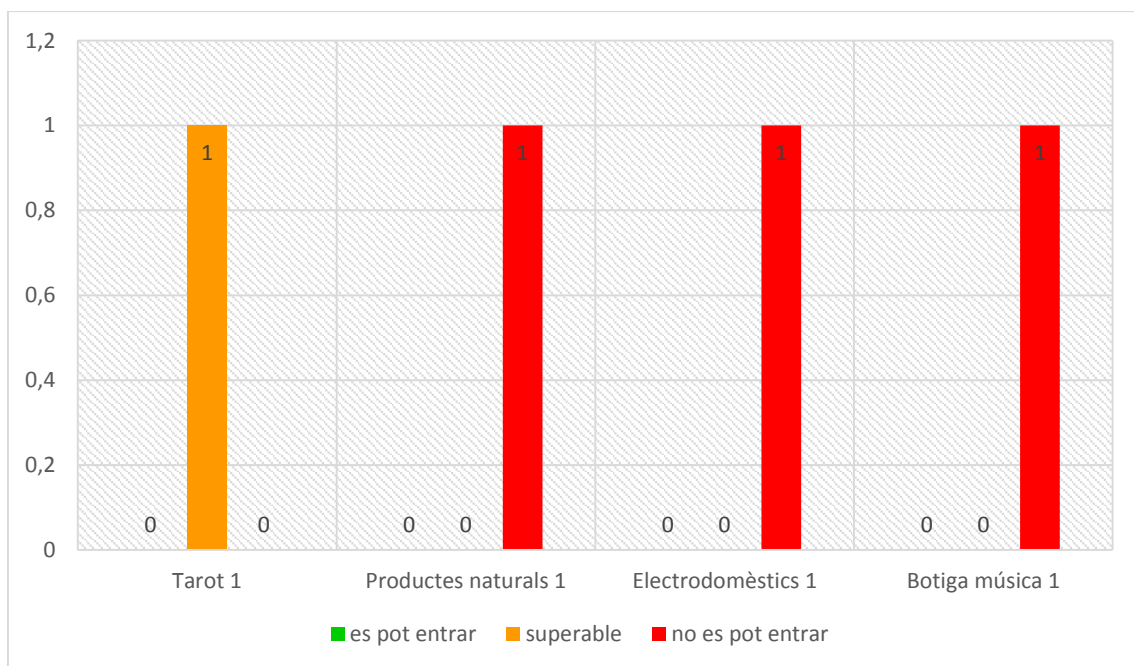
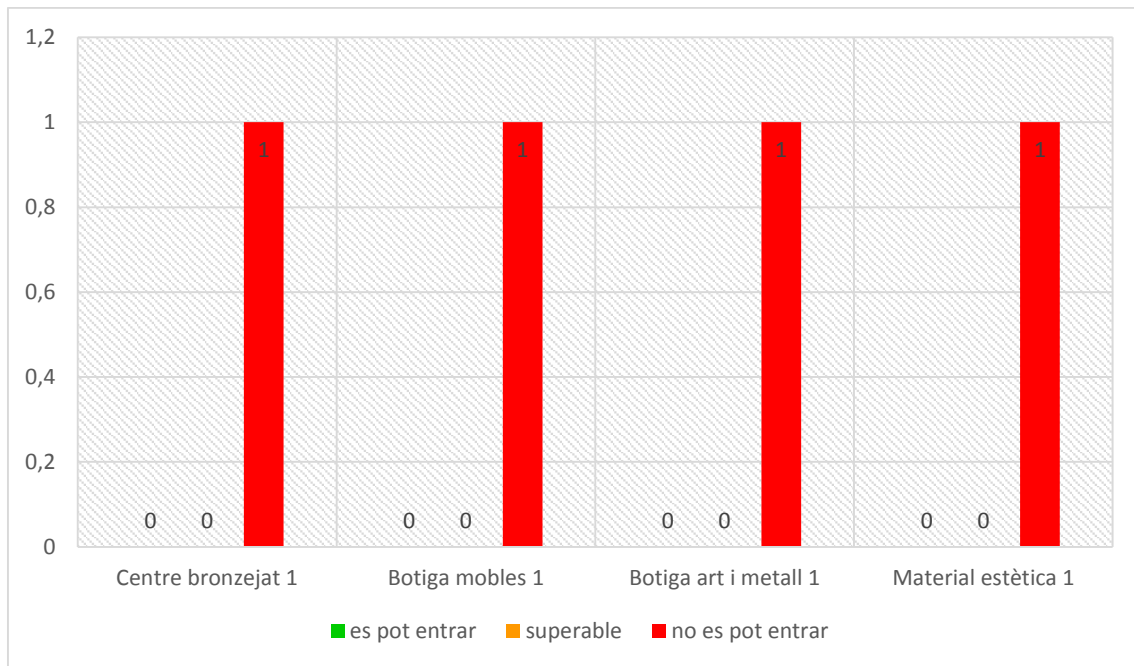

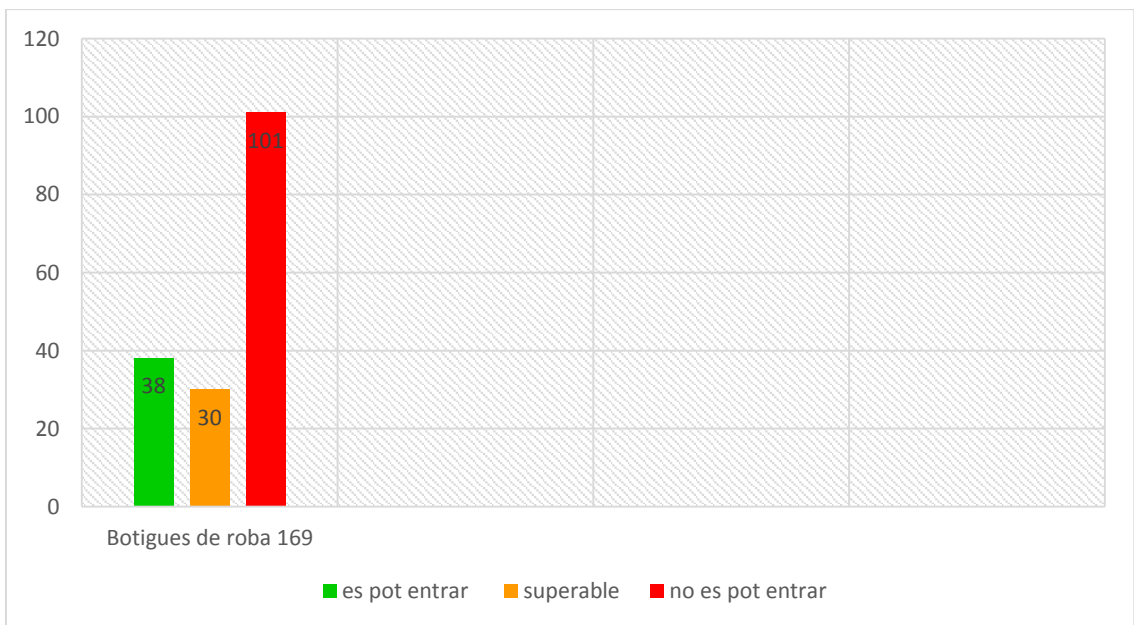
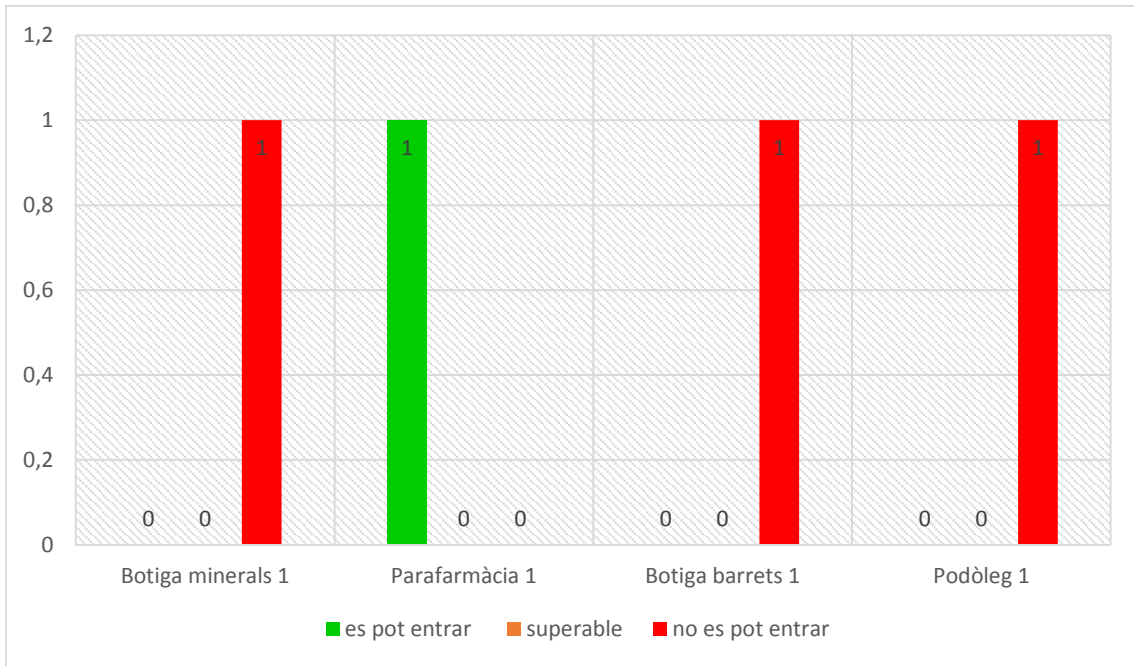

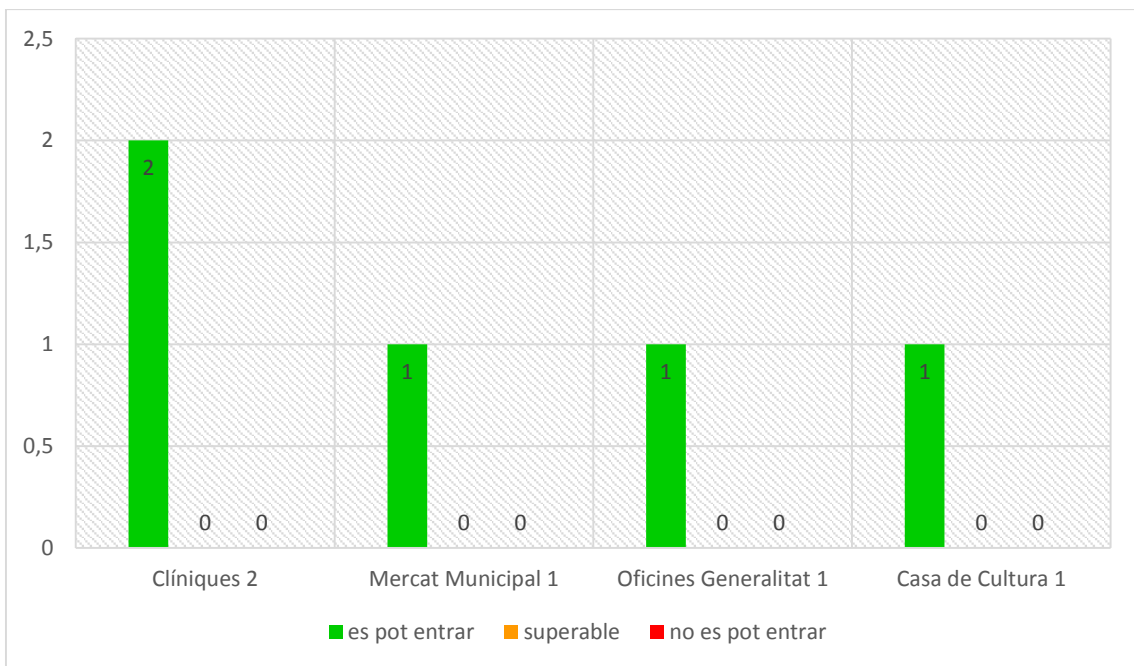
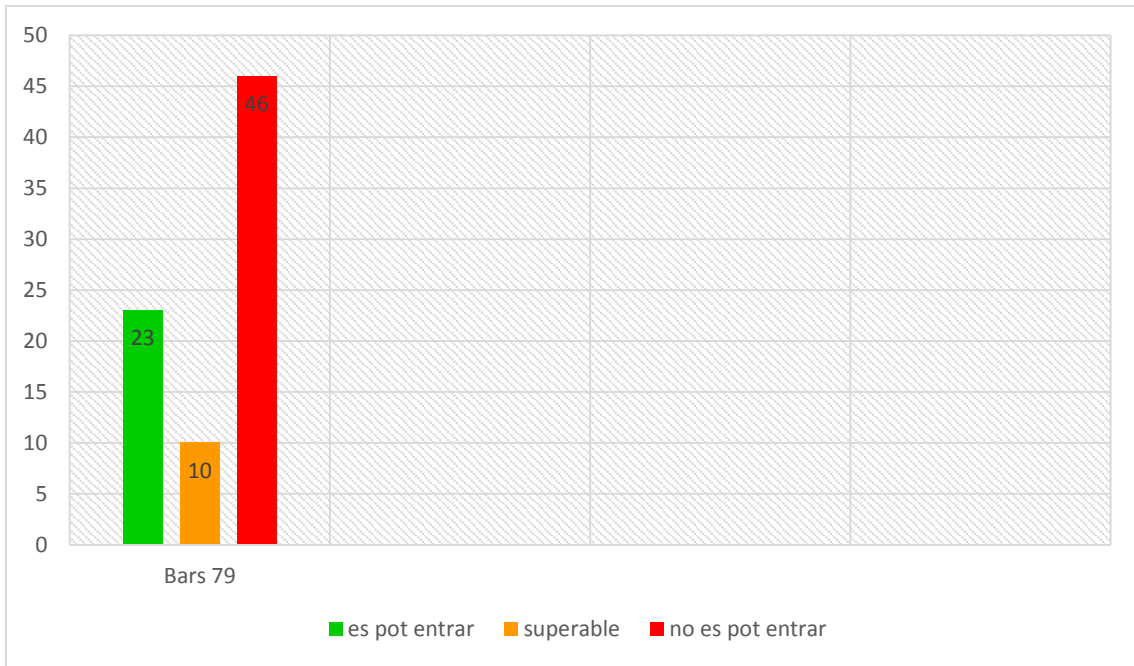

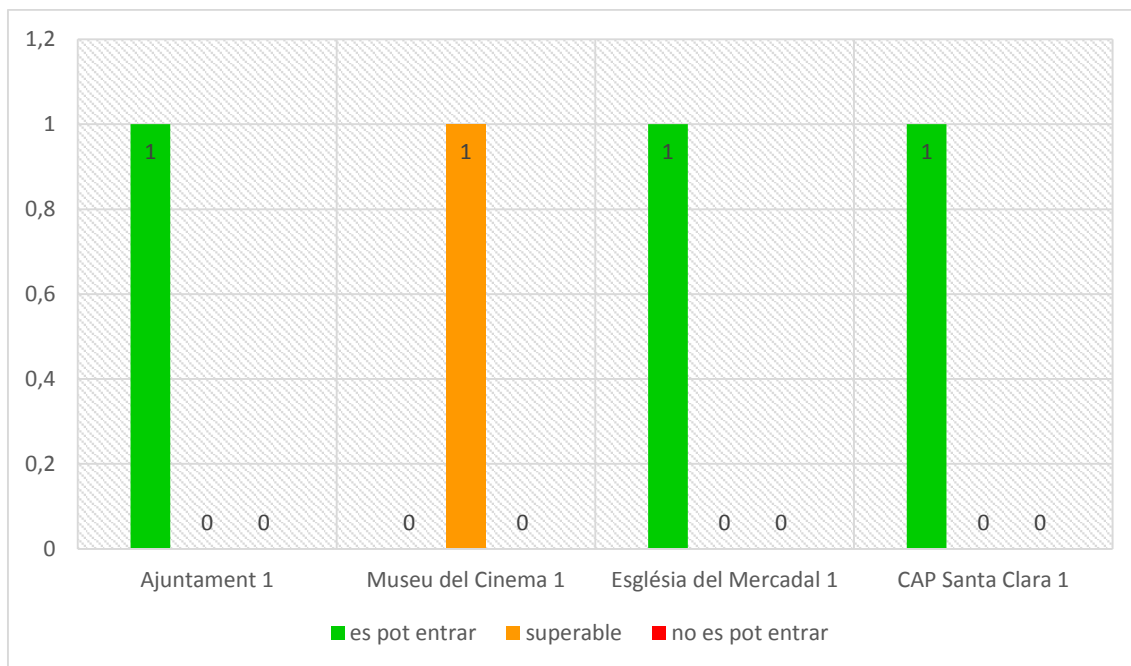

CONCLUSIONS

Dels 825 establiments estudiats, n'hi ha 226 (27,4 %) als quals s'hi pot accedir sense cap dificultat. N'hi ha 155 (18,8 %) als que es pot accedir superant un petit esglaó i 444 (53,8%) que són inaccessibles.

Podem constatar que el nombre d'establiments inaccessibles supera àmpliament als accessibles. Inclús sumant els 226 i els 155 s'obtenen 381 establiments, que és un nombre inferior a 444.

Per tant podem dir que al sector centre de Girona predominen els establiments inaccessibles per a les persones amb mobilitat reduïda.

A part s'han analitzat 9 edificis públics, dels quals 8 són accessibles i a un d'ells s'hi pot accedir superant un petit esglaó. Així doncs, s'observa una gran diferència entre els edificis públics i els negocis privats.

Si considerem els passos de vianants estudiats en aquesta zona podem veure que la majoria són accessibles (96,5 %) i només un 3,5 % són inaccessibles.

En quant als ponts que creuen el riu Onyar en aquest sector, els accessibles representen un 66,7% i els inaccessibles un 33,3 %, però donat que els inaccessibles

estan situats al Barri Vell, això fa que les persones amb mobilitat reduïda d'aquesta zona hagin de fer un trajecte considerable per poder trobar un pont accessible.

2. Un dia amb cadira de rodes

Per poder experimentar en primera persona les dificultats que es troba una persona que va amb cadira de rodes durant el seu dia a dia, gràcies al president de MIFAS, vaig aconseguir una cadira de rodes i vaig realitzar els recorreguts que jo faig al llarg d'un dia.

El primer problema va ser que no vaig poder accedir a casa meva perquè a l'entrada del meu edifici hi ha escales i no hi ha cap rampa.

Tampoc és possible accedir-hi pel pàrquing perquè la rampa és massa pronunciada.

Suposant que algú m'ajudés a superar les escales de l'entrada, el següent problema és que la cadira no entra a l'ascensor, per tant l'accés al meu habitatge és impossible.

Desmuntant una roda, vaig col·locar la cadira dins l'ascensor. Un cop dins a casa vaig observar que la cadira no passava per cap porta, excepte la del menjador perquè és doble.

Posteriorment vaig fer el recorregut des de casa meua fins a l'escola Maristes. El trajecte més curt per arribar a l'escola no el vaig poder realitzar perquè alguns passos de vianants eren inaccessibles.

L'altre trajecte sí que el vaig poder realitzar.

També vaig fer un recorregut pel barri (Sant Narcís) i vaig comprovar que hi ha algunes voreres força estretes per les quals és difícil circular i algunes tenen una certa inclinació que també les fa complicades. En aquest recorregut vaig anar anotant els establiments que trobava segons si eren accessibles fàcilment, si s'hi podia accedir superant un petit esglaó o si eren inaccessibles.

Els resultats han estat:

- ACCESSIBLES: farmàcia, ferreteria, quiosc, quatre supermercats, cristalleria, restaurant, banc i bar ➡ 11 establiments (31,4%)
- ES POT ENTRAR SUPERANT UN PETIT ESGRAÓ: escola d'idiomes, dues fleques, carnisseria, fruiteria i pastisseria ➡ 6 establiments (17,1%)

- **INACCESSIBLES:** fleca, merceria, quatre perruqueries, tres bars, farmàcia, fotografia, plats cuinats, copisteria, supermercat, floristeria, productes naturals, banc i informàtica ➡ 18 establiments (51,5%)

Aquests percentatges són semblants als obtinguts a l'estudiar el sector centre de Girona. S'observa que el nombre d'establiments inaccessibles és majoritari comparant-lo amb els accessibles. Igual que en el sector centre si sumem els establiments accessibles i aquells als quals es pot accedir superant un petit esglaó, el percentatge és inferior al d'establiments inaccessibles.

3. El transport adaptat a Girona

Per conèixer les dificultats que tenen les persones que utilitzen cadira de rodes a l'hora d'utilitzar els diferents mitjans de transport, he considerat els que hi ha a la ciutat de Girona: autobusos, taxis, trens, autocars i cotxe particular.

AUTOBUSOS

El 91% de la flota d'autobusos urbans de Transports Metropolitans del Gironès estan adaptats a persones amb mobilitat reduïda. Aquests autobusos disposen d'una plataforma elèctrica per tal de poder accedir a l'autobús amb cadira de rodes. Dins de l'autobús hi ha dues places reservades per a les persones amb mobilitat reduïda.

TAXIS

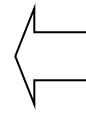
La ciutat de Girona disposa de taxis adaptats a persones amb mobilitat reduïda. El nombre d'aquests vehicles està en funció del nombre d'habitants que té una ciutat.

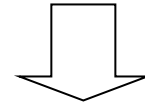
TRENS

Els trens de rodalies no són accessibles a les persones amb mobilitat reduïda. Els trens de mitja distància solen disposar d'un vagó que disposa d'una plataforma per tal que hi puguin accedir les persones amb cadira de rodes. Per viatjar amb l'AVE, cal avisar prèviament a RENFE per tal que un treballador de l'estació col·loqui manualment una rampa per poder pujar o baixar del tren.

Les persones que he entrevistat i que utilitzen cadira de rodes, han manifestat que viatjar amb tren és força complicat per a elles i és un mitjà de transport que utilitzen molt poc.

Tren de mitja distància

Plataforma per l'AVE

AUTOCARS

Les companyies d'autocars disposen de vehicles adaptats i per tal de poder tenir aquest servei cal avisar amb 48 hores d'antelació. Aquests autocars a la porta del darrere tenen una rampa perquè les persones amb cadira de rodes puguin accedir-hi. Alguns d'aquests vehicles, a més, tenen capacitat per inclinar-se, de tal manera que les portes d'accés queden arran d'andana o vorera.

COTXE PARTICULAR

Les persones amb mobilitat reduïda que utilitzen el cotxe particular, disposen d'un 3% d'aparcaments reservats per a elles.

Sota el lema "Et poses al meu lloc?", l'Ajuntament de Girona i l'entitat MIFAS han realitzat una campanya conjunta de sensibilització i respecte per als llocs d'aparcament reservats per a persones discapacitades que hi ha a la ciutat. La primera de les accions de la campanya ha estat la senyalització de cinc places d'aparcament per a discapacitats de la ciutat amb el lema de la iniciativa i una frase explicativa: "Aparcar aquí no és un privilegi, és una necessitat"; "Un 3% d'aparcaments estan reservats per a persones minusvàlides, el 97% restant són per a tu" i "Campanya de sensibilització i respecte als llocs d'aparcament especial reservats". Les places d'aparcament per a discapacitats estan reservades per aquelles persones que disposin de la targeta oficial d'aparcament per fer-ne ús.

Carrer Ronda Sant Antoni Maria Claret

4. Entrevistes

4.1 Introducció

Per a conèixer millor el món de la discapacitat he realitzat una sèrie d'entrevistes a persones relacionades amb aquest tema.

Per conèixer el funcionament i els objectius de les associacions relacionades amb les persones que tenen alguna discapacitat he realitzat dues entrevistes. Una a l'Albert Carbonell, president de l'Associació MIFAS. Aquesta associació va néixer l'any 1979 motivada per la necessitat d'ajuntar esforços per poder atendre les demandes i les necessitats de les persones que tenen algun tipus de discapacitat a les comarques de Girona. L'organització s'ha envoltat dels professionals i tècnics per tirar endavant tot tipus de projectes, incloent-hi persones discapacitades i d'altres que no ho són. L'entitat realitza tot allò que faci possible un millor coneixement i estudi de la problemàtica laboral, econòmica, social i humana, al mateix temps, que cerca recursos que puguin posar fi a les necessitats detectades que dificulten la integració.

L'altra, a la Sílvia Vilacoba, escriptora i presidenta de la fundació CATFORALL FOUNDATION. Aquesta fundació va néixer fa sis anys i es dedica al turisme accessible, a l'esport adaptat i a activitats d'oci i lleure destinades a persones amb alguna discapacitat. La Sílvia entra en el món de la discapacitat i del turisme accessible pel fet d'haver estat mare d'un fill amb pluridiscapacitat, l'Èric, protagonista dels seus dos primers llibres. Treballa com a consultora turística, especialitzada en turisme accessible i fa 15 anys que és presidenta de l'Associació de discapacitats de les comarques gironines, a més de col·laborar i ser membre de diverses entitats.

Per saber quina normativa apliquen els ajuntaments en quan a l'accessibilitat i la situació actual en aquest tema a la ciutat de Girona, he fet una entrevista a Joan Alcalà i Quiñones, 6è tinent d'alcalde i responsable de l'Àrea de Seguretat, Mobilitat i Via Pública de la ciutat de Girona.

Per tenir més informació dels diferents tipus d'esport que poden realitzar les persones amb discapacitat i com estan regulats, he entrevistat a l'Isidre Guix, delegat a Girona de la Federació Catalana d'Esports per a Discapacitats. Després de fer aquesta entrevista i buscar informació sobre un jugador de golf que em va anomenar, en Sebas Lorente, voldria citar unes frases d'aquest jugador que vaig trobar molt interessants:

“Voy en silla de ruedas desde que tenía 20 años, a raíz de un accidente de coche que sufrí, pero no suelo presentarme como una "persona discapacitada" porque, pese a serlo, no me veo como tal y me enorgullece que muchas de las personas que me conocen bien tampoco lo hagan”.

“La superación parece que sea patrimonio de personas discapacitadas, cuando no es así. Todos podemos superarnos”.

“No existe motor más potente que una buena actitud personal y colectiva”.

“La igualdad no se consigue desde la exigencia, sino desde la naturalidad”.

Per tenir el punt de vista de les persones afectades per alguna discapacitat física i conèixer el tema des d'un punt de vista més personal i veure com els afecta a nivell de la seva vida quotidiana he realitzat dues entrevistes. Una a en Pau, un noi de 26 anys que als 16 anys va tenir un accident de moto, es va lesionar greument el turmell i tot i que pot caminar, no pot córrer i practica bàsquet amb cadira de rodes.

L'altra a l'Adrià, un noi de 26 anys que com a conseqüència d'un accident de moto va perdre la mobilitat de les cames i des d'aquell moment ha d'anar amb cadira de rodes.

4.2 Entrevista al president de MIFAS: Albert Carbonell

1. Quan una persona pateix algun tipus de discapacitat, què ofereix MIFAS si us ve a demanar consell i assessorament?

El primer que ens demanen és feina, tant en empreses ordinàries com en centres especials de treball ja que MIFAS gestiona tres Centres Especials de Treball, GiroPark, GiroAssist i Tadifi amb l'objectiu d'oferir un lloc de treball a persones amb un alt risc d'exclusió social i que tenen dificultats per poder integrar-se en l'empresa ordinària. La seva plantilla compta amb un mínim del 70% de persones treballadores amb un grau de discapacitat igual o superior al 33%. La plantilla és d'uns 300 treballadors.

També ens demanen assessorament sobre les barreres arquitectòniques, gestionar tràmits a través dels treballadors socials (casa, cotxe...) i sobre les activitats de lleure i d'esport (bàsquet, boccia ...)

2. Quins tipus de discapacitats majoritàriament teniu?

Nosaltres majoritàriament tractem les físiques.

3. MIFAS, acull també a discapacitats visuals (cecs) i sords?

Alguns sí, però per exemple la majoria dels cecs se'n van a l'ONCE. En el nostre cas, serien cecs o sords que també tenen alguna discapacitat física.

4. Quantes persones formen part de l'associació MIFAS?

Som 4028 persones.

5. Per l'adquisició de cadires, vehicles adaptats, escales, elevadors, pròtesis... Oferiu assessorament, acompanyament, i preus millors a partir de convenis?

Sí, oferim assessorament mitjançant treballadors socials, preus especials a través d'empreses col·laboradores i es poden tramitar ajudes per part de

l'administració, però només es concedeixen en situacions molt concretes (rendes baixes).

6. Utilitzeu i ofereu material de segona mà entre vosaltres?

No oferim material de segona mà, però el que fem és que si algú ens diu que ven un cotxe adaptat, per exemple, ho anunciem a internet i llavors el comprador es posa en contacte amb el venedor, nosaltres només fem d'intermediaris. Normalment les cadires de rodes no se solen vendre perquè estan fetes a mida, les cadires elèctriques són caríssimes, et poden costar entre 5000 i 30000 euros o inclús més i les manuals, com la que porto jo que està feta a la meva mida, em va costar uns 4000 euros.

7. Vosaltres mateixos, dissenyeu material que us sigui d'utilitat?

Nosaltres no dissenyem material, això ho fan els enginyers, però en alguns centres ocupacionals, com el de Riudellots, hi ha persones que tenen una discapacitat severa i no poden treballar i per això van a aquell centre i allà tenen terapeutes ocupacionals, els quals fan invents per facilitar per exemple l'escriptura, ja que hi ha algun tipus de discapacitats que no poden moure els dits i els terapeutes ocupacionals s'inventen un mecanisme perquè puguin escriure.

8. Funcioneu econòmicament independentment, o sigui sou autosostenibles econòmicament, amb les quotes dels associats i els ingressos de les activitats, o necessiteu subvencions?

Els associats no paguen quotes, el que tenim és un carnet, que es diu carnet amic, que pot tenir tothom i val 15 euros i llavors amb aquests diners es fan sortegis, per tant no guanyem res econòmicament amb el carnet.

Les coses que realitzem i en traiem un benefici econòmic serien:

- Programes de finançament, els quals inclouen:
 - Serveis assistencials, adreçats a persones d'entre 18 i 65 anys, amb reconeixement de discapacitat física. Aquests serveis estan ubicats dins la Unitat Residencial del barri de Sant Narcís de Girona. Els

serveis que realitzen són cuina, atenció sanitària, bugaderia, dinamització sociocultural i fisioteràpia.

- Places respir: és un servei d'acolliment residencial privat per a estades temporals per a persones amb discapacitat física i en situació de dependència. L'objectiu és facilitar un descans als cuidadors d'aquestes persones o facilitar una alternativa davant de situacions urgents imprevistes, hi ha 4 places i 18 estades.
- Residència assistida, entre 35 i 65 anys és la mitjana d'edat dels residents. El servei que s'hi ofereix és d'acolliment residencial, amb caràcter permanent o temporal, i d'assistència integral, adreçat a persones amb gran discapacitat física que no tenen un grau d'autonomia suficient per realitzar les activitats de la vida diària, que necessiten supervisió constant i que tenen una situació sociofamiliar que requereix la substitució de la llar.
- Llar residència: entre 36 i 47 anys és la mitjana d'edat dels residents. És un servei d'acolliment residencial de caràcter temporal o permanent destinat a persones amb discapacitat física, amb un grau d'autonomia suficient per a les activitats de la vida diària, però que requereixen un determinat nivell d'organització i suport personal. L'objectiu principal és facilitar un entorn substitutori de la llar. Les funcions que compleix aquest servei són: allotjament, manutenció, acolliment, convivència i suport personal.
- Centre d'atenció especialitzada: és un servei d'acolliment diürn per a persones amb greus discapacitats físiques que a causa del seu alt grau d'afectació, necessiten atenció i suport per a les activitats de la vida diària i que no poden accedir al món laboral.
- Amb els tres centres especials de treball.
- Tenim alguns pàrquings.
- La botiga del Trueta és de MIFAS.
- També fem serveis per a l'autonomia personal.
- Tenim un refugi de muntanya que està totalment adaptat, és anomenat la casa de les dunes.

9. Oferiu esport, activitats del temps lliure i altres possibilitats?

Sí, el principal esport és el bàsquet en cadira de rodes. Va néixer als 80, i aquest any van guanyar la Lliga Catalana. Actualment es vol intentar obrir una escoleta per ensenyar a nens discapacitats a jugar a bàsquet. També oferim altres esports com serien el tir olímpic amb pistola, la boccia, és un esport paralímpic que s'assembla a la petanca, també hi ha esportistes que han practicat el hand bike, i l'atletisme.

10. Com funcioneu, amb xarxa amb d'altres associacions i entitats a nivell Regional, Estatal i Internacional?

Sí, funcionem a través de federacions que agrupen les entitats com ECOM (Federación de Entidades Colaboradoras con el Minusválido), associació de paràlisi cerebral, centres especial de treball... Podríem dir que MIFAS és indirectament internacional a través de les federacions. Però MIFAS bàsicament es centra a la província de Girona.

11. A Girona ciutat, l'Ajuntament pren iniciatives pròpies per impulsar l'adaptació dels espais públics sense barreres arquitectòniques, o bé existeixen convenis de col·laboració amb MIFAS i d'altres organitzacions que impulsen una taula de cooperació per sensibilitzar i intentar actuar?

Hi ha relació amb el tema de les barreres arquitectòniques i els tècnics de l'Ajuntament treballen per eliminar algunes barreres. Considero que els tècnics de l'Ajuntament de Girona fan una bona feina, el problema és el pressupost que l'Ajuntament destina a aquest tema.

12. Us sentiu recolzats a nivell d'institucions?

Ara mateix no, amb la crisi tot s'hi val i les retallades en l'educació, la sanitat i el tercer sector han estat molt fortes. Considero que hi hauria d'haver una millor educació, la sanitat hauria de ser més pública i el tercer sector hauria d'estar més ben atès.

El que ens passa es que ens diuen que tot és culpa de Madrid i ens retallen programes.

A Catalunya hi ha una xarxa d'entitats molt potent ja que cada entitat s'especialitza en una discapacitat però cada vegada és més difícil mantenir-les.

13. Els edificis i espais públics de Girona, estan plenament adaptats a persones amb discapacitat?

No tots estan adaptats, però cada cop són millors i els serveis també cada cop estan millor. Malgrat això una persona que va amb cadira de rodes continua tenint moltes dificultats per accedir a molt llocs de la ciutat.

14. Com funciona el transport per la ciutat? Taxis, autobusos, trens. I a l'aeroport?

- En quant als autobusos de Girona, només n'hi ha un sense adaptar. La resta estan molt ben adaptats. A vegades m'he trobat que no es fa un bon manteniment de la rampa elèctrica i llavors no funciona, però si truques a l'Ajuntament envien algú que l'arregli.
- De taxis no n'hi ha gaires d'adaptats perquè depenen del nombre d'habitants i adaptar un taxi és molt car. A Vilobí d'Onyar, on hi ha l'aeroport no hi ha cap taxi adaptat perquè no té un nombre d'habitants suficient com per posar-ne un i això és un gran problema perquè per anar de l'aeroport a Girona ho has de fer amb el teu propi cotxe perquè un taxi de Girona no pot venir-te a buscar a Vilobí.
- Els trens estan molt mal adaptats, per exemple per anar amb AVE, hi hem d'anar uns tres quarts abans perquè ens han de pujar amb una plataforma. Per anar amb els trens normals, hem d'avisar amb 48 hores d'antelació a l'estació. A Ripoll i a Puigcerdà no podem agafar el tren. També et pots trobar que agafes un tren i a l'estació a la qual has de baixar no pots fer-ho.
- El metro de Barcelona està molt bé, en canvi el de París, Madrid, Nova York... és un desastre perquè al ser més vell està molt mal adaptat, jo el metro l'agafo poc.

15. En el cas de les persones cegues, els semàfors de Girona tenen dispositius sonors per a persones invidents?

No, el que poden fer les persones cegues és anar a l'ONCE i llavors la persona invident els indica la ruta que fa normalment i llavors l'Ajuntament canvia els semàfors d'aquest trajecte per semàfors que tenen avisadors acústics i que funcionen amb un comandament a distància que s'activa quan la persona cega s'acosta al pas de vianants.

16. Als caixers automàtics s'hi pot accedir amb cadira de rodes?

Alguns sí i alguns no. Els que estan a fora del banc no hi arribem i a alguns de l'interior tampoc. Les persones que són tetraplègiques no poden utilitzar els caixers automàtics perquè no poden seleccionar ni agafar els diners. Ara fa poc, la Caixa, ha posat uns caixers nous a l'exterior als que hi podem arribar.

Una altra cosa que és difícil per algunes persones que tenen alguna discapacitat és agafar el bitllet de l'autopista, i per tant es posen Teletacs.

17. Està adaptada la Catedral de Girona? I els museus?

Per poder-hi accedir hem d'entrar per un lateral i només podem visitar la cúpula.

El museu del Cinema sí que està adaptat, en canvi el museu dels Jueus, només hi podem accedir de dilluns a divendres al matí, el cap de setmana no hi podem anar, per tant per mi és com si no fos accessible perquè només hi puc anar els caps de setmana.

18. Voldria afegir alguna cosa més.

- A Olot han fet una iniciativa en el comerç que en comptes de multar aquells establiments/ botigues que no estiguin adaptades, el que fan és que les botigues que s'adaptin els hi descompten el 90% de l'IBI d'aquell any.
- M'agradaria que la gent entengués que els lavabos de discapacitats haurien d'estar integrats dins dels lavabos dels homes i de les dones i no estar a

part, perquè si estan a part, els propietaris dels bars, restaurants... utilitzen el nostre lavabo com a magatzem.

- És important que en els aparcaments reservats a persones amb mobilitat reduïda s'hi pintin frases com fan a d'altres països, del tipus: "Si vols el meu aparcament, agafa també la meva discapacitat". A Girona s'ha començat a fer però caldria fer-ho en tots.
- Cal que els arquitectes siguin conscients dels problemes d'accessibilitat que tenen les persones amb mobilitat reduïda i a l'hora de dissenyar els edificis els facin de manera accessible. Es pot fer una construcció moderna i maca i que sigui totalment accessible.
- Per treure't el carnet de conduir, hi ha alguna autoescola que disposa d'un vehicle adaptat que té els comandaments al volant, però a vegades el que s'ha de fer és comprar primer el cotxe, adaptar-lo i després fer les pràctiques a l'autoescola. La despesa econòmica és important.

"Al llarg del temps a les persones que tenen alguna discapacitat física se les ha anomenat de diferents maneres: minusvàlids, discapacitats i actualment les hauríem d'anomenar com a persones amb diversitat personal".

4.3 Entrevista a la presidenta de CATFORALL FOUNDATION: Sílvia Vilacoba

1. Ara actualment ets la presidenta de CATFORALL FOUNDATION, però em podries explicar la teva trajectòria en el món dels discapacitats?

Fa uns 19 anys que estic posada en el món dels discapacitats, però oficialment en fa 15, perquè vaig formar part de l'associació de discapacitats de Girona. Al 1996 va ser quan es va crear la primera associació. Vaig entrar en aquest món perquè vaig tenir un fill, l'Èric, que tenia una malaltia degenerativa i era discapacitat.

2. Amb la teva experiència personal, vas veure que la gent que tenia algun familiar amb discapacitat, no disposava de suficient informació ni tenia prou consciència del que es podia fer en el temps de lleure?

Sí, tot i que amb els anys això ha anat canviant. És molt diferent el que deia la gent abans i el que diu ara. Per exemple, a mi quan encara vivia el meu fill em van dir que el que havia de fer era estar a casa i no viatjar ni fer activitats amb ell. Al passar 15 anys hi ha hagut un canvi importantíssim principalment impulsat pels discapacitats físics, perquè és una situació on tothom s'hi pot trobar, tant joves com adults, de naixement com sobrevingut. Hi ha gent jove acostumada a fer activitats d'esport i de lleure que arran d'un accident tenen alguna discapacitat i volen continuar fent les activitats que feien abans i això ha fet que s'hagin potenciat aquestes activitats per a discapacitats.

Els americans ens porten un avantatge d'uns 30 anys, a causa dels soldats ferits al Vietnam, i tenen una bona normativa que està molt implantada en la supressió de barreres arquitectòniques i desenvolupament d'eines i estris adaptats per la vida quotidiana com les pròtesis mèdiques...

3. A què et dediques?

A donar suport personal i assessorament professional tant a persones com a entitats en temes de discapacitats. Per exemple quan una entitat vol organitzar un esdeveniment, jo li dono consells perquè sàpiga com fer-ho i els ajudo a proporcionar el material i facilito els contactes i suport tècnic i logístic necessari. Un cop vaig ajudar a dos bessons que tenien una discapacitat física, perquè havien de canviar de col·legi i jo els vaig assessorar per tal de que en trobessin un que s'ajustés a les seves necessitats. Ara, com a més actual, el comitè Internacional Paralímpic es reuneix a Girona, i jo ajudo a coordinar el transport adaptat dels membres, ponents i assistents. També assessoro tècnicament a organismes i establiments, fent informes sobre aquest tema.

Per exemple ara fa pocs dies, hem acabat el Casal de Vela adaptada a l'Escala, organitzada pel club Nàutic i la Fundació Catforall, que ha estat un èxit, i que la gent valora molt positivament, doncs els discapacitats (físics, cecs, psíquics...) tenen una oportunitat de poder sentir la llibertat al mar i gaudir de noves sensacions.

4. També et dediques a assessorar a Ajuntaments, Diputacions i a la Generalitat en aquest camp?

Sí, sobretot Ajuntaments i també la Generalitat. Per exemple vaig fer un projecte de turisme accessible per la Generalitat en què havia de d'explicar què havia de tenir i quins paràmetres hauria de complir un municipi per ser accessible.

5. A nivell Europeu, esteu coordinats i teniu normes genèriques? Existeix alguna normativa harmonitzada per regular i certificar el tema d'accessibilitat? O encara hi ha molt per fer?

- A nivell europeu hi ha una xarxa que es diu ENAT (European Network for Accessible Tourism), de la que jo en formo part, i és a nivell d'administracions. Es dediquen al turisme accessible i s'hi pot trucar i preguntar a veure si un establiment està adaptat...

- No existeix una normativa en general. A Espanya cada comunitat autònoma té la seva normativa, però s'ha de dir que cada cop s'intenta que sigui més genèrica.
França té una normativa per a totes les comunitats autònomes, en canvi a Itàlia cada comunitat autònoma té la seva.
- Encara hi ha moltíssimes coses per fer. Moltes són coses de lògica i de sentit comú que si es fessin ajudarien molt a la mobilitat de les persones amb discapacitat i als seus acompanyants i familiars.

6. El sector del turisme, va veure una nova possibilitat de negoci, i els organismes oficials (Ajuntaments, Generalitat...), ara actualment han pres suficient consciència del que es pot fer i del que encara cal fer per avançar en aquest camp?

En el tema del turisme no han pres prou consciència. Queda bé dir que un municipi és accessible però a nivell de la província de Girona només hi ha una població, Sant Antoni de Calonge, on l'Ajuntament té un programa concret de turisme accessible, i ha cregut en aquest projecte, invertint diners i recursos. Actualment és un referent per d'altres municipis que es volen adaptar.

A nivell de sensibilitat de la gent del sector turístic (hotels, turisme rural, activitats de lleure, museus,...) cada cop n'hi ha més i ara un dels projectes que hi ha és millorar l'accessibilitat de monuments.

7. Cada any, hi ha més municipis que intenten afavorir aquest tipus de turisme i d'activitats familiars i compartides?

Sí, perquè ara l'accessibilitat podríem dir que "està de moda", però principalment és perquè la gent ho reclama i perquè els joves volen fer activitats i les famílies també i l'administració es veu obligada a potenciar i enriquir el turisme accessible. Com sempre, primer cal una realitat social que demandi un servei determinat, i tot darrera, l'administració va acompanyant i fomentant aquest fenomen.

Al novembre hi ha el congrés del turisme familiar a Madrid i hem demanat que s'inclouin també temes d'accessibilitat.

8. Esteu coordinats amb d'altres associacions o entitats sense ànims de lucre que tinguin el mateix objectiu?

Sí, però més que coordinats som un complement, donem suport a les entitats i els hi oferim les activitats de lleure. Estem a la fundació Tommy Robredo per promocionar el tenis amb cadira de rodes i els ajudem a organitzar esdeveniments. A nivell de Catforall, tenim col·laboracions amb d'altres entitats siguin de discapacitats o no, i disposem d'un comitè assessor, que dóna servei directament a qui ens demana ajuda, tant a nivell logístic, mèdic, com tècnic.

9. Existeix un distintiu que qualifiqui o doni coneixement de que el municipi, o l'establiment està adaptat per gent amb discapacitat?

He fet un recorregut pel sector centre de Girona i he vist que més de la meitat dels establiments són inaccessibles per a persones que van amb cadira de rodes, quina normativa apliquen els ajuntaments? És a nivell municipal, de Catalunya (Generalitat) o estatal?

El segell de la cadira de rodes. En hotels, restaurants i botigues si el lavabo està adaptat hi ha el distintiu a la porta del lavabo. La bandera blava de la platja... Però de moment està tot just molt al principi i cal millorar moltes coses... ja que per exemple, la bandera blava la donen si tens una rampa i unes cadires per accedir al mar, però caldria completar-ho amb uns vestidors i dutxes totalment adaptades, i que tot estigui proper.

Hi ha iniciatives a nivell europeu, a França hi ha un distintiu que és una casa dividida en quatre parts on hi ha les diferents discapacitats (això a nivell turístic). Això està molt bé, ja que els diferents tipus i graus de discapacitat, necessiten coses diferents.

A nivell europeu hi ha *towns and cities for all* (com a distintiu d'una ciutat adaptada, podríem dir Toulouse, Palma de Mallorca...). En procés tenim un codi d'accessibilitat de la Generalitat de Catalunya.

10. Donat que dins del món dels discapacitats existeixen diferents graus, no deu ser fàcil ordenar i gestionar a nivell global aquest tema i segurament deuen existir diferents nivells que poden identificar el grau d'adaptació del municipi o establiment. Existeixen diferents categories d'accessibilitat? Per què no és el mateix un tetraplègic o un cec o una persona que té amputada una cama?

Sí, a nivell de físics hi ha l'accessibilitat total, la practicabilitat (no accessible un 100%, però s'hi pot accedir) i finalment hi ha la no accessibilitat. A nivell de cecs, de dificultats auditives i a nivell de psíquics no hi ha res.

A més, per exemple, no és el mateix transportar una cadira de rodes manual, que una d'elèctrica, ja que els pesos i dimensions són molt diferents.

Caldria racionalitzar i ordenar millor la normativa, doncs per exemple, potser no hi ha barreres arquitectòniques, però per gent amb visió reduïda, poden haver-hi dificultats en l'ús dels colors de les parets, portes, marcs i vidres, que els provoquen inseguretats i reducció de la seva mobilitat. Per això cal homogeneïtzar i ampliar una mica el concepte d'accessibilitat.

11. Suposo que abans la gent no deuria viatjar tant, i ara deu ser més normal que les famílies s'organitzin i facin estades a hotels, càmpings i activitats, i més que a nivell organitzat o amb grup, entenc que a nivell familiar individualment opten cada vegada més per aquests serveis. És fàcil trobar aquests serveis?

A nivell individual és més fàcil. També és més fàcil el transport dels nens que el dels adults, per això la gent que té un familiar amb discapacitat, sol viatjar a llocs més llunyans al principi, ja que és més fàcil la mobilitat i el transport, que no pas amb un adolescent, a on ja hi ha més dificultats o els llocs no estan tan adaptats. Un exemple molt habitual, per exemple, és el lavabo per discapacitats, té una safata per canviar bolquers de nadons, però en canvi no pot aguantar el pes d'un adolescent o adult.

Si es mouen grups amb discapacitat, també cal saber les seves característiques, doncs per exemple, no és el mateix transportar a un grup d'atletes amb cadira de rodes, que tots ells estan molt acostumats als desplaçaments per aeroports,

busos...i tenen força física per col·laborar i ser molt autònoms, que transportar gent gran a fer excursions o nens. Cada cas té de les seves necessitats.

12. Quin és el país que ens porta més avantatge en el tema d'impulsar l'accessibilitat?

Hi ha dos blocs:

- La part nòrdica (Suècia, Finlàndia, Noruega i Alemanya.)
- Els Estats Units (per la guerra del Vietnam i posteriors conflictes bèl·lics), Canadà i el Japó (pel disseny avançat)

Per exemple, per a una persona que té una discapacitat física, és molt més còmode i fàcil agafar un creuer que sigui dels Estats Units, ja que està molt més ben adaptat i és habitual que es promoguin a nivell particular viatges d'aquest tipus, doncs hi ha demanda i per tant és negoci.

Per exemple, aquí a Barcelona, si agafes un Ferry, et pots trobar que no disposa d'ascensor per pujar gent amb cadira de rodes, i ho han de fer amb un muntacàrregues si no es volen quedar tot el trajecte de 8 hores a la bodega del vaixell dins del cotxe.

A Catalunya, tenim teatres i auditoris adaptats, però si resulta que en comptes de l'espectador, el discapacitat és el ponent o intèrpret, no tenen facilitat d'accés a l'escenari.

13. En els plans d'estudi d'arquitectura, enginyeria... Existeixen assignatures concretes per fer edificacions adaptades?

Jo aquest tema no el conec gaire però sé que a la UPC hi ha mòduls d'accessibilitat.

S'ha intentat fer un Màster d'aquest tema, però no ha estat possible per manca de demanda suficient.

14. Als Estats Units és molt diferent que a Europa?

Sí, com ja hem comentat, estan molt més ben adaptats a causa de la guerra del Vietnam, perquè molts soldats van acabar amb membres amputats, amb cadira

de rodes... i la ciència mèdica i els enginyers varen desenvolupar recursos i pròtesis molt avançades.

15. Realment notes que a nivell institucional hi ha més sensibilitat i ganes de prendre actuacions per l'accessibilitat? (A part de barreres arquitectòniques, transports, places d'aparcament, espais als teatres, auditoris...)

“Anem a modes”, es mouen per obligació, per la llei, per normativa comunitària... i la gent està molt més sensibilitzada. Degut a les noves tecnologies es pot accedir a molta informació i si tens algun familiar discapacitat et “toca més la fibra”.

16. Hi ha feina per assessorar?

Sí, moltíssima, perquè fas coses que la gent desconeix i cal aplicar molt de sentit comú. És molt interessant i molt gratificant.

17. Quina formació has de tenir per dedicar-te a això?

Cap, el principal que has de tenir és moltes ganes i molta il·lusió. Jo sóc llicenciada en dret, però no tinc cap títol específic del món del turisme ja que no existeix.

18. Voldries afegir alguna cosa més?

No.

4.4 Entrevista al regidor de l'Àrea de Seguretat, Mobilitat i Via Pública de la ciutat de Girona: Joan Alcalà Quiñones (6è tinent d'alcalde)

- 1. Quan temps fa que ocupa aquest càrrec? Li ocupa més temps el tema de seguretat o el de mobilitat? S'ocupa vostè personalment de gestionar els assumptes de mobilitat reduïda?**

Hi estic des del dia 1 de juliol del 2011, abans a dedicació parcial, i ara des del maig a temps complert.

Pel que veig, estic un 50% ocupat en cada cosa.

Tinc un equip tècnic. Setmanalment ens reunim i comentem els temes que han sorgit amb instàncies de la gent, o bé per la bústia de suggeriments de la plana WEB.

- 2. Existeix algun intercanvi d'informació amb d'altres Ajuntaments (no sols de la província) sobre com tracten, adapten i modifiquen aspectes sobre mobilitat de persones amb diferents graus de discapacitat? Com s'organitzen i intercanvien opinions? Els Consells Comarcals o la Diputació, intervenen? Organitzen ponències, cursos amb professionals del sector (enginyers, arquitectes, especialistes)?**

Tot està perfectament reglamentat, i per tant únicament hem d'anar avançant en l'aplicació de la Normativa.

Fem trobades d'intercanvi d'informació, i exposem solucions que ha aplicat i gestionat cada municipi.

Els ajuntaments grans, fem això, però en el cas dels petits, normalment és la Diputació i el Consell Comarcal qui els hi gestiona i s'ocupa d'aquests temes.

No fem cursos pròpiament, més aviat ens reunim amb gent del sector, com ara MIFAS, i parlem del que calgui.

3. Tenen dades comparatives amb d'altres municipis sobre, per exemple, percentatges de semàfors, passos de vianants, voreres, aparcaments... adaptats?

No, amb altres municipis no tenim estadístiques ni comparatives, ja que cada ciutat té la seva problemàtica i aquesta informació tampoc seria de gran interès.

4. Entenent que l'Ajuntament compleix amb la Normativa actual (Llei 13/2014 del 30 d'octubre, d'accessibilitat) a on els terminis (fins el 2024) encara no s'han esgotat, existeix a la ciutat de Girona, un Pla Municipal d'Accessibilitat?

Sí que el tenim, s'està aplicant constantment, i les brigades municipals, no deixen d'avançar en aquest tema.

5. Quins són els plans d'actuació previstos?

Ja hem comentat que tenim el Pla d'Accessibilitat, i és en base a aquest document, que realitzem, almenys, les actuacions que hi ha previstes, tot i que normalment en fem més, per la pròpia demanda de la gent que ens demana coses concretes.

6. L'Ajuntament, tracta els temes de mobilitat reduïda amb els representants de les diferents associacions locals, o bé es fan iniciatives directament?

Tenim una "taula del sector" de mobilitat reduïda, i concretament, en aquest cas, MIFAS, amb el seu president al capdavant, l'Albert, és una entitat molt i molt activa, que ens ajuda a millorar.

7. Cada discapacitat genera demandes ben diferents, i segurament amb pressupostos molt diversos Per exemple, el cost d'un semàfor sonor, serà diferent que el d'un pas de vianants adaptat... Quines demandes tenen més incidència i com es resolen?

No ens movem per temes econòmics, per nosaltres això és un tema principalment de proximitat i necessitat, i per això intentem donar respostes ràpides.

8. Quins criteris segueixen a l'hora d'aplicar necessitats d'accessibilitat? Per exemple, a on circula més gent? A on viu més gent? A on saben que hi ha més persones amb dificultats de mobilitat?

Lligat amb la resposta anterior, per exemple, es va donar el cas d'una persona amb discapacitat visual que va haver de canviar el seu recorregut habitual per diferents motius, i va venir a l'Ajuntament. Tant bon punt va ser possible, vàrem adaptar la senyalització dels semàfors per tal que pogués realitzar el seu recorregut amb seguretat.

Normalment, la resta es fa als llocs on ha de circular o passar més gent. El mateix Pla de Mobilitat, diu que aquest ha de ser el criteri a seguir per aquest tipus d'actuacions. El nombre d'usuaris és el que marca l'ordre a seguir, si són voreres, s'adapten, si són carrils bici també, i anar fent... És un criteri lògic ja que és on hi ha més usuaris i per tant més demanda.

9. He vist que l'Ajuntament bonifica l'Impost de circulació (IVTM), per vehicles adaptats, saben quants n'hi ha a Girona?

No tenim aquesta dada, segurament n'hi ha pocs, però no ho puc confirmar.

10. Els diferents mitjans o vehicles adaptats que existeixen i circulen per la ciutat, necessiten disposar d'un permís o autorització especial? (Per exemple, cadires elèctriques, cadira-segway)?

Totes les cadires elèctriques entren dins la regulació del Codi de Circulació, i per tant tenen una normativa concreta, inclosa la cadira-segway per discapacitats.

Hi ha d'altres mitjans, en canvi, que encara no està definida quina Normativa s'adapta a ells, però no són de temes de discapacitats, sinó per exemple el segway normal que utilitza la resta de gent.

11. A la plana Web de l'Ajuntament, tenen informació (Mobilitat Reduïda) sobre els aparcaments adaptats del municipi, i d'altres tipus d'informació d'utilitat per aquestes persones (cruilles sonores)... Saben si la consulta molta gent, o bé es demanen més serveis o ampliació dels mateixos per part dels usuaris?

No tenim informació sobre el nombre de visites o consultes, però sí que és cert que la gent la utilitza i aporta suggeriments.

Per exemple, davant l'Hipercor, es va fer un aparcament de cotxes, i es varen reservar 5 places per discapacitats, però al llarg del temps, s'ha vist que no estaven mai en plena ocupació, i es va procedir a reduir el nombre a tres i prou, de manera que es va ajustar l'aparcament. Fins avui, no hem rebut cap queixa per part de cap col·lectiu o particular, demanant que es posin més places en aquesta zona. Si ens ho demanen, de ben segur que tornarem a destinar-les per a aquest col·lectiu.

12. Quantes persones tenen actualment la placa de persones amb mobilitat reduïda a l'Ajuntament de Girona? Poden utilitzar aquestes zones habilitades d'aparcament, altres ciutadans de diferents ajuntaments, i a la inversa?

En aquest moment no tinc dades numèriques de quantes en tenim donades, tot i que podria demanar-ho, però el que val, és que donem les que ens demanen i reuneixen els requisits. La Normativa és homologada a tota Europa, per tant, qualsevol usuari europeu amb aquest distintiu, hi té dret.

A part, és important tenir en compte que també poden utilitzar les zones blaves, les zones verdes i les de càrrega i descàrrega completament gratis.

13. Com reparteixen el nombre de places d'aparcament per a persones amb mobilitat reduïda?

Ja hem comentat que normalment sempre és per demanda del sector o per Normativa.

14. L'Ajuntament col.labora amb el transport adaptat porta a porta amb subvencions o col.laboracions amb entitats que s'hi dediquen?

Un dels objectius d'aquest mandat, és establir un Pla, d'acord amb el sector del taxi, amb una tarifa reduïda i pactada per donar més servei.

Tot el Transport Municipal d'autobusos, ja està preparat i dona cobertura al col.lectiu.

15. Com coordina l'Ajuntament el Transport Municipal Adaptat? Com marquen quines línies poden tenir demanda i si les parades estan adaptades?

Ja hem di que tot està adaptat, i a més anem millorant les coses que veiem, per exemple, apropant i facilitant l'accés a les parades si cal.

16. El Parc adaptat de les Ribes del Ter anunciat el mes de febrer de 2015 dins del marc de Turisme accessible, ja és una realitat? Darrerament, s'han realitzat actuacions a la zona de Fontajau, i segons informacions, ja hauria d'estar obert aquest itinerari (1Km) coordinat amb les vies verdes.

Sí, ja és una realitat de fa ben poquet. Forma part d'un projecte conjunt amb les vies verdes, i pretenem millorar tot aquest tema, de manera que faciliti el pas per les ciutats.

17. Tenen previstes altres actuacions per fomentar el turisme adaptat a la ciutat de Girona? Ho coordinen amb el sector turístic i la Regidoria de Turisme? Moltes vegades, es necessiten aparcaments, parades de bus i carrers adaptats per tal de poder apropar la gent als principals llocs turístics, quina prioritat donen? En el recorregut que he fet pel Barri Vell he vist que hi ha ponts que no són accessibles...

Anem perfectament units, i interactuem sempre plegats en aquests casos. La regidora de Turisme, també va fer recorreguts amb cadira gràcies a MIFAS, i va prendre consciència de les dificultats del sector. El que pretenem no és adaptar tota i cada una de les estructures, per exemple els accessos als ponts que comentes, si no que en cas de que no es pugui accedir a un, en poc tram, hi

hagi un altre accés. És el que ens passa per exemple al pont de les Peixateries Velles, a on adaptar-ho és molt difícil i complicat, però es pot accedir als dos costats pel pont de pedra o bé per la plaça de Catalunya.

18. Quina és la queixa o demanda que més es repeteix en el sector de la discapacitat? I què dificulta que es pugui resoldre?

Les que tenim, les intentem resoldre i assolir. Normalment però tenim queixes de l'ús fraudulent de les targetes comentades abans, ja que la gent en fa un ús diferent i no correcte. Aquestes targetes, serveixen també per poder acompanyar a les persones amb dificultats, però la gent les utilitza per aparcar indiscriminadament i en fa un abús, de manera que a vegades perjudica a la gent que realment ho necessita i volia estacionar per anar a fer una gestió, que de cop veu que el vehicle que estava sobre la plaça reservada, marxa amb gent carregada de bosses sense cap discapacitat o persona gran... això sap greu, i per això cal ser seriós.

19. Està clar que la seva il·lusió seria poder atendre i facilitar el màxim la mobilitat per a totes les persones, però donat que suposo que no disposa d'un pressupost il·limitat, quin seria el seu objectiu per sentir-se satisfet com a regidor de l'àrea de mobilitat?

Treballar cada dia en millorar la vida quotidiana de les persones, tinguin o no discapacitats o dificultats, ja que tots podem necessitar-ho algun dia, i millor si ja existeix!

4.5 Entrevista al delegat de Girona de la Federació Catalana d'Esports per a Discapacitats: Isidre Guix

1. Quina és la funció del delegat d'esports per a discapacitats a Girona?

Les mateixes que el president en substitució del mateix. Faig d'enllaç entre les diferents federacions, la relació amb les entitats, en qualsevol nova iniciativa jo sóc el portaveu i gestiono qualsevol necessitat en relació als discapacitats físics.

2. Només us dediqueu a esports federats o a qualsevol altre esport per a discapacitats?

Ens dediquem als esports federats. Per exemple, els campionats estatals els organitza la federació. A part dels esports federats també ens dediquem a la promoció esportiva i al programa Handisport, que consisteix en la reinserció a l'activitat física adaptada.

La Fundació Handisport és una entitat sense ànim de lucre creada l'any 2007 amb l'objectiu d'integrar a les persones amb discapacitat mitjançant l'esport. Un grup d'experts en accessibilitat i esport adaptat ha anat seleccionant les activitats i els espais més adequats per oferir un producte accessible, segur i atractiu.

3. Quina és l'activitat esportiva amb més demanda?

La natació, perquè el medi aquàtic és on les persones amb una discapacitat física es desenvolupen millor, a part tenim unes instal·lacions ben adaptades. A les piscines es disposa d'unes cadires adaptades per tal que les persones amb mobilitat reduïda puguin accedir a l'aigua.

4. Quin esport es practica més?

L'esport més practicat és el bàsquet perquè és un dels esports adaptats que té més afició. Es regula per diferents categories depenent del grau de lesió que tingui la persona, cosa que fa que molta gent el pugui practicar.

El handbike també és bastant practicat, ja que és un esport que no necessita grans infraestructures, es pot fer a nivell individual i es pot practicar a molts llocs amb poca complicació.

5. Organitzeu lligues o competicions?

Organitzem tot tipus de lligues i competicions i creem nous esports adaptats. A Olot, per exemple, hi havia uns nois amputats que eren aficionats al futbol, i volien practicar-lo i nosaltres ens vam inventar una normativa per tal de que aquests nois poguessin practicar el futbol, dins de les seves possibilitats.

6. Qualsevol persona amb discapacitat pot practicar qualsevol esport?

Depèn de la discapacitat però en principi sí, sempre i quan estiguin autoritzats per un metge. Abans de federar-se, la pròpia federació disposa d'un metge que revisa l'expedient i emet un certificat de capacitat per poder realitzar l'esport concret escollit. Si més endavant, l'esportista, vol canviar d'esport, cal que també disposi d'un nou certificat.

7. La federació proporciona els equipaments?

La federació té alguns equipaments propis i també té algunes instal·lacions.

Per exemple a Badalona, hi ha pavellons patrocinats per la federació. Disposem de cadires adaptades per alguns esports (bàsquet), elements per practicar tir amb arc, handbikes i d'altres equipaments.

8. Els entrenadors són gent discapacitada o no?

No necessàriament, i en qualsevol cas, tots han de conèixer bé el tema de la discapacitat i la normativa de l'esport adaptat.

9. La federació catalana organitza competicions a nivell estatal?

Sí, conjuntament amb altres federacions d'altres comunitats, hi ha lligues i diferents actes esportius.

10. Existeixen categories? (primera divisió, segona divisió...)

Si l'esport ho comporta sí, adequades a cada esport i si tenen suficient demanda per poder trobar altres equips per competir. Depèn molt de l'afició que té cada esport.

11. Hi ha mainada, adolescents... O només us dediqueu a adults?

Ens dediquem a totes les edats, no hi ha limitacions.

12. Els àrbitres tenen una preparació especial?

No tenen cap preparació especial, només han de tenir la titulació i superar unes proves i cursos per poder fer d'àrbitres o de controladors de les proves, ja que disposem de normatives diferents a les dels esports normals.

13. Suposo que als jocs paralímpics hi deuen anar equips provinents de les vostres federacions.

Sí, de totes les federacions, els candidats són els campions estatals.

Per exemple, el campió de tir amb arc, és de Sant Feliu.

14. Hi ha gent que es dedica professionalment a ser atleta d'elit?

Sí, amb l'avantatge de que poden tenir una ajuda econòmica si són bons i poden tenir sponsors.

15. Hi ha centres d'alt rendiment (C.A.R.) per a atletes discapacitats o són els mateixos que utilitzen els esportistes que no tenen cap discapacitat?

No tenim C.A.R. concrets o especials per nosaltres. El major problema és el transport, ja que el que encareix l'esport per discapacitats, és la mobilitat i el

transport dels atletes. Quan una persona és bona, entrena al lloc més proper o va a un lloc on hi hagin els mitjans necessaris.

16. Com s'organitzen els transports i la logística per als atletes.

Quan és un esdeveniment esportiu, el mateix comitè que ho organitza facilita el transport. Són els mateixos que en qualsevol esdeveniment esportiu no adaptat, amb l'afegit que el transport i els hotels han de ser adaptats.

17. Voldries afegir alguna cosa més?

- La pràctica esportiva de les persones amb discapacitat és una de les millors teràpies perquè les persones discapacitades tinguin millor autoestima i vagin superant-se dia a dia.
- Actualment els discapacitats s'han reduït, gràcies a la reducció dels accidents de trànsit, però tot i això, a part de les discapacitats que continuen causant els accidents, hi ha moltes persones que en un moment o altre de la seva vida han utilitzat elements esportius nostres. Per exemple les que han de fer alguna recuperació després d'intervencions quirúrgiques, després de patir certes malalties com un ictus o d'altres.
- Voldria posar alguns exemples d'atletes amb discapacitat que han destacat en l'esport que realitzen.

Un d'ells és en Miguel Orobitg, que viu a Llagostera i és el millor tirador paralímpic espanyol. Ha estat quatre vegades campió d'Espanya.

UN MÓN ADAPTAT

Un altre és Sebas Lorente, campió d'Europa de golf adaptat. Va amb una cadira de rodes que disposa d'un mecanisme que li permet posar-se dret i jugar al golf.

4.6 Entrevista a un jugador de bàsquet amb cadira de rodes: Pau

Nom: Pau

Edat: 26

1. Tot i que no vas amb cadira de rodes, com és que jugues a bàsquet amb cadira de rodes?

Perquè quan tenia 16 anys vaig tenir un accident amb moto i em vaig lesionar greument el turmell. A causa d'això em van haver d'operar i vaig perdre bastant mobilitat en el turmell i no podia córrer i per tant vaig decidir provar el bàsquet amb cadira de rodes.

2. Abans de la lesió, jugaves a bàsquet?

La veritat és que no.

3. Hi ha molta diferència entre el bàsquet amb cadira de rodes i l'altre?

No hi ha gaires diferències, en general és la mateixa normativa. El que canvia és que es considera que s'han fet passos quan fas més de dues remades (consisteix en impulsar dues vegades les rodes de la cadira amb les mans, tenint la pilota sobre les cames o sobre els peus). L'altre diferència és que si amb les cadires de rodes es donen cops molt forts, es considera falta i l'última diferència és que els equips són mixtos.

Les cistelles que utilitzem són les mateixes que utilitzen a l'ACB (*Asociación Clubes Baloncesto*), els àrbitres no són discapacitats, l'altura màxima de la cadira és d'uns 58 cm i a Catalunya si no ets discapacitat no pots jugar a bàsquet amb cadira de rodes.

4. Hi ha molts equips? Com us desplaceu?

A Catalunya la veritat és que hi ha bastants equips, els que actualment juguen professionalment són MIFAS, Sant Nicolau, la Penya, el Barça i Hospitalet.

Si hem d'anar per exemple a les Illes Canàries utilitzem l'avió, i les persones que necessiten ajuda, la reben d'un auxiliar de la companyia que els ajuda a accedir a l'interior de l'avió.

5. Hi ha ajudes per part de la Generalitat, Ajuntament, per poder realitzar aquest esport?

Per realitzar esport no hi ha cap tipus d'ajuda per part de l'administració. Malgrat que les cadires més econòmiques costen uns 2000 euros, però si es vol una cadira més lleugera, que s'adapti millor al jugador i que no bolqui tant fàcilment, el cost pot arribar a uns 5000 euros.

6. A part de fer jornades informatives a nens i adolescents com a membre de l'equip de bàsquet de Mifas, fas alguna altra feina?

Sí, fa quatre mesos que estic treballant a City Lift, però el que en realitat m'agradaria fer seria realitzar xerrades informatives sobre l'esport adaptat i sobre la prevenció d'accidents.

7. Encara que no utilitzes la cadira de rodes en la teva vida diària tens companys que sí que la utilitzen:

Quines dificultats es troben en el transport?

Alguns amics que viuen a Barcelona m'han comentat que per traslladar-se d'un lloc a un altre de la ciutat el que utilitzen més és el metro, perquè diuen que està ben adaptat i és fàcil d'accedir-hi. L'autobús i el tren no l'utilitzen gaire i si no van amb metro acostumen a utilitzar el seu cotxe (està completament adaptat).

8. Mobilitat per Girona:

Quines són les principals dificultats que es troben?

Els meus amics que van amb cadira de rodes m'han dit que una de les dificultats més rellevants és poder entrar a les botigues perquè moltes no tenen rampa o tenen un escaló molt alt. En aquests casos necessiten que els dependents els ajudin o van a una altra botiga.

9. Hi ha ajudes econòmiques per poder comprar el material adaptat? (cadira de rodes, adaptacions del cotxe, adaptacions a la llar...)

Sí, hi ha algunes ajudes tot i que en molts casos crec que n'hi hauria d'haver més. Quan una persona que va amb cadira de rodes s'ha de comprar un cotxe, el govern li paga una part de les adaptacions que necessita el cotxe i li treu l'IVA.

10. Quina és la finalitat de realitzar la jornada de bàsquet en cadira de rodes al campus de Fontajau?

Donar a conèixer l'esport que practiquen les persones que van amb cadira de rodes i conscienciar als nens de que encara que vagis amb cadira de rodes es pot fer esport i que haver d'anar amb cadira de rodes no és un trauma.

11. Voldries afegir alguna cosa més?

- Les persones que comencen a jugar a bàsquet a partir dels 30 anys aproximadament no ho fan com a competició sinó que ho fan com hobby.
- A Itàlia hi ha un noi que té un braç amputat i juga a bàsquet. Al meu equip tenim un noi que té un braç totalment deformat i també juga a bàsquet.
- Depenent de la discapacitat que tinguin les persones que juguen a bàsquet amb cadira de rodes, s'utilitzen diferents cadires, per exemple:

Aquesta cadira la fan servir les persones que tenen una discapacitat lleu, per això la cadira té el respatllet baix, perquè les persones amb una discapacitat lleu tenen equilibri al dors.

Aquesta cadira és d'una persona que té la cama amputada, per això a la part de baix hi ha només un lloc per posar el peu. Aquesta cadira tampoc té respatllet perquè la persona ja té

Aquest model de cadira l'utilitza una persona que té una discapacitat greu, per això té un respatllet alt perquè el discapacitat no té equilibri en el dors i a més a més el seient està inclinat per tal de que la persona quedi més ben assegurada.

4.7 Entrevista a una persona que va amb cadira de rodes: Adrià

Nom: Adrià

Edat: 26 anys

1. La discapacitat que tens és de naixement? O posterior?

És posterior.

2. Si és posterior, des de quan la tens i quin va ser el motiu?

Quan tenia 19 anys vaig tenir un accident amb moto i vaig perdre la mobilitat de les cames.

3. Et va costar acceptar la teva situació?

Al principi no perquè no n'era conscient, però a mesura que passava el temps me n'anava donant compte de que era una cosa per tota la vida i llavors em va costar acceptar com estava.

4. En què va canviar la teva vida?

4.1 Estudis/feina: vaig deixar la feina que estava fent perquè a causa de la meva discapacitat no la podia realitzar i al cap d'un temps vaig decidir tornar als estudis.

4.2 Lleure: aficions, esports...: m'agradaven molt les motos, era un motorista i m'agradava molt anar a veure carreres de motos... Però tot això es va acabar al tenir l'accident. També jugava a bàsquet.

4.3 Relació amb la família i els amics : la relació amb la família anar tirant perquè sobretot al principi em tractaven com si fos un nadó i jo no em sentia a gust. I la relació amb els amics bastant bé perquè si són realment amics teus, no pel fet d'anar amb cadira de rodes ho deixaran de ser.

5. Dificultats del dia a dia.

5.1 A casa: requereix molta adaptació? Quina?

Jo a casa, només he canviat el lavabo, perquè em vaig comprar el pis després de tenir l'accident i ja en vaig agafar un on m'hi pogués moure amb facilitat.

5.2 El transport:

5.2.1 Cotxe particular: tipus d'adaptació, aparcament: n'hi ha suficients?, la gent els respecta?

En el meu cotxe, la velocitat i tots els controls els tinc al volant. Hi ha pocs aparcaments, però la gent els respecta bastant, sempre hi ha el típic que aparca als nostres aparcaments quan no li toca però en general sí que es respecten.

5.2.2 Autobús: estan tots adaptats? És fàcil utilitzar-los?

La majoria sí que estan adaptats, però jo quasi que no l'utilitzo perquè és molt incòmode i insegur.

5.2.3 Trens: estan adaptats? És còmode utilitzar-los?

No estan gaire ben adaptats i no els utilitzo gaire perquè són molt incòmodes.

6. Mobilitat per Girona:

6.1 Quines són les principals dificultats que et trobes? (comerços, passos de vianants, voreres estretes, els ponts...)

Fa poc que he arribat a Girona perquè vivia a Malgrat de Mar, un poble, però Girona està bastant bé, l'únic problema són les voreres perquè n'hi ha algunes que estan desnivellades.

6.2 Quines millores proposaries?

Treure les voreres, perquè així tot estaria al mateix nivell i ens seria més fàcil anar per la ciutat.

7. Hi ha ajudes econòmiques per poder comprar el material adaptat? (cadira de rodes manual o elèctrica, adaptacions del cotxe, adaptacions a la llar...)

Actualment n'hi ha molt poques d'ajudes, t'ho has de comprar pràcticament tot tu.

8. Per què has escollit jugar a bàsquet enlloc de fer un altre esport adaptat?

Perquè m'agraden els jocs que són en equip, no m'agraden els jocs individuals i quan era petit jugava a bàsquet i em va fer il·lusió tornar-ho a provar.

5. Presentació de l'escola infantil d'esports de MIFAS

El passat divendres 2 d'octubre, a les instal·lacions del pavelló de Fontajau, va tenir lloc la presentació de l'escola infantil d'esports de MIFAS.

El president de MIFAS, el Sr. Albert Carbonell, va explicar a tots els assistents, que aquest any, l'Associació, posava un servei gratuït per la pràctica de tot tipus d'esports pels nens i nenes a partir de 8 anys, amb alguna discapacitat.

No es tracta inicialment de preparar uns bons atletes, sinó que els infants s'acostin al món de l'esport, i puguin anar provant diferents modalitats, i sobretot que gaudeixin, i que agafin hàbits d'esforç, diversió, sacrifici i ànims de superació.

Es farà aquest any i de manera gratuïta, a les pròpies instal·lacions de Fontajau, que l'Ajuntament de Girona, ha cedit per aquesta finalitat, ja que aquestes instal·lacions permeten un bon accés, aparcament i compten amb lavabos i vestidors adaptats.

Els pares, únicament hi han de posar el trasllat, i MIFAS col·laborarà junt amb els seus voluntaris, monitors i entrenadors, a fer que els petits practiquin els esports i s'ho passin bé.

Més endavant, per exemple, si hi ha suficients jugadors, seria la "cantera" dels equips propis de MIFAS, com per exemple el bàsquet.

A l'acte, hi havia pares, mares i nens que tenien ganes de poder practicar esports, i es varen fer diverses consultes a la taula, a on també hi havia un entrenador de bàsquet amb cadira de rodes, que contestava les preguntes dels assistents, i que també entrenava a d'altres nens sense cap discapacitat.

Bona part dels assistents es varen mostrar molt animats i amb il·lusió per aquesta iniciativa.

Ens varen entregar unes carpetes amb el dossier de presentació.

CONCLUSIONS

Acabo aquest treball, amb la sensació de que m'ha canviat alguna cosa a mi mateixa. No pot ser que avui, ens preocupem per coses que a ulls d'altres persones, no tenen cap importància, i que en canvi, les nostres facilitats i acomodament, facin que no valorem les capacitats i esforços d'altra gent que han de lluitar molt més per tirar endavant i portar una vida amb la màxima normalitat possible, i per això penso que cal veure la vida de manera diferent i àmplia, i llavors segurament ens enfadarem menys.

És impressionant i sorprenent, la força de voluntat i capacitat de superació que tenen les persones que pateixen alguna discapacitat, i sembla mentida que nosaltres ens desanimem o ens enfadem per petites coses. És ben bé, que les dificultats, fan créixer els reptes, i la força de voluntat fa tirar endavant qualsevol projecte.

Per això avui, penso que ha canviat la meua percepció de la vida, en quant a la valoració i sensibilització de les persones, ja que normalment no tenia consciència del gran esperit de superació que tenen les persones amb discapacitat, i sobretot, el gran treball i recolzament que fan els seus familiars.

Les discapacitats poden ser de naixement o sobrevingudes, i cada una té el seu grau d'acceptació, comprensió, lluita i superació, per arribar a normalitzar la vida de les persones que la pateixen i que l'envolten. Tot aquest camí és ple de molts components que afecten l'entorn del discapacitat, i és tant ampli i dispers, que per això em vaig haver de limitar a que el treball només analitzés uns quans àmbits d'aquest món. És ben cert que hi ha tant per veure i treballar, que era impossible amb un sol treball englobar-ho tot, i a mesura que anava fent-lo, m'adonava que hi havia tantes, i tantes coses que es podrien fer, que donaria per molts més treballs de recerca.

Existeixen també tants graus de discapacitats, que fa que cada grup i cas sigui molt específic, i el que m'ha impressionat més en tots els casos, sempre ha estat l'esperit de superació de les persones, i el gran amor que les envolta. És molt emotiu, veure com els pares acompanyen als fills i veure la satisfacció que senten al percebre que el fill ha realitzat una avenç, gran o petit, en la seva pròpia autonomia, ja sigui en la rutina diària com en l'activitat del lleure o esport. T'expliquen les evolucions de la seva filla, entrenant-se per les properes olimpíades, i el que ha hagut de passar, fins arribar on està ara (en aquest cas entrenant-se al Canadà), i se't posa la pell de gallina a l'escoltar l'accident, la recuperació, l'adaptació, les despeses, les ganes i l'esforç que han fet tots plegats... ; o bé la llibertat i autoestima que senten, quan ja poden agafar un transport públic i anar sols per ells mateixos... En definitiva, que les petites coses poden ser grans coses, i per això cal estar sensibilitzat, i ser plenament conscients, que qualsevol de nosaltres es pot trobar en un cas com els que m'han explicat, però el que m'emporto realment, és que cal treure de les dificultats un esperit de superació, i que amb empenya, ganes i força, es pot arribar molt lluny.

Afortunadament, existeixen bastants xarxes (associacions, fundacions,...) que ajuden als discapacitats en la seva vida diària, i em va sorprendre molt gratament, que afortunadament, a Girona, l'ajuntament tingui un grau tan gran de sensibilització i solidaritat, ja que poden arribar a adaptar rutes concretes per a persones que pateixen una discapacitat i l'han d'utilitzar per la seva vida quotidiana, o sigui, que tenim sort de viure en una ciutat on les persones encara són prioritats. Però en canvi em va sorprendre negativament, fent la part pràctica de l'estudi d'accessibilitat als comerços, ja que el percentatge favorable és tant petit, que no entenc que hi hagi aquesta manca de sensibilitat i a més considerant que el comerç, ha de voler arribar al màxim de persones possibles.

Els organismes públics han de fer lleis i reglaments que ajudin a fer una població accessible, però la iniciativa privada, també ha de tenir la sensibilitat sobre aquest tema. Tots som part del sistema, i de la solució. Si pensem en que la vida pot donar moltes voltes, hauria de ser ben normal, preveure determinades circumstàncies, i al final, avançar les solucions als problemes i normalitzar moltes situacions. Hi ha molts elements que poden fer més accessibles determinats llocs: des de l'obertura de les portes, situacions de les manetes a les finestres, colors dels vidres de separació o de les portes, taulells de les botigues, emproadors ... Tants aspectes que quan m'ho comentaven, em vaig adonar que era ben senzill fer-ho, però que calia que prèviament algú s'hagués parat a pensar-ho.

Els darrers dies del treball, vaig poder assistir a dos actes que tot i ser ben diferents, em varen servir per tancar el treball amb sensacions diferents. Un, era la presentació de l'escola infantil de l'esport de MIFAS. La mainada que hi assistia, tenia unes ganes immenses de poder començar a fer bàsquet, o altres esports adaptats, i els pares estaven il·lusionats per poder acostar els seus fills a una activitat diferent i vital, i no deixa d'afectar-me i emocionar-me al veure les dificultats que tenen moltes persones per poder arribar a fer el que la resta de la gent ni tant sols quasi valorem. Finalment vaig assistir a la reunió del Comitè Paralímpic Internacional a Girona, vaig parlar amb una de les persones que feia el transport adaptat, i em va explicar que els esportistes paralímpics són molt i molt autònoms, de manera que gent sense cames puja als vehicles carregats i no necessiten cap tipus d'ajuda, i es mouen per aeroports de manera independent i autosuficient, portant també l'equipatge tot sols, i formen part de l'esport d'elit dels seus països. Em vaig adonar que realment hi ha persones que fan de la seva vida amb discapacitat, una vida exemplar d'esforç i superació per arribar al màxim nivell, i que més sovint hauríem de ser conscients d'això, i segurament ens faria millors.

Som molts, hi ha molt per fer, i cal fer molt més. Divulgació, sensibilització i recolzament públic, són les eines bàsiques per tenir realment un MÓN ADAPTAT.

Gràcies per poder fer-me descobrir millor una realitat ben diferent.

AGRAÏMENTS

La realització d'aquest treball de recerca no hauria estat possible sense l'ajuda i la col·laboració de diverses persones a qui m'agradaria manifestar el meu agraïment.

Agrair al meu tutor, Enric Bagué, per guiar-me i ajudar-me en el desenvolupament del treball, així com a la meva família que m'ha donat suport en tot moment.

A les persones que em van respondre les entrevistes, per dedicar-me el seu temps, paciència i sinceritat.

A l'Albert Carbonell, president de l'Associació MIFAS, per explicar-me els objectius, el funcionament, els projectes d'aquesta associació i per donar-me la seva opinió sobre l'accessibilitat a la ciutat de Girona. També per deixar-me una cadira de rodes per poder experimentar en primera persona les dificultats que es troba una persona que va amb cadira de rodes durant el seu dia a dia.

A la Sílvia Vilacoba, presidenta de CATFORALL FOUNDATION, per explicar-me la seva trajectòria en el món dels discapacitats i la seva experiència en el sector del turisme i activitats de lleure per a discapacitats.

A en Joan Alcalà, 6è tinent d'alcalde i responsable de l'Àrea de Seguretat, Mobilitat i Via Pública de la ciutat de Girona per informar-me sobre la normativa que apliquen els ajuntaments en quan a l'accessibilitat i la situació actual en aquest tema a la ciutat de Girona.

A l'Isidre Guix, delegat a Girona de la Federació Catalana d'Esports per a Discapacitats, per informar-me sobre els diferents esports federats que hi ha i fer-me veure la importància de realitzar esport per part de les persones amb alguna discapacitat.

A l'Adrià, un noi que va amb cadira de rodes, per accedir a explicar-me la seva situació, com ha viscut i viu el fet d'anar amb cadira de rodes i les seves dificultats quotidianes.

UN MÓN ADAPTAT

A en Pau, un jugador de bàsquet amb cadira de rodes, per informar-me sobre la normativa del bàsquet amb cadira de rodes i parlar-me també de les dificultats que es troben les persones que van amb cadira de rodes.

Gràcies a tots ells.

BIBLIOGRAFIA

He consultat pàgines web per poder trobar informació sobre la part teòrica del treball i també he llegit algun llibre que parla sobre històries reals de gent que ha conviscut amb un familiar amb algun tipus de discapacitat.

- 1- VILACOBA, SÍLVIA. *Èric: la força d'estimar*. Girona: L'autora, 1998, 91 pàg.
- 2- VILACOBA, SÍLVIA. *Èric, dins el cor*. Girona: L'autora, 2011, 272 pàg.
- 3- SERRA, MÀRIUS. *Quiet*. Barcelona: Empúries, 2008, 148 pàg.
- 4- TURISMEFÀCIL. *Turisme sense barreres*. Disponible a www.turismefacil.org
- 5- ASSOPER FORMACIÓ. *Discapacitat: Física, Psíquica i Sensorial*. Disponible a www.nivell10.cat/docs/formacio/1/Tema6Malaltiescronicasidiscapacitats.pdf
- 6- ECOM. *Conceptes bàsics sobre la discapacitat*. Disponible a www.ecom.cat/catalana/e91a_conceptes_basics.php
- 7- GENERALITAT DE CATALUNYA. *Vacances i estades jove.cat Viatjar amb mobilitat reduïda*. Disponible a www.Jovecat.gencat.cat/ca/temes/vacances_i_estades/viatgeteca/viatjar_amb_movilitat/reduida/
- 8- TURISMO DE ESPAÑA. *Turismo accesible en España*. Disponible a www.spain.info/es/informacion-practica/turismo-accesible
- 9- REDESTABLE. *Red española de turismo accesible*. Disponible a <http://redestable.com/>
- 10- ADAPTADO.ES. *Todo sobre el mundo adaptado*. Disponible a <http://www.adaptado.es/>
- 11- UNIVERSITAT DE GIRONA. *Programa de suport a persones amb discapacitat*. Disponible a <http://www.udg.edu/viualaudg/SuportaPersonesambDiscapacitat/Not%C3%ADcies/tabid/11215/tema/9/language/es-ES/Default.aspx>
- 12- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT. *Normativa i documentació*. Disponible a

- http://territori.gencat.cat/ca/01_departament/11_normativa_i_documentacio/02_normativa/02_habitatge_i_millora_urbana/01_habitatge/normativa_tecnica/accessibilitat/
- 13- OMS. *Discapacidad y rehabilitación*. Disponible a <http://www.who.int/disabilities/es/>
- 14- WIKIPEDIA. *Espina bífida*. Disponible a http://es.wikipedia.org/wiki/Espina_b%C3%ADfida
- 15- INSTITUTO NACIONAL DE ARTRITIS Y ENFERMEDADES MUSCULOESQUELÉTICAS Y DE LA PIEL. *Síndrome de Marfan*. Disponible a http://www.niams.nih.gov/portal_en_espanol/informacion_de_salud/sindrome_de_marfan/default.asp
- 16- CATFORALL. Disponible a <http://www.catforall.org/>
- 17- DIPUTACIÓ DE BARCELONA. *Esport per a persones discapacitades*. Disponible a <http://bibliotecavirtual.diba.cat/es/esportsperdiscapacitats>
- 18- IPRES. *La discapacidad sensorial*. Disponible a <http://cetipres.blogspot.com.es/2010/11/la-discapacidad-sensorial.html>
- 19- ATENDIENDO NECESIDADES. *Diversidad funcional: tipos y características*. Disponible a <http://atendiendonecesidades.blogspot.com.es/2012/11/distintos-tipos-de-discapacidad-y-sus-caracteristicas.html>
- 20- ROBLES MORENO, ALBA. *Discapacitados sensoriales*. Disponible a <http://es.slideshare.net/guest5e910a9/discapacitados-sensoriales>
- 21- ONCE. *Concepto de ceguera y deficiencia visual*. Disponible a <http://www.once.es/new/servicios-especializados-en-discapacidad-visual/discapacidad-visual-aspectos-generales/concepto-de-ceguera-y-deficiencia-visual>
- 22- MEDLINE PLUS ENCICLOPEDIA MÉDICA. *Cataratas congénitas*. Disponible a <http://www.nlm.nih.gov/medlineplus/spanish/ency/article/001615.htm>
- 23- MEDLINE PLUS ENCICLOPEDIA MÉDICA. *Retinitis pigmentaria*. Disponible a <http://www.nlm.nih.gov/medlineplus/spanish/ency/article/001029.htm>
- 24- GLAUCOMA RESEARCH FOUNDATION. *¿Qué es el glaucoma?* Disponible a

- <http://www.glaucoma.org/es/que-es-el-glaucoma.php>
- 25- MEDEL. *Tipos de pérdida auditiva*. Disponible a <http://www.medel.com/es/hearing-loss/>
- 26- UNIVERSITY OF ARKANSAS FOR MEDICAL SCIENCES. *Causas de la pérdida auditiva*. Disponible a http://www.phonak.com/content/dam/phonak/b2b/Pediatrics/b2c/es/causes_of_hearing_loss_es.pdf
- 27- GONZÁLEZ CRUZADO, GEMA MARÍA. *Las diferentes minusvalías y sus características*. Disponible a <http://www.efdeportes.com/efd104/minusvalias.htm>
- 28- FEDERACIÓ CATALANA D'ESPORTS DE PERSONES AMB DISCAPACITAT FÍSICA. *Esports adaptats*. Disponible a <http://www.esportadaptat.cat/cms/>
- 29- UNIÓ DE FEDERACIONS ESPORTIVES DE CATALUNYA. *Esport per a tothom: coneix l'esport adaptat!* Disponible a <http://www.ufecbloc.cat/esport-adaptat/>
- 30- FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE DEPORTES DE PERSONAS CON DISCAPACIDAD FÍSICA. *Reglamento de Baloncesto en silla de ruedas*. Disponible a <http://bsr.feddf.es/normativas.asp?id=2>
- 31- SLIDESHARE. *Vela adaptada*. Disponible a <http://es.slideshare.net/belenlaboral/vela-adaptada-presentacion>
- 32- ANDARIAS, RAFA. *Vela adaptada y paralímpica*. Disponible a <http://www.rafaandarias.es/vela-adaptada-y-paralimpica/>
- 33- FEDERACIÓ D'ESPORTS ADAPTATS DE LA COMUNITATAT VALENCIANA. *Equipo paralímpico Iberdrola. Real Federación Española de vela*. Disponible a <http://www.iberdrola.es/webibd/gc/prod/es/doc/DossierParalimpicoVela.pdf>
- 34- PADICAT L'ARXIU WEB DE CATALUNYA. *Esport adaptat*. Disponible a http://www.esportadaptat.cat/cms/index.php?option=com_content&task=view&id=226&Itemid=1
- 35- FEDERACIÓ INTERNACIONAL D'ESPORTS PER A CECS. *Esports per a cecs*. Disponible a

- http://ca.wikipedia.org/wiki/Federaci%C3%B3_Internacional_d'Esports_per_a_Cecs
- 36- DISCAPACIDAD ON LINE. *Ciclismo adaptado*. Disponible a
<http://www.discapacidadonline.com/ciclismo-adaptado.html>
- 37- WIKIPEDIA. *Handcycle*. Disponible a
<http://en.wikipedia.org/wiki/Handcycle>
- 38- FEDERACIÓ CATALANA D'ESPORTS DE PERSONES AMB DISCAPACITAT FÍSICA. *Tir amb arc*. Disponible a
http://www.esportadaptat.cat/cms/index.php?option=com_content&task=view&id=225&Itemid=213
- 39- ARCOTOLEDOCLUB. *Tiro con arco paralímpico*. Disponible a
<https://sites.google.com/site/arcotoledoclub/tiro-con-arco-paralimpico47>
- 40- DEPORTES NO HABITUALES. *Tiro con arco paralímpico*. Disponible a
<http://deportesnohabituales.blogspot.com.es/2013/04/tiro-con-arco-paralimpico.html>
- 41- FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE DEPORTES PARA CIEGOS. ONCE. *Deportes para personas ciegas*. Disponible a
<http://www.fedc.es/home.cfm?id=44&nivel=1>
- 42- GEMM HASSEN-BEY. *Esgrima adaptada*. Disponible a
<http://esgrimaentenerife.blogspot.com.es/2013/05/esgrima-adaptada.html> ES
- 43- SAN MILLÁN NEVES, ELEAZAR. *Esgrima en silla de ruedas*. Disponible a
<http://es.slideshare.net/belenlaboral/esgrima-en-silla-de-ruedas-power-30684191>
- 44- COMITÉ PARALÍMPICO COLOMBIANO. *Fútbol 7 paralímpico*. Disponible a
<http://es.slideshare.net/escuelavirtualdedeportes/futbol-7-paralmpico>
- 45- FERRAN ARNAU. *Futbol per a cecs*. Disponible a
<http://es.slideshare.net/FeArnau/futbol-per-a-cecs-44133257>
- 46- FUNDACIÓ DESENVOLUPAMENT COMUNITARI. *SETAP, turisme sense barreres*. Disponible a
<http://www.act.cat/programes/turisme-accesible/>
- 47- GENERALITAT DE CATALUNYA. AGÈNCIA CATALANA DE TURISME. *Turisme Accessible. Turisme per a tothom*. Disponible a

- http://www.turismeperatothom.com/ca/destinacions.php?id_prod=2
- 48- ONCE. *Notas de prensa*. Disponible a
<http://www.once.es/new/sala-de-prensa/historico-de-notas-de-prensa/notas-de-prensa-2011/ndp-enero-2011/el-universo-y-la-obra-de-dali-mas-accesibles-a-las>
- 49- COEL CONSULTORES ELECTROACÚSTICOS. *Lazos de inducción*. Disponible a
<http://www.lazosdeinducccion.es/>
- 50- SECRETARIA DE ESTADO DE TURISMO. TURESPAÑA. *Turismo accesible en España*. Disponible a
<http://www.spain.info/es/informacion-practica/turismo-accesible/>
- 51- BARCELONA TURISME. *Barcelona, por un turismo accesible*. Disponible a
<http://www.barcelona-access.com/ACCESSIBLE/Que-visitar/Detall->
- 52- ASOCIACIÓN CORUÑESA DE PROMOCIÓN DEL SORDO ACOPROS. *Bucle magnético*. Disponible a
<http://www.acopros.org/bucle-magnetico/>
- 53- CAMINS DE VENT. *Globus accessible*. Disponible a
<http://www.caminsdevent.com/globus-accessible.html>
- 54- NITIVOL. *Vol en globus adaptat per a persones amb mobilitat reduïda*.
Disponible a
<http://www.nitivol.com/ca/vol-en-globus-adaptat-discapacitats.aspx>
- 55- HOTEL FERGUS STYLE NAUTIC PARK. (PLATJA D'ARO) *Adaptado para personas con discapacidad*. Disponible a
<http://www.centraldereservas.com/hoteles/espana/cataluna/girona/platja-d-aro/hotel-fergus-style-nautic-park-spa>
- 56- HOTEL JAIME I. (SALOU) *Adaptado para personas con discapacidad*. Disponible a
<http://www.centraldereservas.com/hoteles/espana/cataluna/tarragona/salou/hotel-jaime-i>
- 57- GRAN HOTEL DON JUAN (LLORET). *Adaptado para personas con discapacidad*.
Disponible a
<http://www.centraldereservas.com/hoteles/espana/cataluna/girona/lloret-de-mar/gran-hotel-don-juan>

- 58- HOTEL PRESTIGE GOYA PARK (ROSES). *Adaptado para personas con discapacidad*. Disponible a <http://www.centraldereservas.com/hoteles/espana/cataluna/girona/roses/hotel-prestige-goya-park>
- 59- SILLEROS VIAJEROS. *Montar a caballo con silla de ruedas*. Disponible a <http://www.sillerosviajeros.com/portfolios/hipica-adaptada/>
- 60- FUNDACIÓN PRIVADA DON CABALLO. *La hipoterapia. Centro de día*. Disponible a <http://www.fp.doncaballo.com/>
- 61- WIKIPEDIA. *Equino terapia*. Disponible a <http://es.wikipedia.org/wiki/Equinoterapia>
- 62- FUNDACIÓN MARÍA RIVEROS. *Hipoterapia*. Disponible a <http://centrohipoterapia.galeon.com/whatisit.htm>
- 63- FEDERACIÓ CATALANA D'HÍPICA. *Hipoterapia*. Disponible a <http://www.federacio-catalana-hipica.cat/index.php/definicio-7.html>
- 64- MOBILITY GOLF. *Golf per a persones que no poden caminar*. Disponible a <http://www.mobilitygolf.com/index.html>
- 65- SOLORIDER. *Accesibilidad para los golfistas*. Disponible a <http://www.solorider.com/>
- 66- GOLF XPRESS. *Golf Xpress Single Rider Golf Car*. Disponible a http://www.planmygolfevent.com/16137-Mike_Lust/Golf_Xpress_Golf_Car.html
- 67- OTTOBOCK. *Para Golfer*. Disponible a http://professionals.ottobockus.com/cps/rde/xchg/ob_us_en/hs.xsl/46173.html
- 68- PREDIF. *¿Cómo hacer...? Una Playa Accesible*. Disponible a <http://www.predif.org/sites/default/files/documents/10%20UNA%20PLAYA%20ACCESIBLE.pdf>
- 69- GOOGLE MAPS. *Platges accessibles Catalunya*. Disponible a <https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=zT54-iGNluJI.k0ut6BYHeQsg>
- 70- EL PUNT AVUI. *La platja de Calonge a l'abast de tothom*. Disponible a

- <http://www.descobrir.cat/ca/agenda/la-platja-de-calonge-a-l-abast-de-tothom-153715.php>
- 71- 20 MINUTOS. *Cómo deben ser las viviendas accesibles para discapacitados*. Disponible a <http://www.20minutos.es/noticia/2120122/0/viviendas-accesibles/discapacitados/requisitos/>
- 72- HABITISSIMO. *Cómo adaptar la casa a personas invidentes*. Disponible a <http://proyectos.habitissimo.es/proyecto/como-adaptar-la-casa-a-personas-invidentes>
- 73- NIVAL. *Elevadores, salvaescaleras, plataformas*. Disponible a <http://www.nival.es/>
- 74- AGRUPACIÓN DE PERSONAS SORDAS DE ZARAGOZA Y ARAGÓN. *La accesibilidad en la Vida Diaria de las Personas Sordas y con Discapacidad Auditiva*. Disponible a http://www.aragon.es/estaticos/GobiernoAragon/Departamentos/AgriculturaGanaderiaMedioAmbiente/MedioAmbiente/Documentos/Areas/EducaSensib/EstrategiaAragonesaEducacionAmbientaleAREA/%C2%A0IIEncuentroCalidadEducacionAmbientalarag%C3%B3n/2_Javier-accesibilidad_psordas.pdf
- 75- VIQUIPÈDIA. *Implant coclear*. Disponible a https://ca.wikipedia.org/wiki/Implant_coclear
- 76- CONSELL COMARCAL DEL MARESME. BENESTAR SOCIAL. *Servei de transport adaptat*. Disponible a <http://www.ccmaresme.cat/area.php?id=53>
- 77- CRUZ ROJA ESPAÑOLA. *Proyecto de transporte adaptado para personas con movilidad reducida*. Disponible a http://www.jerez.es/uploads/media/TRANSPORTE_ADAPTADO_CRE__Cadiz._Ayto2.pdf
- 78- AJUNTAMENT DE BARCELONA. *Servei de Transport Especial per a persones amb discapacitat a la ciutat de Barcelona*. Disponible a <https://w30.bcn.cat/APPS/portaltramits/portal/channel/default.html?&stpid=20130001104&style=ciudadano>

- 79- TAXIMARESME. *Taxi per a tothom*. Disponible a
<http://taxiadaptat.es.tl/>
- 80- UAB. *Accessibilitat i discapacitat*. Disponible a
http://www.uab.cat/Document/696/128/PP_accessibilitat_cat.pdf
- 81- AJUNTAMENT DE BARCELONA. *Informació laboral per a persones amb discapacitat*. Disponible a
<http://w110.bcn.cat/portal/site/Joves/menuitem.fcc7c99428df85297ca47ca4a2ef8a0c/?vgnextoid=1e044c10a86a8210VgnVCM10000074fea8c0RCRD&vgnextchannel=1e044c10a86a8210VgnVCM10000074fea8c0RCRD&vgnextfmt=default>
- 82- AJUNTAMENT DE BARELONA. *Certificat de reconeixement de la discapacitat*. Disponible a
<https://w30.bcn.cat/APPS/portaltramits/portal/channel/default.html?&stpid=19970000706&style=ciudadano>
- 83- ONCE. Qué es la ONCE. Disponible a
<http://www.once.es/new/que-es-la-ONCE>
- 84- EUROFIRMS. *Eurofirms Fundació*. Disponible a
<http://www.eurofirms.es/Eurofirms/EurofirmsFundaci%C3%B3/Ofertesdefeina/tabid/201/language/ca-ES/Default.aspx>
- 85- LA FAGEDA. Quiénes somos. Disponible a
<http://www.fageda.com/es/quienes-somos>
- 86- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE BENESTAR SOCIAL I FAMÍLIA. *Graus de la situació de discapacitat*. Disponible a
http://benestar.gencat.cat/ca/ambits_tematicos/persones_amb_discapacitat/que_es_i_com_es_reconeix_la_situacio_de_discapacitat/graus_discapacitat/
- 87- GOBIERNO DE ESPAÑA. MINISTERIO DE EMPLEO Y SEGURIDAD SOCIAL. *Real Decreto 1971/1999, de 23 de diciembre, de procedimiento para el reconocimiento, declaración y calificación del grado de discapacidad*. Disponible a
http://www.seg-social.es/Internet_1/Normativa/index.htm?dDocName=097360&C1=1001&C2=2010&C3=3036&C4=4016

- 88- DISCAPNET. *Certificado de discapacidad*. Disponible a
<http://www.discapnet.es/Castellano/areastematicas/derechos/faqs/Paginas/faq4.aspx>
- 89- FUNDACIÓN ADECCO. *Ofertas de empleo*. Disponible a
https://ofertas.fundacionadecco.es/candidato/ofertas/Ofertas.aspx?Id_Oferta=183380
- 90- FUNDACIÓ EL MARESME. *Fundació privada el Maresme pro persones amb discapacitat intel·lectual*. Disponible a
<http://www.fundaciomaresme.cat/qui-som/>
- 91- FUNDACIÓ PRIVADA GASPAR DE PORTOLÀ. *Servicio a las personas con discapacidad*. Disponible a
http://www.gportola.com/cast/quienes_somos.html
- 92- FUNDACIÓ TALLERS. *Informació corporativa. Àrea Empreses. Àrea Social. Inserció Laboral*. Disponible a
<http://www.fundaciotallers.org/home.php?seccio=inici>
- 93- FUNDACIÓ ASTRID 21. *Qui som? Organització. Visió*. Disponible a
http://www.fundacioastrid.org/index.php?id_cat=22
- 94- SILLEROS VIAJEROS. *Montaña, bebé y silla de ruedas, misión posible*. Disponible a
<http://www.sillerosviajeros.com/portfolios/benasque-con-silla-de-ruedas-y-un-bebe/>
- 95- EL PERIÓDICO. *Los discapacitados exigen mejor acceso al transporte público*. Disponible a
<http://www.elperiodico.com/es/noticias/sociedad/los-discapacitados-exigen-mejor-acceso-transporte-publico-4356957>
- 96- BAIX PENEDÈS DIARI.CAT *Demanen solucions perquè un noi amb cadira de rodes pugui agafar el tren*. Disponible a
<http://www.naciodigital.cat/delcamp/baixpenedesdiari/noticia/4978/demanen/solucions/perque/noi/amb/cadira/rodes/pugui/agafar/tren>
- 97- AJUNTAMENT DE GIRONA. NOTÍCIES I COMUNICATS. *L'Ajuntament de Girona i MIFAS engugen una campanya de sensibilització i respecte per als llocs d'aparcament reservats per a persones discapacitades*. Disponible a
http://www2.girona.cat/ca/noticies/-/journal_content/56_INSTANCE_9oNf/11622/5638528?refererPlid=24974
- 98- AJUNTAMENT DE GIRONA. TRANSPORTS. *Taxi*. Disponible a

http://www2.girona.cat/ciutat_transports_taxi

99- GRUP MIFAS. *Quiénes somos. Servicios Asociativos. Inserción Laboral. Centros Asistenciales. Servicios Empresariales. Deportes.*

<http://www.mifas.cat/es/>

100- GENERALITAT DE CATALUNYA. *Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat.* Disponible a Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya Núm 6742- 4.11.2014

101- DIPUTACIÓ DE BARCELONA. *Nova llei d'accessibilitat. Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat.* Disponible a Diputació de Barcelona. Xarxa de municipis.

ANNEX

A. Notícies de premsa

Durant la realització del treball he anat seleccionant algunes notícies de premsa relacionades amb el tema escollit. De les vuit notícies escollides: dues fan referència a les dificultats que tenen les persones que van amb cadira de rodes quan han d'utilitzar el tren, dues a les millores que es realitzen a les platges catalanes per tal de facilitar l'accés a les persones amb mobilitat reduïda, una per conscienciar a la població de què suposa haver de dependre d'una cadira de rodes per desplaçar-se, una altra fa referència a una escola en la que hi ha barreres arquitectòniques i a la qual no poden accedir les persones amb cadira de rodes, la penúltima tracta d'un estudi d'accessibilitat dels comerços de Creu Coberta on la majoria haurien de fer modificacions en els graons d'entrada i en l'accés al bany i l'última explica una prova pilot que es realitza a Palamós durant l'estiu per tal que les persones amb mobilitat reduïda puguin treballar com a controladors a la zona blava utilitzant un segway.

Per últim hi ha una carta al director feta per una noia que va amb cadira de rodes on manifesta les dificultats que es troba en la seva vida quotidiana i de la qual voldria destacar aquesta frase: "No considero que sea minusvàlida porque mis piernas no puedan conmigo, sino porque esta sociedad no está preparada para acoger personas como yo."

1. LA VANGUARDIA Dissabte, 11 de juliol de 2015

Un mar sense barreres

Barcelona facilita l'accés a les platges i el bany a les persones amb mobilitat reduïda

SÁBADO, 11 JULIO 2015
ÁREA BCN

LA VANGUARDIA 29

Un mar sin barreras

Barcelona facilita el acceso a las playas y el baño a las personas con movilidad reducida

TODAS LAS PLAYAS DE BARCELONA SON ACCESIBLES, Y LA DE LA BARCELONETA Y LA NOVA ICÀRIA, ADEMÁS DE LA ZONA DE BAÑOS DEL FÒRUM, FACILITAN EL ACCESO AL AGUA. AB

REIVINDICACIÓN DE LOS VECINOS DE SANT MARTÍ

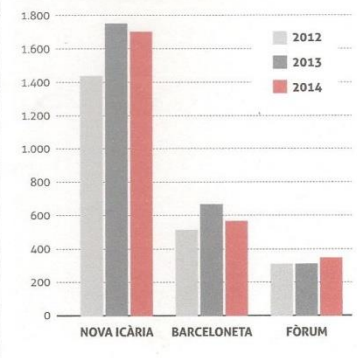
A raíz de los Juegos Olímpicos la ciudad recuperó buena parte de la fachada marítima con la creación de cuatro playas: el Bogatell, la Nova Icària, la Mar Bella y la Nova Mar Bella, y la rehabilitación y remodelación de la de la Barceloneta y la de Sant Sebastià. Las playas pasaron a ser un espacio de ocio y, desde un inicio, las personas con discapacidad reivindicaron poder disfrutarlas. "La Vocalía de personas con discapacidad de la Asociación de Veïns de Sant Martí lanzó la propuesta de hacer accesibles las playas reivindicando que ellas también querían bañarse en el mar", explica Hurtado, quien añade: "El Institut Municipal de Persones amb Discapacitat recogió la petición y, codo con codo con el colectivo y con Parcs i Jardins, comenzó a trabajar para adaptar las playas a las personas con movilidad reducida". En 1997 se puso en marcha la primera prueba piloto en las playas de la Nova Icària y Sant Sebastià; en 2001 se incorporaron las sillas anfíbias y hoy es un servicio muy demandado y bien valorado por las personas con discapacidad

GEMMA MARTÍ

USUARIOS DEL SERVICIO POR PLAYA

Si los Juegos Olímpicos propiciaron el soterramiento de las vías de tren de la costa, haciendo que los barceloneses pudieran llegar al mar sin obstáculos, hoy las playas de la ciudad están diseñadas para facilitar el acceso a las personas con movilidad reducida, "y sin romper la cadena de accesibilidad", remarca Guillermo Hurtado, técnico en accesibilidad del Institut Municipal de Persones amb Discapacitat. "Esto significa que el ciudadano con problemas de movilidad dispone de transporte público adaptado para ir a la playa; zonas de aparcamiento reservadas con itinerarios accesibles hasta la arena; vestuarios adaptados; pasarelas de madera que le permiten llegar al agua; sillas anfíbias para entrar en el mar; duchas adaptadas con sillas... La accesibilidad comienza en la puerta de casa y continúa hasta el agua", remarca el técnico municipal.

EN TODAS LAS PLAYAS
Hoy, todas las playas de la ciudad son accesibles y cualquier persona con alguna limitación en su movilidad puede acceder a ellas, además de disponer de duchas y aseos adaptados, y pasarelas de madera hasta el agua.

A la vez, en la Nova Icària, la Barceloneta y la zona de baños del Fòrum se ofrece el servicio de asistencia. "Este se dirige a personas con movilidad reducida que necesitan ayuda para acceder o salir del agua, o mientras se bañan", explica Hurtado. Para hacerlo posible, las dos playas disponen de dos sillas anfíbias y una grúa elevadora, y la zona de baños del Fòrum tiene una silla hidráulica elevadora;

ASISTENCIA

El servicio es gratuito, sin reserva, y funciona en el Fòrum, la Nova Icària y la Barceloneta

además, todas cuentan con muletas anfíbias, chalecos salvavidas y flotadores, y un equipo de voluntarios y técnicos de Cruz Roja para ayudar a las personas que lo necesitan a entrar y salir del mar. "Es uno de los servicios más demandados por parte de los voluntarios de Cruz Roja; cada verano colaboran entre 120 y 140 personas, algunas ya son voluntarios históricos", comenta Hurtado.

Para utilizar estos servicios no es necesaria reserva previa. El horario, festivos incluidos, es de 11 a 14 h (hasta el 15 de sep-

tiembre), y en la playa de la Nova Icària también están disponibles de las cuatro a las siete de la tarde. "Estamos trabajando para que la playa de la Barceloneta, donde hay una importante demanda por parte de turistas, también pueda ofrecer el servicio por las tardes", añade Hurtado.

MÁS DE 2.500 USUARIOS

Los usuarios —que el año pasado fueron 2.515 personas, con una media de 27 personas/día, siendo la playa de la Nova Icària la que tuvo más demanda— deben tener presente que, por medidas de seguridad, el acceso al agua de las personas con movilidad reducida sólo se realiza cuando hay bandera verde, "pero otros servicios, como el de duchas, se mantiene con cualquier bandera".

Guillermo Hurtado también destaca cómo, en los últimos años, las playas de la ciudad se han convertido en un espacio más donde realizar actividades programadas en verano. "Grupos de personas mayores o de entidades de personas con algún tipo de discapacidad vienen un día a la semana a la playa, y gracias a este servicio gratuito pueden disfrutar de los beneficios que les aporta el mar".

2. EL PUNT AVUI Dilluns, 15 de juny de 2015

A Olot, fan pedagogia de la cadira de rodes

Desplaçar-se d'un lloc a l'altre de la ciutat, anar a comprar, a fer un cafè o a fer qualsevol altra activitat a l'aire lliure no representa cap problema especial per a la gran majoria de les persones més enllà del trànsit, de si plou, o de les presses que un tingui. Aquestes activitats quotidianes tan bàsiques, no obstant, es compliquen si la persona que les ha de protagonitzar s'ha de desplaçar amb cadira de rodes. Cal més temps i els espais públics de la majoria de ciutats no estan adaptats al cent per cent per oferir les mateixes possibilitats de desplaçament a tothom. Això, a més, limita en certa manera la socialització de les persones amb problemes de mobilitat i més si hi afegim que tampoc no hi ha gaires activitats adaptades a les seves necessitats, ni públiques, ni privades.

A Olot, hi ha un home que s'ha ficat entre cella i cella lluitar perquè aquesta situació vagi canviant. És Josep Ligeró, el president de Mifas a la Garrotxa, que ara també reactivarà l'entitat al Ripollès. Ligeró fa temps que lluita per l'eliminació de barreres arquitectòniques i, ara, ha posat en marxa una iniciativa per conscienciar tothom de què suposa haver de dependre d'una cadira de rodes per desplaçar-se. A l'estadi d'atletisme d'Olot, Mifas, amb la

col·laboració d'Esports i Lleure de l'Ajuntament, ha dut a terme una jornada d'atletisme amb cadira de rodes i altres jocs sense barreres.

És la primera edició i només hi han participat els alumnes de cinquè de l'Escola Llar i els de sisè de la del Pla de Dalt d'Olot, on un dels alumnes va en cadira de rodes. Els participants han hagut de fer eslàlom amb una cadira com la que utilitza el seu company, curses amb deficiència visual, una de 40 metres amb cadira i *boccia*, una mena de petanca on els jugadors estan asseguts i fins i tot tiren la bola amb un suport en forma de rampa.

En aquestes jornades, tots han guanyat. O més ben dit, guanyar alguna d'aquestes proves no ha estat pas l'objectiu, tampoc fer una bona marca. Tots els participants han tingut medalla, la medalla d'entendre que no tothom ho té tan fàcil per fer les coses quotidianes.

Ligero lluita per aconseguir uns campionats d'atletisme adaptat a Olot. L'estadi no permet homologar marques. L'èxit, però, ja l'ha aconseguit amb la jornada escolar.

3. BAIX PENEDÈS Divendres, 10 de juliol de 2015

Demanen solucions perquè un noi amb cadira de rodes pugui agafar el tren.

Al Vendrell i Calafell sol·liciten trens adaptats per superar les barreres arquitectòniques.

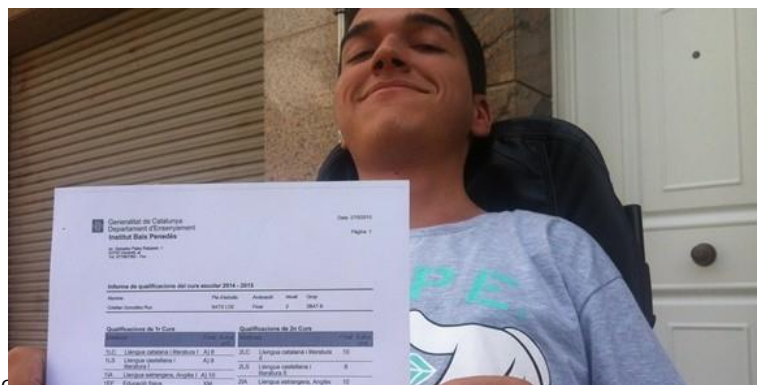
El jove ha de començar la universitat a Barcelona al setembre.

Un cop més, les barreres arquitectòniques s'interposen en el dia a dia d'una persona que va amb cadira de rodes. En aquest cas, en el d'en Cristian González, un noi de 18 anys del Vendrell que el proper mes de setembre ha de començar a estudiar enginyeria multimèdia a Barcelona, i que veu com és impossible poder fer el recorregut en tren. González pateix atròfia muscular i es desplaça amb una cadira de rodes

elèctrica, cosa que no li impedeix mantenir una gran activitat amb els amics i estudis, on va tancar el Batxillerat amb una nota de 9'4, i l'examen d'accés a la seva especialitat amb un 13 sobre 14. Té una gran passió pels ordinadors i l'enginyeria multimèdia que ha d'estudiar a Barcelona, però aquí és on s'ha topat amb una Renfe i un Adif que no disposen pràcticament de trens adaptats.

La distància entre l'andana i el tren, així com els dos esglaons que hi ha, fan impossible que el Cristian pugui pujar al tren. Fer el viatge en bus està descartat perquè el primer arriba quan les classes ja han començat. L'única opció seria que el seu pare el portés en cotxe cada dia, tot i l'elevat cost econòmic i l'afectació que això suposaria pel comerç que aquest té a Calafell.

Per això, el jove no es rendeix i ha començat una lluita per poder anar a Barcelona en tren a estudiar la carrera. Els ajuntaments del Vendrell, on el Cristian viu, i Calafell, on el seu pare té el comerç, ja han iniciat converses amb Adif i asseguren que faran el possible per aconseguir que el noi pugui pujar al tren. La setmana que ve hi ha una reunió prevista entre els alcaldes i Adif. El jove té el correu ayuda@cristiangonzalez.com on recull missatges d'ànim o d'ajuda de la gent.

4. EL PERIÓDICO Dimecres, 15 de juliol de 2015

Los discapacitados exigen mejor acceso al transporte público.

Los usuarios reclaman que tras reformar accesos hay que trabajar en los entornos.

La accesibilidad para las personas con discapacidad es mucho más que ascensores y rampas. Así lo explica Abel Muñoz, de 37 años, afectado por esclerosis múltiple y en silla de ruedas desde el 2013: «Las estaciones del metro de Hostafrancs (L-1) o Entença (L-5) son un buen ejemplo: tienen ascensores y accesos amplios hasta el andén, que deben haber supuesto una inversión importante, pero la parte de menor coste, la rampa de acceso al vagón, es baja y corta, y las ruedas de la silla se quedan clavadas». Las personas con discapacidad y la asociaciones que las representan reconocen el esfuerzo que ha hecho Barcelona para adaptar los medios de transporte (con el gran agujero negro de siempre, Rodalies), pero reclaman más mejoras, porque adaptación no es sinónimo de accesibilidad. Las decenas de cartas de denuncia recibidas entre todos dan fe de que queda trabajo por hacer.

Hoy, en Barcelona autobuses, minibuses y tranvías son totalmente accesibles (los interurbanos, en un 85%), la red de metro y la de Ferrocarrils de la Generalitat lo son en un 87% y un 96% respectivamente y hay un servicio especial con más de 60 taxis adaptados. El Tram es modélico, Ferrocarrils de la Generalitat solo tiene tres estaciones por adaptar y 121 de las 139 estaciones del metro de Barcelona están reformadas. La accesibilidad real, sin embargo, es otro asunto. Fanny Costa sufre desde el 2007 las limitaciones de una silla de ruedas manual, la de su marido, Santiago Hidalgo (57 años y enfermo de Párkinson). Viven a 500 metros de la estación de Virrei Amat (L-5), remodelada hace dos años, pero no la utilizan. «Es una estación estupenda, pero subir al vagón es un riesgo por el desnivel con el andén», describe. Hay una explicación: «El desnivel se supera en estaciones rectas elevando los andenes o con rampas

metálicas en la cabecera. Pero las oscilaciones dinámicas al paso de los convoyes imponen unas distancias de tope (aceptable, según los estudios). En estaciones en curva (como Virrei Amat) las oscilaciones son mayores y se cambia la separación horizontal por la vertical, superior a la deseable», explica la Conselleria de Territori i Sostenibilitat. Fanny explica que la reforma del intercambiador de la L-5 a L-4 de Maragall le permitiría llegar en metro al Hospital de Sant Pau, donde su marido se visita. «Ahora, incluso si pudiese coger el metro en Virrei Amat (L-5) salvando el escalón del vagón, me vería obligada a ir hasta Dos de Maig para evitar el trasbordo y eso supone subir a pie Sant Quintí empujando la silla y los 80 kilos de mi marido», lamenta.

DISTANCIA CON LA RAMPA

¿Y el autobús? Desde enero del 2007, toda la flota de TMB (1.070 coches) está preparada para llevar personas con movilidad reducida: rampas, plataforma baja, suelo antideslizante, dos espacios para sillas de ruedas, pulsadores braille... Pero esa accesibilidad tampoco satisface por igual. «Todos tienen rampa, pero no permiten vehículos tipo scooter», afirma Mercè Clavero, trabajadora social y miembro de Aspaym (Asociación de Personas con Lesión Medular y Grandes Discapacidades). Aunque el gran problema, según Montserrat García, responsable de Accessibilitat de Ecom (Federación de Entidades Colaboradoras con el Minusválido) está en las marquesinas de las paradas: «Las antiguas no tienen en cuenta la accesibilidad y las nuevas tienen el mismo problema de distancia entre la rampa y el suelo o el escalón».

Y luego está Rodalies, claro. «El año pasado fui a Sitges y me quedé tirada porque el último tren de la noche, en teoría adaptado, no lo estaba», explica Paquita Justicia, administrativa de 63 años y miembro de Amiba (Associació de Minusvàlids de Barcelona). Según cifras de Renfe, solo el 41% de la flota de trenes de Rodalies está adaptada y 14 trenes tienen una zona reservada con lavabo adaptado. La cantidad no es el único problema: es imposible saber a qué hora pasará un tren adaptado por cada estación. El 70% de las 106 estaciones están adaptadas, pero «¿de qué sirve si el tren no lo está y hay un desnivel de

dos escalones?», pregunta Clavero. Hay casos, apuntan desde Ecom, en los que el espacio entre el tren y el andén es insalvable pese a la rampa.

La otra alternativa es el servicio de taxi puerta a puerta, gestionado y financiado por el Institut Municipal de Persones amb Discapacitat y el Àrea Metropolitana de Barcelona: 63 taxis adaptados por 2,15 euros por trayecto. Fanny y su marido han encontrado en este servicio la solución a sus desplazamientos al médico y la asociación de enfermos de Párkinson. Pero no es un servicio perfecto: «Teóricamente puedes solicitarlo con una antelación mínima de una hora, pero hay mucha demanda [en el 2014, 4.845 personas se beneficiaron del servicio, un 17,1% más que el 2013] y si no lo reservas 48 horas antes, puedes quedarte sin», explica Abel.

LA MEGAFONÍA

Las barreras arquitectónicas no son el único obstáculo para la accesibilidad real. «Un entorno también ha de ser comprensible, es decir, accesible cognitivamente», dice Rosa Cadenas, presidenta de la Federació Catalana de la Discapacitat Intel·lectual (Dincat). Por eso, usuarios y asociaciones piden una adecuada señalización de carteles e información al usuario (comprensible, de lectura fácil y con pictogramas). «Es importante que el personal de información, revisores y conductores tengan nociones de atención y comunicación con estas personas», subraya Cadenas. FGC y TMB trabajan en este aspecto en colaboración con diversas entidades. También se imparten protocolos de gestión específica para estos colectivos a los operadores que atienden la megafonía de toda la red de metro.

Desde TMB destacan también la adaptación de las instalaciones para personas sordas y ciegas. «Se han incorporado senderos para invidentes en paradas de bus y en una decena de estaciones de metro», afirman. Dolors Luna, jefa de la Unidad de Autonomía Personal de ONCE Catalunya, recuerda que queda trabajo por hacer: garantizar la información de horarios, precios y recorridos («Hacer una web o una app accesible para todos [con voz] no es más caro»,

dice Luna); completar la localización de paradas de bus y tranvía con señalización podotáctil o con franjas de textures en el metro; mejorar la megafonía en el bus y la compra de billetes en las expendedoras... Todo por la accesibilidad real.

5. EL DIARI DE GIRONA Dimecres, 17 juny de 2015

Premiem l'accessibilitat a la Platja de Blanes.

La Platja del centre de Blanes ha estat guardonada.

La Platja del centre de Blanes ha estat guardonada pel trencament de les barreres arquitectòniques i l'atenció a les persones amb necessitats especials. La distinció es va conèixer dilluns durant el lliurament de les Banderes Blaves, en l'apartat de reconeixements temàtics. Una zona adaptada, dutxes amb seient o cadires amfibies, són alguns dels serveis que ofereix la vila.

6. EL PERIÓDICO Dijous, 30 d'octubre de 2014

La Mar Bella.

Escuela sin barreras.

LA MAR BELLA Escuela sin barreras Alumnos de 6º Escola La Mar Bella .
Barcelona

En la escuela La Mar Bella de Barcelona no hay ascensor y eso hace que haya barreras arquitectónicas que impiden acoger a niños y niñas con una discapacidad motriz. Además, si alguien se hace daño es muy difícil subir a las diferentes aulas porque hay muchas escaleras. La ley de accesibilidad contempla que los edificios existentes deben alcanzar progresivamente las condiciones que permitan a las personas con discapacidad acceder a los diferentes espacios. Por eso querríamos que nos pusieran un ascensor, porque nos gustaría ser una escuela más inclusiva y que este no sea el motivo por el que las familias no la elijan.

7. BARCELONA TELEVISIÓ NOTÍCIES Divendres, 17 d'abril de 2015

Graons a les entrades i banys estrets, principals problemes d'accessibilitat a Creu Coberta.

Els comerços i bars de Creu Coberta han obtingut un aprovat just en accessibilitat. Segons un estudi elaborat per estudiants de la UPC, la majoria dels 60 establiments analitzats haurien de fer modificacions en

els graons d'entrada i en l'accés als banys. Els negocis que vulguin impulsar reformes disposaran d'ajudes municipals de fins a 2.500 euros.

8. DIARI DE GIRONA Dissabte, 8 d'agost de 2015

Treballadors de la zona blava de Palamós fan els controls amb "segway"

MIFAS engega una prova pilot durant l'estiu que permetria obrir més oportunitats per inserir laboralment persones amb mobilitat reduïda.

PALAMÓS | DDG El grup Mifas que gestiona la zona blava de Palamós va presentar ahir al Passeig del Mar una nova manera de fer el control de les zones de pagament de la localitat amb una cadira de rodes «segway» adaptada, una prova pilot durant l'estiu que permetria obrir oportunitats de treball per inserir a les persones amb mobilitat reduïda.

Duran uns dies d'estiu, controladors de la zona blava de Palamós fan servir una cadira segway adaptada per valorar la seva futura implementació. Segons el president de Mifas, Albert Carbonell, el principal objectiu és que les persones amb mobilitat reduïda puguin optar al lloc de treball de controlador d'estacionament regulat i realitzin la seva tasca d'una manera més àgil, senzilla i adaptada a les seves necessitats.

La principal novetat és que aquesta cadira de rodes no és la convencional, sinó que és una alternativa innovadora a la cadira de rodes elèctrica tradicional i que gràcies a la seva tecnologia d'estabilització, es manté en perfecte equilibri sobre dues rodes i obre una nova dimensió en el camp de la mobilitat personal. D'aquesta manera, és apta per a persones amb mobilitat reduïda o usuàries de cadira de rodes, i permetrà que, persones que fins ara no podien realitzar aquesta feina per la seva discapacitat, ara la puguin fer.

Segons Mifas, la incorporació de la cadira segway obre les portes a un elevat nombre de persones amb mobilitat reduïda i inscrites a la borsa laboral de Mifas, que a partir d'ara, podran optar al lloc de treball de controlador d'estacionament de vehicles sense problemes per fer llargs recorreguts.

En l'acte d'ahir, l'alcalde de Palamós, Lluís Puig, va destacar la voluntat del consistori de fer un municipi més accessible per a les persones amb mobilitat reduïda. En la presentació també hi va ser present el director comercial de «Válida sin barreras», Albert Vila.

Per fer la prova pilot, Mifas, entitat de referència a les comarques gironines que defensa els interessos de les persones amb discapacitat física, ha arribat a un acord de col·laboració amb l'empresa Válida sin barreras, firma especialitzada en solucions per a l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques, molt vinculada a l'entitat, ja que és empresa patrocinadora de l'equip de bàsquet en cadira de rodes.

Palamós ha estat la primera població on s'ha usat l'aparell per fer la prova pilot, una experiència molt positiva que ha permès veure els beneficis de la seva

implementació, segons va destacar el grup Mifas. Passats un dies, la prova pilot es realitzarà a d'altres zones blaves gestionades pel grup.

El Grup MIFAS actualment té una plantilla de 232 treballadors.

9. EL PAÍS Cartas al director Dimecres, 17 de juny de 2015

¿Sin barreras?

Guacimara Martín Sevilla

Soy una chica joven con una movilidad reducida desde que nací. Antes podía desplazarme con la ayuda de las muletas, pero desde que me caí, estoy en silla de ruedas. Antes podía moverme con más o menos libertad por la calle, pero ahora, desde este asiento permanente, les puedo garantizar que o eres Hulk y tienes mucha fuerza en los brazos o te quedas en tu casa. ¿Por qué? Pues porque muchas de las baldosas de las aceras están levantadas, porque no siempre hay acondicionado un rebaje en los bordillos, porque los cajeros están muy altos (aunque para ser justos ya hay algunos adaptados). Muchísimas tiendas no tienen rampa, y algunas la tienen tan inclinada que te arriesgas a que te pueden tirar de la silla. Y eso que estamos hablando de una ciudad grande como es Sevilla.

Lo que más me molesta es tener que mirar el reloj para ver si mi pareja llega de trabajar para ayudarme a empujar la silla.

No considero que sea minusválida porque mis piernas no puedan conmigo, sino porque esta sociedad no está preparada para acoger a personas como yo.

Guacimara Martín.

B. Quiet: Màrius Serra

Al realitzar l'entrevista a la Sílvia Vilacoba, presidenta de CATFORALL FOUNDATION, em va recomanar de llegir un llibre escrit per en Màrius Serra que es titula Quiet.

Màrius Serra (Barcelona,1963) ha publicat més de sis mil mots encreuats, més de dos mil articles, deu llibres de narrativa i tres de ludolingüística.

El seu llibre Quiet cobreix set anys en la vida del seu fill Lluís, àlies Llullu, que va néixer amb una greu encefalopatia que la ciència neurològica encara no ha estat capaç de definir. En Lluís és el seu segon fill.

En el llibre l'autor explica algunes situacions quotidianes amb les que es troba amb el seu fill, de quina manera les viu i com se sent.

N'he seleccionat algunes on es veu com ell i la seva família viuen aquestes situacions i com les afronten.

Segons la terminologia mèdica, la malaltia d'en Lluís no passa d'encefalopatia no filiada, el llenguatge popular se les apanya amb la fórmula, prou entenedora, de paràlisi cerebral i el llenguatge administratiu l'avalua com una discapacitat amb un grau de disminució del 85%. A casa, però, totes aquestes etiquetes compten poc. Té unes necessitats una mica peculiars, però això només significa que estem més pendents de la seva fragilitat. El nostre objectiu és que ni sa germana ni nosaltres deixem de fer mai res del que fariem si no hagués d'anar pel món al 15% de rendiment. No sempre és possible, però la majoria de les vegades es tracta només de fer-ho d'una altra manera.

En aquests set anys hem viatjat força. La idea era relacionar de forma inversament proporcional els seus quilograms de pes amb els quilòmetres de distància que recorreríem. Mentre pesés poc pensàvem anar més i més lluny. Així ho hem fet. Abans de l'any ja l'havíem dut a Roma. Després l'hem passejat pertot, de Creta a Escòcia, de la costa atlàntica del Canadà a la pacífica, del cercle polar àrtic fins a les illes Hawaii. No és cap mèrit ni volem demostrar res. Ja viatjàvem abans que nasqués i probablement també ho farem quan ell ja no hi sigui. Res més lògic, doncs, que continuar viatjant amb ell, malgrat les evidents dificultats de logística que comporta.

El nostre fill ni és invisible ni tampoc el retrat de ningú, per bé que s'assembla als seus pares i a la seva germana. Ell i els que són com ell actuen de miralls. Tots els que ens hi mirem una mica a fons envellim d'una manera diferent.

Ciutat del Vaticà, Roma, 28 de desembre de 2000

El de Roma és el primer viatge que fem des que ha nascut el Lluís. A un nen de set mesos no costa gaire pujar-lo a un avió l'endemà de Sant Esteve i anar a passar el Cap d'Any lluny de casa, tal com solíem fer abans de tenir-lo.

A l'interior de Sant Pere del Vaticà és la primera vegada que tinc consciència de parlar fluidament amb el Lluís. Des d'aleshores ja no he parat. Al principi, sempre costa parlar amb qui no et contesta. Però al final t'hi acostumes. Fas clic i ja no calles.

Fa set mesos que tinc un fill inexpressiu, que no aguanta el cap ni fixa la mirada ni es mou gaire ni somriu gens ni mica. Fora de quan té crisis epilèptiques, ni li hem vist fer mai cap somriure clar. Ni cap signe de comunicació.

Barcelona, 12 de gener de 2003

La Jessica, la jove cangur, ha aconseguit, entre altres victòries notables, que li sentim la veu més sovint. Cada tarda el baixa de l'autobús adaptat que el torna des de la Fundació Nexè, el banya, juga amb ell i li dona el sopar.

Platja de Pals, l'Empordà, 2 d'agost de 2002

Estem al càmping. La cadira, tot i el pes, encara es confon amb un cotxet. Aquesta nit la programació dinamitzadora del càmping ha previst ball. La gent balla. El- Llu-llu-mai-no- ho-fa-rà. Són vuit síl·labes anodines que deuen habitar els cervells de molts

pares frustrats per les expectatives estroncades, però he de reconèixer que mai fins ara no se m'havien imposat amb tanta claredat. Ploro per primera vegada en no sé quants anys.

En veure com corre l'Oriol, el meu nebot, encara m'obsedeixo més amb la idea que el Lluís mai no ho farà.

Barcelona, 26 de maig de 2001

Els dissabtes anem tots quatre a esmorzar a un bar. El Lluís, segons la temporada, pren entre dues i quatre medicacions cada vuit o cada dotze hores, de manera que has de portar-ho tot a la bossa de la cadira perquè no saps on t'enxamparà l'hora de medicarlo. Algunes medicacions són líquides i s'administren fàcilment, gota a got, però la majoria es presenten en píndoles blanques com aspirines que primer cal esquarterar, moldre i dissoldre en aigua.

Barcelona, 9 de març de 2001

Estem a la Vall d'Hebron. Ara fa un any que se'l miren, el palpen, l'escanegen, el punxen i l'analitzen, però no hi ha trobat cap circumstància anormal des d'un punt de vista mèdic. No riu ni gateja ni es tomba ni aixeca el cap...El fet de no rebre cap diagnòstic concret pot resultar angoixant, però tampoc tanca cap possibilitat optimista. Ens repetim que fóra pitjor saber què té i que això fos terriblement degeneratiu o letal. Qui dia passa, esperança empeny, com si diguéssim.

Un cop a casa miro l'ascensor que acabem d'instal·lar, el pla vertical enorme que presideix el menjador, l'entrada adaptada.

Barcelona, 12 de febrer de 2001

Estem a la Vall d'Hebron amb la Carla, la germana del Lluís. La Carla té mastoïditis i el metge ens exposa amb molta cura les característiques del diagnòstic, les conseqüències nefastes que hauria comportat no tractar-lo i el tractament concret que li convé. Jo li dic que no cal que s'amoïni a tranquil·litzar-nos més. Al capdavall, una mastoïditis és un problema relativament seriós. Li dic que ja tenim experiència hospitalària amb l'altre fill. Quan la medicina pot diagnosticar, tractar i derrotar les malalties hauríem d'organitzar una festa de celebració. Ens passem la vida celebrant èxits absurds i

només de veure una bata blanca ja ens posem de mala llet. Quan la medicina pot comprendre la naturalesa del mal i modificar-la n'hi ha per tirar coets. ¿Que potser tenim res millor a celebrar que la salut i la vida?

Barcelona, octubre de 2001

El microbús adaptat s'atura just davant de casa. Quan arriba sortim fent sotracs amb la cadira per l'entrada de casa, que encara no hem adaptat, i només hem de trobar un espai prou ample entre els cotxes aparcats per accedir a la calçada, posar la cadira a la rampa del microbús i adéu-siau. És un procés ràpid. Però no tots els conductors opinen el mateix sobre la rapidesa del procés. Quarts de nou del matí és una hora crítica, sobretot per als pares que porten els nens a l'escola. Un d'ells, fa sonar el clàxon mentre estem en ple procés ascendent de la rampa. M'encaro al conductor impacient i li etzibo dos crits contundents per informar-lo, de la manera més crispada possible, que els usuaris d'aquell autobús que tant el molesta són paralítics, i concretament paralítics cerebrals. L'home no sap què respondre. És la ràbia que em sobreïx. Ràbia en estat pur que fa més d'un any que s'acumula i ara surt en una situació quotidiana.

El següent curs l'Ajuntament canvia el lloc de recollida deu metres més avall. Només són deu metres, sí, però no són pas llisos. El camí fins a la cantonada és plegat d'obstacles. Els cotxes aparquen a l'amplíssim voral de la cantonada per on circulem el Lluís, jo i la seva cadira de rodes. Cada matí ens veiem impossibilitats d'avançar voravia avall i normalment això implica recular uns quants metres fins a un gual proper, baixar després pel mig de la calçada del carrer com qui baixa en caiac per la Noguera Pallaresa, tot esquivant els cotxes. La guàrdia urbana observa cada matí les nostres maniobres. L'única vegada que intervenen és per renyar la Mar, que acaba de recollir el Lluís vint metres més avall del punt habitual perquè un dels molts cotxes que aparquen amb les quatre rodes a la vorera ha tingut la pensada de pujar-ne només dues i impedeix el pas de l'autobús adaptat. L'urbà culpa l'autobús de la retenció. Cada matí la meva ràbia augmenta. Tota la ràbia que em provocaven es multiplicava d'una manera malsana pel meu dolor, per la ràbia incommensurable que em feia, i que em fa, que el Lullu no pugui mai sentir el plaer d'odiar rotundament algú perquè et barra el pas, perquè és un imbècil o un cabró o tot alhora.

Barcelona, 11 de gener de 2005

Entrem a la consulta sense dificultats. Hem pogut fer servir la flamant targeta vip de discapacitat per poder aparcar just al davant, en zona de càrrega i descàrrega. L'ascensor no és modern, però sí prou ampli per no haver de desmuntar les rodes de la cadira, com en tants altres llocs.

Venècia, 15 d'agost de 2007

En els últims mesos la seva fragilitat ha augmentat i hem après a anar a urgències, després de sis anys d'abstinència. Això ens ha fet ser més prudents. Per primera vegada des que va néixer, aquest estiu no hem agafat cap avió i hem planejat un viatge tranquil pel nord d'Itàlia, amb cotxe. La idea és poder tornar fàcilment en qualsevol moment.

Busquem un hospital al mapa turístic. El trobem a l'altra banda de la ciutat. Mitja hora a peu, potser, però el nombre de ponts que caldria travessar és incalculable. La vella Venècia deu ser una de les campiones mundials en qüestió d'inadaptació a les cadires de rodes. A l'hospital de Venècia em sembla haver trobat el context just per escriure un tòpic veritable com una casa de pagès: que la bellesa és a l'interior. I també el dolor.

Gènova, 31 de juliol de 2007

He reservat una taula per quatre. A la mestressa li canvia la cara quan veu la imatge del Lluís, amb el cap caigut endavant, les grenyes recollides per una cinta vermella, i traient els pulmons per la boca. Comença a posar pegues. Que jo no li havia dit res de la cadira. Jo li havia dit que seríem quatre a taula, dos adults i dos nens, perquè és l'espai que necessitem. Veig les taules, pràcticament totes buides. Ens assenyala un segon menjador, elevat a set graons del primer. Em fa tot l'efecte que ens ho vol posar difícil. Agafem la cadira entre la Mercè i jo i pugem els set graons d'una revolada. A l'esquerra hi ha la taula més discreta de tot el segon menjador, la nostra. La mestressa concentra tota la seva ràbia en el carretó. El troba gran. Molt gran. Troba que molestarà els comensals de la taula veïna, inexistents a hores d'ara. Només ens hi podrem estar fins a les nou o les nou i deu, abans no vinguin les reserves. Al final la mestressa que fins ara creu que el nostre paralític li espantarà la clientela es fa enrere.

Les taules de cap dels dos menjadors no s'acaben d'omplir del tot. Quan marxem, a tres quarts d'onze, la cambrera ens ajuda a baixar els set graons de la vergonya amb la cadira de rodes. La mestressa, però, no ens torna a dirigir la paraula fins que no té el nostre sucós resguard de visa al calaix del seu despatxet.

Canadà, agost de 2005

Fem un viatge a Canadà amb un Lullu de cinc anys. Anem a sopar a una pizzeria. Mentre encara som a la cua se'ns acosta una senyora gran, assenyala el Lluís i ens diu que ella té dues filles com ell. Una té vint-i vuit anys i l'altre vint-i sis. Em diu que són un regal de Déu.

Barcelona, 11 de febrer de 2005

Tenir un fill tan vulnerable em fa invulnerable a molts contratemps que abans de conèixer-lo em podien amargar l'existència. És tan radical la seva feblesa que per força m'impregna de poder. Mirar-me'l és com respirar. En la seva companyia sóc invulnerable.

Eurodisney, París, 15 d'abril de 2003

Ens passem tres dies sencers pujant a totes les atraccions adaptades d'Eurodisney sense fer cap cua, protegits rere la targeta vip del Lluís.

Granollers, 13 de juliol de 2006

En un estudi fotogràfic fem unes sessions fotogràfiques estirant el Lluís a terra damunt d'uns dibuixos de colors mentre els pares i els amics l'agafem de mans i peus i l'anem canviant de posició. Després fent el muntatge corresponent i passant les fotografies una rere l'altre la sensació és que el Lluís està corrent.

Córrer

No me'n recordo pas, de com es diu la mare.

No me'n recordo pas, de com es diu el pare.

No me'n recordo pas, de com es diu ma germana.

Com que no me'n recordo de res, tampoc no me'n puc oblidar.

No me'n puc oblidar pas, de la mare, ni de com es diu, ni de la seva veu vellutada, ni dels seus braços suaus que m'escalfen quan tinc fred, ni de la seva rialla de nena eterna, ni de la pau que em dóna cada cop que em disparo, i no puc oblidar ni oblido que m'estima, encara que no entengui les seves paraules d'amor.

No me'n puc oblidar pas, de com es diu el pare, ni de les històries que m'explica, ni de les sacsejades que em clava quan prova de vestir-me, ni de la seva olor intermitent de tabac, ni dels crits que deixa anar quan em diu LLullu-com-estàààs, ni puc oblidar pas que per culpa seva tothom em coneix per aquest nom que fa la boca petita de qui el pronuncia.

Qui no recorda, no oblida.

Qui no oblida, recorda.

Qui recorda, oblida.

Qui oblida, no recorda.

Qui no recorda, no oblida.

Estimo, però no ho recordo.

M'estimen, i no ho oblido.

Mai no cauré en l'oblit.

En el llibre es veu l'esperit de superació de la família d'en Lluís, l'afany per poder realitzar el màxim d'activitats tots junts, com superar situacions d'incomprensió, com conviure amb el dolor i la tristesa i la importància de valorar les petites coses de cada dia.

C. Aspectes nous de la Llei 13/2014 que afecten als ajuntaments

- S'ha d'incloure en la memòria dels projectes d'urbanització i d'obres ordinàries un apartat justificatiu del compliment de les condicions d'accessibilitat (art. 7.2). Fins ara, els projectes havien de complir la normativa d'accessibilitat, però no s'havia de justificar en les memòries corresponents. Ara sí.
- Els estudis de seguretat i els plans d'emergència han de determinar els procediments d'avís i els mitjans de suport necessaris per a les persones amb discapacitat (art. 34.2).
- Els plecs de clàusules tècniques dels contractes de manteniment de les infraestructures que duguin a terme les administracions públiques han d'establir la necessitat de tenir un pla que especifiqui les condicions de manteniment preventiu i correctiu pel que fa als elements que garanteixen les condicions d'accessibilitat adequades (art. 37.3).
- S'insisteix en què les administracions públiques estableixin els mecanismes d'inspecció, control, denúncia i sanció per fer complir les disposicions d'aquesta llei (art. 37.4).
- Les administracions poden exercir la potestat expropiatòria sobre algun element privatiu, amb l'acord previ de la comunitat de propietaris, si aquesta actuació és imprescindible perquè l'accés als habitatges tinguin unes condicions d'accessibilitat adequades (art. 59.3).
- L'article 61 d'aquesta llei determina el control administratiu previ pel compliment de la llei, i especifica que la verificació del compliment de les condicions d'accessibilitat l'ha de dur a terme l'òrgan competent per a resoldre els procediments administratius

de concessió de visats, autoritzacions o llicències. Els instruments bàsics de control segueixen sent els visats, les llicències i les autoritzacions administratives, els plecs de condicions tècniques dels contractes administratius i ara també els plans de desplaçament d'empresa o els plans de mobilitat als centres de treball.

- L'article 62 determina que les administracions públiques competents per a fer actuacions de control posterior han de comprovar que es compleix la normativa d'accessibilitat, i que el departament competent en accessibilitat pot dur a terme funcions inspectores. També determina quines dades han de constar en el document públic que contingui els fets constatats en l'exercici de la funció inspectora perquè tinguin valor probatori.

- L'accessibilitat s'ha de garantir en la planificació i la urbanització dels espais urbans d'ús públic per mitjà del planejament general i d'altres instruments d'ordenació i d'execució urbanístiques (art. 7.1). (La Llei 20/1991 ja ho contemplava en termes més generals).

- Disposició Addicional Segona. Incorporació de mecanismes en el planejament urbanístic per a facilitar la instal·lació d'ascensors.

El planejament urbanístic general, i les seves futures revisions, ha d'incorporar les determinacions pertinents per a fer possible la instal·lació d'ascensors en edificis preexistents.

Mentre no es modifica el planejament general, els ajuntaments han de tramitar una modificació puntual del planejament urbanístic vigent per a incorporar les determinacions esmentades. La modificació s'ha de tramitar i aprovar definitivament en el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei o, si es presenta abans una sol·licitud d'intervenció, en el termini de quatre mesos des de la presentació.

- Cada municipi ha de tenir un pla d'accessibilitat municipal (art. 42.3).

El Pla d'accessibilitat municipal es pot integrar en altres documents anàlegs, sigui de tipus general (com el Pla d'actuació municipal), sigui de tipus sectorial (com el Pla de mobilitat urbana) (art. 42.3).

El Pla d'accessibilitat municipal pot incorporar el Pla de manteniment dels espais i edificis públics, o bé fer referència al seu desenvolupament en documents específics (art. 42.3), es pot completar amb plans sectorials.

Els municipis limítrofs amb menys de 10.000 habitants poden optar per redactar un pla d'accessibilitat conjunt d'àmbit supramunicipal (art. 42.4).

- Les administracions locals han de garantir un procés de participació ciutadana en l'elaboració dels plans municipals d'accessibilitat, especialment dels diferents col·lectius de persones amb discapacitat (art. 42.5).

Els ens locals han de destinar una part del pressupost anual a les actuacions de supressió de barreres previstes en els pla d'accessibilitat. Si disposen d'un pla d'actuació municipal, aquest ha d'incloure aquestes actuacions (art. 43.3).

Les administracions públiques han de fer públics els seus plans d'accessibilitat per Internet, garantint la participació ciutadana (art. 44.1).

Les administracions locals han d'informar el departament competent en accessibilitat sobre l'aprovació dels plans d'accessibilitat, les corresponents revisions, així com de les dades que se'ls requereixin per fer el seguiment de l'execució dels plans (art. 44.2).

Les administracions públiques han de revisar els plans d'accessibilitat vigents per adequar-ne el contingut a les noves disposicions en el termini de 3 anys des de l'entrada en vigor del futur reglament.

Les administracions públiques que no disposin de pla d'accessibilitat l'han d'elaborar en un termini de 3 anys des de l'entrada en vigor del futur reglament.

Els ens locals han d'executar els plans d'accessibilitat en els terminis següents:

8 anys, els municipis de més de 50.000 habitants.

12 anys, els municipis d'entre 20.000 i 50.000 habitants.

15 anys, els municipis de menys de 20.000 habitants.

- Els proveïdors de servei de transport públic de viatgers estan obligats a formar el seu personal sobre l'atenció a les persones amb discapacitat (art. 19).

Les administracions públiques amb competències en el transport públic han d'elaborar un pla d'implantació progressiva de l'accessibilitat als mitjans de transport públic, i mantenir-lo actualitzat (art. 21). Aquest pla ha de:

Fixar les condicions per a dur a terme progressivament la substitució o adaptació dels vehicles, naus i unitats del parc mòbil

Definir el calendari d'execució de les obres per adaptar els espais, edificis i infraestructures.

Determinar les mesures que s'han d'adoptar per tal de garantir la igualtat dels usuaris.

En relació als transports públics, les administracions i les empreses proveïdores d'aquest serveis han d'incloure en els plans de gestió les actuacions necessàries per a garantir el manteniment de les condicions d'accessibilitat (art. 40).

- Les administracions públiques han de garantir productes i serveis accessibles, tant pel que fa a l'ús com a la informació, ja sigui directament o mitjançant serveis externalitzats (art. 23.1 i art.25).

Les administracions públiques han d'informar en llurs pàgines web sobre les condicions d'accessibilitat dels serveis que ofereixen i sobre els mitjans de suport disponibles (art.25.3).

La informació sobre els serveis ha d'estar disponible en documents en format de lectura fàcil, en sistema Braille, amb lletra ampliada o amb sistemes alternatius (art. 26.1).

Els proveïdors de serveis públics que han de disposar d'una proporció de places, unitats o elements accessibles, han de preveure els mecanismes de gestió adequats per a garantir que aquestes places, unitats o elements restin disponibles per a les persones a qui van adreçats, i han d'oferir uns preus i unes condicions d'accés que no les discriminin negativament (art. 26.2).

En aquesta nova llei es defineixen específicament les condicions d'accessibilitat de les activitats culturals, esportives i de lleure, així com l'obligació de l'Administració a posar en pràctica plans d'accessibilitat que han de referir-se tant a l'accessibilitat a l'edificació i en la comunicació, com als continguts o l'oferta dels serveis. Aquests plans també hauran de determinar per a cada cas quins són els mitjans de suport necessaris,

així com determinar els objectius i els terminis per assolir-los, garantint una oferta mínima, i establint els mecanismes de seguiment i avaluació (art. 35).

- En relació als productes i serveis d'ús públic, els propietaris i proveïdors de productes i serveis d'ús públic han de mantenir les condicions d'accessibilitat (art. 41).

Disposició Addicional Vuitena. Terminis dels acords amb els proveïdors de serveis culturals, esportius i de lleure per a l'elaboració dels plans d'accessibilitat.

Els acords a què fa referència l'article 35.2 s'han de concretar en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei. En el supòsit que això no sigui possible, l'Administració ha d'establir els mínims que han de complir en cadascun dels àmbits els serveis culturals, esportius i de lleure (article 35.3).

- Les administracions públiques i els proveïdors de serveis públics han de facilitar a les persones amb discapacitats sensorials l'accés a la informació mitjançant la utilització de sistemes i mitjans que combinin la comunicació auditiva, la tàctil i la visual (art. 33), com per exemple:

- garantir el dret a l'ús de la llengua oral i els mitjans de suport a la comunicació oral,
- garantir l'ús de la llengua de signes catalana,
- oferir els textos i formularis d'ús freqüent en format de lectura fàcil, en sistema Braille, amb lletra ampliada o amb altres sistemes alternatius
- incorporar el sistema Braille i la lletra ampliada en les targetes acreditatives de la condició d'usuaris de serveis públics.
- fer accessible la informació que es proporciona a través d'Internet.

Els espais i els serveis d'ús públic han de disposar dels elements de senyalització i informació i dels mitjans de suport adequats per facilitar la comunicació i la interacció bàsiques a les persones amb discapacitat (art. 34.1).

- L'administració local és la que concedeix la targeta a les persones amb discapacitat que la sol·licitin.

Les administracions locals han de vetllar per l'ús correcte de les targetes d'aparcament per a persones amb discapacitat, evitant-ne un mal ús i establint les sancions que s'escaiguin.

Cada ens local que concedeixi i gestioni targetes n'ha de tenir un registre i l'ha de facilitar al departament competent en accessibilitat.

- Les administracions públiques han de destinar partides de cada exercici pressupostari a actuacions de promoció de l'accessibilitat (art. 53.1).

Els ens locals beneficiaris dels programes específics destinats a finançar actuacions hauran de tenir aprovat el pla d'accessibilitat municipal (art. 53.3).

Les administracions públiques han de promoure mesures de promoció, de foment i de sensibilització (art. 54.1).

Les administracions públiques han de formar els gestors i els tècnics que hi presten servei per tal que tinguin els coneixements adequats en matèria d'accessibilitat (art. 57).

